

Uradni list

Evropske unije

L 341



Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 58

24. december 2015

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2015/2421 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in Uredbe (ES) št. 1896/2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog 1
- ★ Uredba (EU, Euratom) 2015/2422 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije 14
- ★ Uredba (EU) 2015/2423 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1215/2009 o uvedbi izjemnih trgovinskih ukrepov za države in ozemlja, ki sodelujejo ali so povezana s stabilizacijsko-pridružitvenim procesom Evropske unije, ter začasni prekinitvi njene uporabe, kar zadeva Bosno in Hercegovino 18
- ★ Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/2421 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2015

**o spremembi Uredbe (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti
in Uredbe (ES) št. 1896/2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 81 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bil uveden evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Navedena uredba se uporablja za sporne in za nesporne zahtevke v čezmejnih civilnih in gospodarskih zadevah, katerih vrednost ne presega 2 000 EUR. Zagotavlja tudi, da so sodbe, izdane v okviru tega postopka, izvršljive brez vmesnih postopkov, zlasti brez potrebe po potrditvi izvršljivosti v državi članici izvršbe (odprava eksekviture). Splošni cilj Uredbe (ES) št. 861/2007 je bil izboljšati dostop do sodnega varstva za potrošnike in podjetja z zmanjšanjem stroškov in pospešitvijo civilnih postopkov v zvezi z zahtevki, ki spadajo v njeno področje uporabe.
- (2) V poročilu Komisije z dne 19. novembra 2013 o uporabi Uredbe (ES) št. 861/2007 je navedeno, da v splošnem velja, da so se z uvedbo evropskega postopka v sporih majhne vrednosti olajšali sodni postopki v čezmejnih sporih majhne vrednosti v Uniji. V navedenem poročilu so opredeljene tudi ovire, ki potrošnikom in podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem (MSP), preprečujejo, da bi v celoti izkoristili evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Med drugim je v navedenem poročilu ugotovljeno, da nizka zgornja meja iz Uredbe (ES)

⁽¹⁾ UL C 226, 16.7.2014, str. 43.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 3. decembra 2015.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (UL L 199, 31.7.2007, str. 1).

št. 861/2007 glede vrednosti zahtevka mnogim potencialnim tožečim strankam, ki so v čezmejnih sporih, preprečuje uporabo poenostavljenega postopka. Poleg tega je navedeno, da bi bilo mogoče več elementov postopka dodatno poenostaviti ter tako zmanjšati stroške in skrajšati trajanje sodnih postopkov. Sklepna ugotovitev poročila Komisije je, da bi bilo mogoče te ovire najučinkoviteje odstraniti s spremembo Uredbe (ES) št. 861/2007.

- (3) Zagotoviti bi bilo treba, da lahko potrošniki v največji možni meri izkoristijo možnosti, ki jih nudi notranji trg, in da pomanjkanje učinkovitih pravnih sredstev v sporih, v katerih je prisoten čezmejni element, ne omejuje njihovega zaupanja. Cilj izboljšav evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki so predlagane v tej uredbi, je potrošnikom zagotoviti učinkovita pravna sredstva in s tem prispevati k praktičnemu uveljavljanju njihovih pravic.
- (4) Z zvišanjem zgornje meje vrednosti zahtevka na 5 000 EUR bi izboljšali dostop do učinkovitega in cenejšega sodnega varstva v čezmejnih sporih, zlasti za MSP. Z boljšim dostopom do sodnega varstva bi okrepili zaupanje v čezmejne posle in prispevali k čim večjemu izkoriščanju možnosti, ki jih omogoča notranji trg.
- (5) Ta uredba bi se morala uporabljati samo za čezmejne zadeve. Veljati bi moralo, da gre za čezmejno zadevo, če ima vsaj ena od strank stalno ali običajno prebivališče v državi članici, za katero je ta uredba zavezujoča, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek.
- (6) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti bi bilo treba dodatno izboljšati z izkoriščanjem tehnološkega napredka na področju pravosodja in novih orodij, ki so na voljo sodiščem, s čimer bi lahko pripomogli k premoščanju geografske razdalje in njenih posledic v smislu visokih stroškov in dolgotrajnosti postopkov.
- (7) Stranke in sodišča bi bilo treba še naprej spodbujati k uporabi sodobne komunikacijske tehnologije, da bi tako dodatno zmanjšali stroške sodnega postopka in skrajšali njegovo trajanje.
- (8) Za listine, ki jih je v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti treba vročiti strankam, bi morali biti elektronska vročitev in vročitev po pošti enakovredni. V ta namen bi moral biti s to uredbo vzpostavljen splošen okvir, v katerem bi bila dovoljena uporaba elektronskega vročanja, kadar koli bi bila na voljo potrebna tehnična sredstva in kadar bi bila uporaba elektronskega vročanja združljiva z nacionalnimi procesnimi pravili sodelujočih držav članic. Kar zadeva vso ostalo pisno sporočanje med strankami ali drugimi osebami, ki so udeležene v postopku, in sodišči, bi se morala – kolikor je mogoče – prednostno uporabljati elektronska oblika, kadar je ta oblika razpoložljiva in dopustna.
- (9) Če stranke ali drugi naslovniki po nacionalnem pravu niso dolžni sprejeti elektronske oblike, bi morali imeti možnost izbire med elektronsko obliko, kadar je takšna oblika razpoložljiva in dopustna, ali bolj tradicionalnimi oblikami vročitve listin ali drugega pisnega sporočanja s sodiščem. Sprejetje elektronske vročitve listin s strani stranke ne posega v njeno pravico, da zavrne sprejem listine, ki ni napisana ali ji ni bil priložen prevod v uradnem jeziku države članice, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče, ali – v primeru, da je v tej državi članici več uradnih jezikov – v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov kraja, v katerem ima ta stranka stalno ali običajno prebivališče, ali v jeziku, ki ga razume.
- (10) Kadar se za vročitev listin ali drugega pisnega sporočanja uporablja elektronska oblika, bi morale države članice z uporabo obstoječih najboljših praks zagotavljati, da je vsebina teh listin in prejetega drugega pisnega sporočanja resnična in istovetna vsebini poslanih listin in poslanega drugega pisnega sporočanja ter da se na način, ki se uporablja za potrditev prejema, jamčita potrditev prejema s strani naslovnika in potrditev datuma prejema.
- (11) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je v osnovi pisni postopek. Ustne obravnave bi se morale izvesti le izjemoma, kadar sodbe ne bi bilo mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov ali kadar se sodišče na zahtevo stranke strinja z izvedbo glavne obravnave.

- (12) Da bi se omogočilo zaslišanje oseb, ne da bi za to morale potovati na sodišče, bi bilo treba glavne obravnave in pridobivanje dokazov z zaslišanji prič, izvedencev ali strank izvajati z uporabo vseh ustreznih sredstev komuniciranja na daljavo, ki so na voljo sodišču, razen če uporaba takšne tehnologije zaradi posebnih okoliščin zadeve ne bi bila ustrezna za pošteno vodenje postopka. Kar zadeva osebe, ki imajo stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek, bi bilo treba glavno obravnavo organizirati z uporabo postopkov iz Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (13) Države članice bi morale spodbujati uporabo tehnologije komuniciranja na daljavo. Za izvedbo glavnih obravnav bi bilo treba poskrbeti, da imajo sodišča, ki so pristojna v zvezi z evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, dostop do ustrezne tehnologije komuniciranja na daljavo z namenom zagotoviti poštenost postopkov glede na posebne okoliščine zadeve. Kar zadeva videokonference, bi bilo treba upoštevati priporočila Sveta o čezmejni uporabi videokonferenc, ki jih je sprejel Svet 15. in 16. junija 2015, in delo, opravljeno v okviru evropskega e-pravosodja.
- (14) Morebitni stroški sodnega postopka lahko vplivajo na odločitev tožeče stranke ali naj začne sodni postopek. Med temi stroški lahko tožeče stranke od vložitve tožbe odvrnejo zlasti sodne takse. Da se zagotovi dostop do sodnega varstva v čezmejnih sporih majhne vrednosti, sodne takse, ki se v državi članici zaračunajo za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, ne bi smele biti nesorazmerne z zahtevkom ali višje od sodnih taks, ki se v isti državi članici zaračunajo za nacionalne poenostavljene sodne postopke. To sicer ne bi smelo preprečiti zaračunavanja razumnih minimalnih sodnih taks in ne bi smelo posegati v možnost, da se pod enakimi pogoji zaračuna ločena taksa za morebiten postopek pritožbe zoper sodbo, izdano v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.
- (15) Za namene te uredbe bi morale sodne takse zajemati takse in dajatve, ki se plačajo sodišču in katerih znesek je določen v skladu z nacionalnim pravom. Ne bi pa smele na primer vključevati zneskov, ki se med postopkom prenesejo na tretje osebe, kot so stroški odvetnika, stroški prevodov, stroški vročanja listin prek subjektov, ki niso sodišča, ali stroški, plačani izvedencem ali pričam.
- (16) Eden glavnih ciljev je dejanski dostop do pravnega varstva po vsej Uniji. Za zagotovitev takšnega učinkovitega dostopa v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti bi se morala pravna pomoč zagotavljati v skladu z Direktivo Sveta 2003/8/ES ⁽²⁾.
- (17) Zaradi plačila sodnih taks se od tožeče stranke ne bi smelo zahtevati, da potuje v državo članico sodišča, pred katerim poteka postopek, ali da v ta namen najame odvetnika. Za zagotovitev, da se učinkovit dostop do postopka zagotovi tudi tožečim strankam, ki so v državi članici, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek, bi morale države članice kot minimum nuditi vsaj enega od načinov plačila na daljavo, določenih v tej uredbi.
- (18) Pojasniti bi bilo treba, da je sodna poravnava, ki jo potrdi sodišče ali je sklenjena pred sodiščem med evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, izvršljiva na enak način kot sodba, izdana v navedenem postopku.
- (19) Da bi čim bolj zmanjšali potrebo po prevodih in povezane stroške, bi morale sodišče pri izdaji potrdila v zvezi z izvršbo sodbe, ki jo izda sodišče med evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, ali v zvezi s sodno poravnavo, ki jo potrdi sodišče ali je sklenjena pred njim med tovrstnim postopkom, v jeziku, ki ni njegov jezik, uporabiti ustrezno jezikovno različico standardnega obrazca potrdila, ki je v dinamični spletni obliki dostopen na evropskem portalu e-pravosodje. V ta namen bi mu moralo biti dovoljeno, da se zaneša na točnost prevoda, dostopnega na navedenem portalu. Morebitni stroški potrebnega prevoda besedila, vpisanega v prazna besedilna polja v potrdilu, se morajo razdeliti tako, kot je določeno v pravu države članice, v kateri je sodišče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/8/ES z dne 27. januarja 2003 o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih (UL L 26, 31.1.2003, str. 41).

- (20) Države članice bi morale strankam zagotavljati praktično pomoč pri izpolnjevanju standardnih obrazcev, predvidenih v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti. Zagotavljati bi morale tudi splošne informacije o področju uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in o tem, katera sodišča so v zvezi z njim pristojna. Ta obveznost pa ne bi smela vključevati nujenja pravne pomoči ali pravnega svetovanja v obliki pravne presoje konkretne zadeve. Državam članicam bi moralo biti prepuščeno, da same določijo najustreznejše načine in sredstva zagotavljanja takšne praktične pomoči in splošnih informacij, pa tudi, da same odločijo, katerim organom se naložijo te obveznosti. Te splošne informacije o področju uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in o pristojnih sodiščih se lahko zagotovijo tudi s sklicevanjem na informacije, ki so bodisi navedene v brošurah ali priročnikih, na nacionalnih spletnih straneh ali na evropskem portalu e-pravosodje bodisi jih nudijo ustrezne podporne organizacije, kakršna je mreža evropskih potrošniških centrov.
- (21) Zagotoviti bi bilo treba, da so informacije o sodnih taksah in načinih plačila ter ustreznih organih ali organizacijah v državi članici, pristojnih za praktično pomoč, preglednejše in enostavno dostopne na internetu. V ta namen bi morale države članice te informacije predložiti Komisiji, ta pa bi morala poskrbeti, da se javno objavijo in široko razširijo na kakršen koli ustrezen način, zlasti prek evropskega portala e-pravosodje.
- (22) V Uredbi (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi bilo treba pojasniti, da bi moral biti v sporu, ki spada na področje uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ta postopek na voljo tudi tožeči stranki v postopku za evropski plačilni nalog v primeru, da je tožena stranka vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog.
- (23) Da bi bil dostop do evropskega postopka v sporih majhne vrednosti še lažji, bi moral biti standardni obrazec zahtevka na voljo ne le na sodiščih, ki so pristojna za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, temveč tudi na ustreznih nacionalnih spletnih mestih. Navedena obveznost bi se lahko izpolnila tako, da bi se na ustreznih nacionalnih spletnih mestih zagotovila povezava na evropski portal e-pravosodje.

Zaradi večje zaščite tožene stranke bi morali standardni obrazci, določeni v Uredbi (ES) št. 861/2007, vsebovati informacije o posledicah za toženo stranko, če ta ne ugovarja zahtevku ali se ne udeleži glavne obravnave, kadar je nanjo vabljen, zlasti kar zadeva možnost, da se sodba izda ali izvrši proti njej in da se ji naloži plačilo stroškov postopka. Standardni obrazci bi morali vsebovati tudi informacije o dejstvu, da stranka, ki v pravdi uspe, morda ne bo mogla izterjati stroškov postopka, ker so neupravičeni ali so nesorazmerni z vrednostjo zahtevka.

- (24) Da bi se standardni obrazci evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in postopka za evropski plačilni nalog redno posodabljali, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi s spremembami prilog I do IV k Uredbi (ES) št. 861/2007 ter v zvezi s spremembami prilog I do VII k Uredbi (ES) št. 1896/2006. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (25) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, sta obe državi podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (26) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (27) Uredbi (ES) št. 861/2007 in (ES) št. 1896/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL L 399, 30.12.2006, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 861/2007 se spremeni:

(1) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja v čezmejnih zadevah, kakor so opredeljene v členu 3, za civilne in gospodarske zadeve ne glede na vrsto sodišča, če vrednost zahtevka brez vseh obresti, stroškov in izdatkov ne presega 5 000 EUR v trenutku, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka. Ne uporablja se zlasti za davčne, carinske ali upravne zadeve ali odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti (*acta iure imperii*).

2. Ta uredba se ne uporablja za zadeve v zvezi s:

- (a) osebnim stanjem ali pravno sposobnostjo fizičnih oseb;
- (b) premoženjskimi pravicami iz zakonske zveze ali iz razmerja, za katerega se v skladu s pravom, ki se zanj uporablja, šteje, da ima primerljiv učinek kot zakonska zveza;
- (c) prežिवninskimi obveznostmi, ki izhajajo iz družinskega razmerja, starševstva, zakonske zveze ali svaštva;
- (d) oporokami in dedovanjem, vključno s prežिवninskimi obveznostmi, ki so nastale zaradi smrti;
- (e) stečajem, postopki v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih družb ali drugih pravnih oseb, postopki prisilne poravnave in podobnimi postopki;
- (f) socialno varnostjo;
- (g) arbitražo;
- (h) delovnim pravom;
- (i) najemom ali zakupom nepremičnine, razen tožb z denarnimi zahtevki, ali
- (j) kršitvami zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.“;

(2) v členu 3 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Stalno prebivališče se določi v skladu s členoma 62 in 63 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

3. Ustrezen trenutek za določitev, ali je zadeva čezmejna, je datum, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka.

(*) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).“;

(3) člen 4 se spremeni:

(a) v drugem pododstavku odstavka 4 se doda naslednji stavek:

„Sodišče tožečo stranko obvesti, da je bila vloga zavržena, in o tem, ali proti takšnemu zavrženju obstajajo pravna sredstva.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zagotovijo, da je standardni obrazec zahtevka A na voljo na vseh sodiščih, pred katerimi se lahko začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in da je dostopen prek ustreznih nacionalnih spletnih mest.“;

(4) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je pisni postopek.

1a. Sodišče izvede glavno obravnavo le, če meni, da sodbe ni mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov, ali če stranka to zahteva. Takšno zahtevo lahko zavrne, če meni, da z vidika okoliščin zadeve glavna obravnavo ni potrebna za pošteno vodenje postopka. Razlogi za zavrnitev se pisno utemeljijo. Zavrnitvi ni možno ugovarjati brez izpodbijanja same sodbe.“;

(5) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Glavna obravnavo

1. Kadar se v skladu s členom 5(1a) šteje, da je potrebna glavna obravnavo, se ta izvede ob uporabi katere koli ustrezne tehnologije komuniciranja na daljavo, na primer videokonference ali telekonference, ki je na voljo sodišču, razen če uporaba takšne tehnologije zaradi posebnih okoliščin zadeve ni ustrezna za pošteno vodenje postopka.

Kadar ima oseba, ki bo zaslišana, stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek, se udeležba te osebe na glavni obravnavi prek videokonference, telekonference ali s pomočjo druge ustrezne tehnologije komuniciranja na daljavo uredi z uporabo postopkov, določenih v Uredbi Sveta (ES) št. 1206/2001 (*).

2. Stranka, ki je vabljen, da se fizično udeleži glavne obravnave, lahko zahteva uporabo tehnologije za komuniciranje na daljavo, kolikor je sodišču takšna tehnologija na voljo, z utemeljitvijo, da bi bili ukrepi za njeno fizično prisotnost, zlasti glede stroškov, ki jih utegne imeti, nesorazmerni z zahtevkom.

3. Stranka, ki je vabljen, da se udeleži glavne obravnave s pomočjo tehnologije za komuniciranje na daljavo, lahko zahteva, da je na tej obravnavi fizično prisotna. Stranke so prek standardnega obrazca zahtevka A in standardnega obrazca za odgovore C, pripravljenih v skladu s postopkom iz člena 27(2), obveščene, da za vračilo morebitnih stroškov, ki so jih imele, ker so bile na lastno zahtevo fizično prisotne na glavni obravnavi, veljajo pogoji iz člena 16.

4. Odločitvi sodišča o zahtevi iz odstavkov 2 in 3 ni mogoče ugovarjati brez izpodbijanja same sodbe.

(*) Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).“;

(6) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Pridobivanje dokazov

1. Sodišče določi načine pridobivanja dokazov in obseg dokazov, ki so potrebni za sodbo v okviru pravil, ki se uporabljajo za dopustnost dokazov. Izbere najpreprostejši in najmanj obremenilen način pridobivanja dokazov.
2. Sodišče lahko dopusti pridobivanje dokazov s pisnimi izjavami prič, izvedencev ali strank.
3. Kadar pridobivanje dokazov vključuje zaslišanje določene osebe, se to zaslišanje izvede v skladu s pogoji iz člena 8.
4. Sodišče lahko pridobi izvedenske dokaze ali pričanje le, če sodbe ni mogoče izdati na podlagi ostalih dokazov.“;

(7) člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Pomoč strankam

1. Države članice zagotovijo, da stranke lahko dobijo tako praktično pomoč pri izpolnjevanju obrazcev in splošne informacije o področju uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti kot tudi splošne informacije o tem, katera sodišča v zadevni državi članici so pristojna za izdajo sodbe v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti. Ta pomoč se zagotovi brezplačno. S tem odstavkom se od držav članic nikakor ne zahteva, da zagotovijo pravno pomoč ali pravno svetovanje v obliki pravne presoje konkretne zadeve.
2. Države članice zagotovijo, da so informacije o organih ali organizacijah, pristojnih za pomoč v skladu z odstavkom 1, na voljo na vseh sodiščih, pred katerimi se lahko začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in dostopne prek zadevnih nacionalnih spletnih mest.“;

(8) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Vročitev listin in drugega pisnega sporočanja

1. Listine iz členov 5(2) in (6) ter sodbe, izdane v skladu s členom 7, se vročajo:
 - (a) po pošti ali
 - (b) elektronsko:
 - (i) kadar je takšen način tehnično razpoložljiv in dopusten v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri teče evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in kadar ima stranka, kateri se listine vročajo, stalno ali običajno prebivališče v drugi državi članici, v skladu s procesnimi pravili te države članice, ter
 - (ii) kadar se stranka, ki ji bodo listine vročene, bodisi izrecno strinja vnaprej, da se ji lahko listine vročijo elektronsko, bodisi je v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri ima ta stranka stalno ali običajno prebivališče, pravno obvezana, da sprejme ta poseben način vročitve.

Vročitev se potrdi s potrdilom o prejemu, vključno z datumom prejema.

2. Vso pisno sporočanje, navedeno v odstavku 1, med sodiščem in strankami ali drugimi osebami, ki so udeležene v postopku, se pošilja elektronsko s potrdilom o prejemu, kadar je takšen način tehnično razpoložljiv in dopusten v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri teče evropski postopek v sporu majhne vrednosti, pod pogojem, da se stranka ali oseba s takšnim načinom sporočanja strinja vnaprej ali je – v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri ima ta stranka ali oseba stalno ali običajno prebivališče – pravno obvezana, da ga sprejme.

3. Poleg morebitnih drugih načinov, ki so na voljo v skladu s procesnimi pravili držav članic za izražanje v odstavkih 1 in 2 zahtevanega vnaprejšnjega strinjanja z uporabo elektronske oblike vročanja, je takšno strinjanje mogoče izraziti prek standardnega obrazca zahtevka A in standardnega obrazca za odgovore C.

4. Če listin ni možno vročiti v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev izvede na enega od načinov, določenih v členu 13 ali 14 Uredbe (ES) št. 1896/2006.

Če sporočanje v skladu z odstavkom 2 ni možno ali zaradi posebnih okoliščin zadeve ni ustrezno, se lahko uporabi kateri koli drug način sporočanja, ki je dopusten na podlagi prava države članice, v kateri teče evropski postopek v sporu majhne vrednosti.“;

(9) vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Sodne takse in načini plačila

1. Sodne takse, ki se v državi članici zaračunajo za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, ne smejo biti nesorazmerne in višje od sodnih taks, ki se v isti državi članici zaračunajo za nacionalne poenostavljene sodne postopke.

2. Države članice zagotovijo, da lahko stranke sodne takse plačajo z uporabo sredstev za plačila na daljavo, ki strankam omogočajo izvedbo plačila tudi iz države članice, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pri čemer ponudijo vsaj enega od naslednjih načinov plačila:

(a) bančno nakazilo;

(b) plačilo s kreditno ali debetno kartico ali

(c) neposredno bremenitev bančnega računa tožeče stranke.“;

(10) v členu 17 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za vsa pravna sredstva se uporabljata člena 15a in 16.“;

(11) člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Preskus sodbe v izjemnih primerih

1. Tožena stranka, ki se ni spustila v postopek, ima pravico zahtevati preskus sodbe, izdane v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti pred pristojnim sodiščem države članice, v kateri je bila sodba izdana, kadar:

(a) toženi stranki obrazec zahtevka ni bil vročen pravočasno ali tožena stranka na glavno obravnavo ni bila povabljena pravočasno in na način, ki bi ji omogočil pripravo obrambe, ali

(b) tožena stranka ni mogla izpodbijati zahtevka zaradi višje sile ali izrednih okoliščin brez njene krivde,

razen če tožena stranka ni izpodbijala sodbe, čeprav je imela to možnost.

2. Rok za vložitev zahteve za preskus je 30 dni. Teči začne na dan, ko je bila tožena stranka dejansko seznanjena z vsebino sodbe in je bila sposobna ukrepati, vendar najpozneje na dan prvega izvršilnega ukrepa, zaradi katerega postane njeno premoženje v celoti ali delno nerazpoložljivo. Ta rok se ne sme podaljšati.

3. Če sodišče zavrne zahtevo za preskus iz odstavka 1, ker za to ni podan noben od razlogov za preskus iz navedenega odstavka, ostane sodba v veljavi.

Če sodišče odloči, da je preskus utemeljen iz enega od razlogov iz odstavka 1, je sodba, izdana v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, nična. Vendar tožeča stranka ne izgubi pravic, ki izhajajo iz morebitnega pretrganja prekluzivnih ali zastaralnih rokov, če se takšno pretrganje uporablja po nacionalnem pravu.“;

(12) v členu 20 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Sodišče na zahtevo stranke brez dodatnih stroškov izda potrdilo v zvezi s sodbo v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, pri čemer uporabi standardni obrazec D iz Priloge IV. Tej stranki na zahtevo priskrbi potrdilo v katerem koli drugem uradnem jeziku institucij Unije tako, da uporabi večjezični dinamični standardni obrazec, dostopen na evropskem portalu e-pravosodje. S to uredbo sodišče nikakor ni zavezano, da zagotovi prevod in/ali transliteracijo besedila, vpisanega v prazna besedilna polja v tem potrdilu.“;

(13) v členu 21(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) potrdilo iz člena 20(2) in, kadar je to potrebno, njegov prevod v uradni jezik države članice izvršbe ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov sodnega postopka v kraju, kjer se zahteva izvršba, v skladu s pravom te države članice, ali v drug jezik, ki ga je država članica izvršbe označila za sprejemljivega.“;

(14) vstavi se naslednji člen:

„Člen 21a

Jezik potrdila

1. Vsaka država članica lahko navede uradni jezik ali uradne jezike institucij Unije, ki ni(-so) njen(-i) uradni jezik (-i) in ki ga/jih lahko sprejme za potrdilo iz člena 20(2).

2. Vsak prevod informacij o vsebini sodbe, danih v potrdilu iz člena 20(2), opravi oseba, ki je pooblaščen za prevajanje v eni od držav članic.“;

(15) vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Sodne poravnave

Sodna poravnava, ki jo potrdi sodišče ali je sklenjena pred sodiščem med evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti in je izvršljiva v državi članici, v kateri je tekel postopek, se prizna in izvrši v drugi državi članici pod enakimi pogoji kot sodba, izdana v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.

Za sodne poravnave se smiselno uporabljajo določbe poglavja III.“;

(16) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Informacije, ki jih zagotovijo države članice

1. Države članice Komisiji do 13. januarja 2017 sporočijo:

- (a) sodišča, ki so pristojna za izdajanje sodb v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti;
- (b) načine sporočanja, ki so sprejemljivi za namene evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in dostopni sodiščem v skladu s členom 4(1);
- (c) organe ali organizacije, ki so pristojni za zagotavljanje praktične pomoči v skladu s členom 11;
- (d) načine elektronskega vročanja in sporočanja, ki so na podlagi njihovih procesnih pravil tehnično razpoložljivi in dopustni v skladu s členom 13(1), (2) in (3) ter morebitne načine za izražanje v členu 13(1) in (2) zahtevanega vnaprejšnjega strinjanja z uporabo elektronske oblike vročanja, ki so na voljo po njihovem nacionalnem pravu;
- (e) osebe ali morebitne vrste poklicev, za katere velja pravna obveznost, da sprejmejo vročitev listin ali drugega pisnega sporočanja v elektronski obliki v skladu s členom 13(1) in (2);
- (f) sodne takse za evropski postopek v sporih majhne vrednosti ali metode njihovega izračuna ter načine plačila, ki so sprejemljivi za plačilo sodnih taks v skladu s členom 15a;
- (g) vsa pravna sredstva, ki so po njihovem procesnem pravu dopustna v skladu s členom 17, rok v katerem se morajo takšna pravna sredstva vložiti ter pri katerem sodišču se lahko takšna pravna sredstva vložijo;
- (h) postopke za vložitev zahtevka za preskus iz člena 18 in sodišča, ki so pristojna za takšen preskus;
- (i) jezike, ki so zanje sprejemljivi v skladu s členom 21a(1) ter
- (j) organe, ki so pristojni za izvršbo, in organe, ki so pristojni na področju uporabe člena 23.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh naknadnih spremembah teh informacij.

2. Komisija objavi informacije, sporočene v skladu z odstavkom 1, na kakršen koli primeren način, na primer na evropskem portalu e-pravosodje.“;

(17) člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Spremembe prilog

Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 27 v zvezi s spremembami prilog I do IV.“;

(18) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 13. januarja 2016.

3. Prenos pooblastila iz člena 26 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 26, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(19) člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Pregled

1. Komisija do 15. julija 2022 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o delovanju te uredbe, vključno z oceno ali:

- (a) je primerno zvišati zgornje meje iz člena 2(1) zaradi doseganja cilja te Uredbe olajšati dostop do pravnega varstva v čezmejnih zadevah za državljane in mala in srednja podjetja in
- (b) je – po preučitvi njenega celotnega učinka – primerna razširitev področja uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, zlasti na zahtevke iz naslova plač, da se olajša dostop do pravnega varstva za zaposlene v čezmejnih sporih z njihovim delodajalcem.

Temu poročilu se, če je primerno, priložijo zakonodajni predlogi.

V ta namen države članice Komisiji do 15. julija 2021 zagotovijo informacije v zvezi s številom vlog v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti ter številom zahtevkov za izvršbo sodb, izdanih v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.

2. Komisija do 15. julija 2019 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o obveščanju o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti v državah članicah ter lahko pripravi priporočila o tem, kako bi lahko ta postopek bil bolj poznan.“

Člen 2

Uredba (ES) št. 1896/2006 se spremeni:

(1) v členu 7 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. V dodatku k vlogi lahko tožeča stranka sodišču sporoči svojo zahtevo o tem, kateri, če sploh kateri, od postopkov iz točk (a) in (b) člena 17(1) naj se uporabi za njen zahtevek v nadaljnjih civilnih postopkih, če bi tožena stranka vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog.

V dodatku iz prvega pododstavka lahko tožeča stranka poleg tega obvesti sodišče, da v primeru ugovora tožene stranke ugovarja prenosu na civilni postopek v smislu točke (a) ali točke (b) člena 17(1). Tožeča stranka lahko sodišče o tem obvesti tudi naknadno, v vsakem primeru pa pred izdajo naloga.“;

(2) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Učinki vložitve ugovora

1. Če se ugovor vloži v roku iz člena 16(2), se postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v tem primeru zaključi. Postopek se nadaljuje v skladu s pravili:

(a) evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, določenega v Uredbi (ES) št. 861/2007, če je primerno, ali

(b) katerega koli ustreznega nacionalnega civilnega postopka.

2. Kadar tožeča stranka ne sporoči svoje zahteve o tem, kateri od postopkov iz točk (a) in (b) odstavka 1 naj se uporabi za njen zahtevek v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, do katerega pride v primeru ugovora, ali če zahteva, da se evropski postopek v sporih majhne vrednosti, kot je določen v Uredbi (ES) št. 861/2007, uporabi za zahtevek, ki ne spada na področje uporabe navedene uredbe, se postopek prenese na ustrezni nacionalni civilni postopek, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se takšen prenos ne izvede.

3. Kadar je tožeča stranka vložila zahtevek s pomočjo postopka za evropski plačilni nalog, ne sme nič v okviru nacionalnega prava posegati v njen položaj v okviru nadaljnjih civilnih postopkov.

4. Prenos na civilni postopek v smislu točk (a) in (b) odstavka 1 ureja pravo države članice izvora.

5. Tožečo stranko je treba obvestiti, ali je tožena stranka vložila ugovor, ter o vsakem prenosu na civilni postopek v smislu odstavka 1.“;

(3) v členu 25 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar so v državi članici sodne takse za civilni postopek v smislu točke (a) oziroma točke (b) člena 17(1) enako visoke ali višje kot sodne takse postopka za evropski plačilni nalog, skupni znesek sodnih taks postopka za evropski plačilni nalog in civilnega postopka, do katerega pride v primeru ugovora v skladu s členom 17(1), ne presega zneska taks za postopke brez predhodnega evropskega postopka za plačilni nalog v tej državi članici.

V državi članici ni dovoljeno zaračunavati nobenih dodatnih sodnih taks za civilne postopke, do katerih pride v primeru ugovora v skladu s točko (a) oziroma točko (b) člena 17(1), če so v tej državi članici sodne takse za tovrstne postopke nižje od sodnih taks postopka za evropski plačilni nalog.“;

(4) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

Spremembe prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31 v zvezi s spremembami prilog I do VII.“;

(5) člen 31 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 31

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 30 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 13. januarja 2016.
3. Prenos pooblastila iz člena 30 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 30, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 14. julija 2017, razen točke (16) člena 1, ki spreminja člen 25 Uredbe (ES) št. 861/2007, ki se uporablja od 14. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. decembra 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. SCHMIT

UREDBA (EU, Euratom) 2015/2422 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. decembra 2015****o spremembi Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti prvega odstavka člena 254 in drugega odstavka člena 281 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 106a(1) Pogodbe,

ob upoštevanju zahteve Sodišča,

ob upoštevanju mnenj Evropske komisije ⁽¹⁾,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kot posledica postopnega širjenja pristojnosti Splošnega sodišča od njegove ustanovitve se število zadev, predloženih temu sodišču, zdaj stalno veča.
- (2) Trenutno je trajanje postopkov težko sprejemljivo za stranke, zlasti glede na zahteve iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
- (3) Vzroki za položaj, v katerem je Splošno sodišče, so med drugim povezani z večanjem števila in raznolikosti pravnih aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije kot tudi z obsegom in zapletenostjo zadev, predloženih Splošnemu sodišču, zlasti na področjih konkurence, državnih pomoči in intelektualne lastnine.
- (4) Možnost ustanovitve specializiranih sodišč, kakor je določeno v členu 257 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ni bila uporabljena.
- (5) Zato bi bilo treba sprejeti ustrezne organizacijske, strukturne in postopkovne ukrepe za obravnavo tega položaja, zlasti bi bilo treba povečati število sodnikov. Uporaba možnosti povečanja števila sodnikov Splošnega sodišča, določene v Pogodbah, bi omogočila hitro zmanjšanje števila nerešenih zadev in skrajšanje čezmernega trajanja postopkov na Splošnem sodišču.
- (6) Ob upoštevanju razvoja obsega dela bi morali število sodnikov Splošnega sodišča določiti tako, da bo ob koncu tristopenjskega procesa znašalo 56, s tem da se na predlog posamezne države članice imenuje po dva sodnika, pri čemer se razume, da ne moreta biti na Splošnem sodišču v nobenem trenutku več kot dva sodnika, imenovana na predlog iste države članice.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. septembra 2011 (UL C 335, 16.11.2011, str. 20) in mnenje z dne 12. novembra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 23. junija 2015 (UL C 239, 21.7.2015, str. 14). Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 3. decembra 2015.

- (7) Odbor iz člena 255 PDEU upošteva zlasti neodvisnost, nepristranskost, strokovno znanje ter poklicno in osebno primernost kandidatov.
- (8) Da bi hitro zmanjšali sodni zaostanek, bi morale ob začetku veljavnosti te uredbe mandat nastopiti dvanajst dodatnih sodnikov.
- (9) Septembra 2016 bi bilo treba pristojnost za odločanje na prvi stopnji v zadevah v zvezi z javnimi uslužbenci Evropske unije in mesta sedmih sodnikov na Sodišču za uslužbence Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče za uslužbence) na podlagi že objavljene zakonodajne zahteve Sodišča prenesti na Splošno sodišče. Navedena zahteva bo obravnavala podrobnosti prenosa mest sedmih sodnikov Sodišča za uslužbence, vključno z osebjem in viri.
- (10) Septembra 2019 bi morale mandat nastopiti preostalih devet sodnikov. Da bi zagotovili stroškovno učinkovitost, to ne bi smelo povzročiti zaposlitve dodatnih strokovnih sodelavcev ali drugega podpornega osebja. Z notranjimi ukrepi za reorganizacijo institucije bi bilo treba zagotoviti učinkovito uporabo obstoječih človeških virov, ki bi morali biti razdeljeni enakopravno med vse sodnike, brez poseganja v sklepe Splošnega sodišča glede svoje notranje organizacije.
- (11) Zelo pomembno je zagotoviti, da bosta na Splošnem sodišču uravnoteženo zastopana oba spola. Da bi dosegli ta cilj, bi bilo treba delne zamenjave na tem sodišču organizirati tako, da bodo vlade držav članic postopoma začele predlagati po dva sodnika za posamezno delno zamenjavo, da bi tako lahko izbrale po eno žensko in enega moškega, ob tem pa spoštovale pogoje in postopke, določene v Pogodbah.
- (12) Ustrezno je treba prilagoditi določbe Statuta Sodišča Evropske unije o delni zamenjavi sodnikov in generalnih pravobranilcev, ki se izvede vsaka tri leta.
- (13) Kot je Sodišče Evropske unije že oznanilo, bo kot nadaljnji ukrep po reformi Splošnega sodišča vsako leto predstavilo podatke o svoji sodni dejavnosti in po potrebi predlagalo ustrezne ukrepe. V drugi in tretji fazi širitve Splošnega sodišča bo izvedena ocena stanja navedenega sodišča, na podlagi katere bi bile lahko po potrebi sprejete določene prilagoditve, zlasti z vidika upravnih izdatkov Sodišča.
- (14) Protokol št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Protokol št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije se spremeni:

1. člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava sodnikov, se zamenja polovica sodnikov. Če je število sodnikov neparno, je število sodnikov, ki se jih zamenja, izmenično število, ki je prvo nad eno polovico števila sodnikov, in število, ki je prvo pod eno polovico.

Prvi odstavek se uporabi tudi pri delni zamenjavi generalnih pravobranilcev, ki se izvede vsaka tri leta.“;

2. člen 48 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 48

Splošno sodišče ima:

- (a) 40 sodnikov od 25. decembra 2015;
- (b) 47 sodnikov od 1. septembra 2016;
- (c) dva sodnika na državo članico od 1. septembra 2019.“

Člen 2

Mandat dodatnih sodnikov Splošnega sodišča, imenovanih v skladu s členom 48 Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije, je naslednji:

- (a) mandat šestih od dvanajstih dodatnih sodnikov, ki so imenovani po 25. decembru 2015, se izteče 31. avgusta 2016. Teh šest sodnikov se izbere tako, da vlade šestih držav članic predlagajo vsaka po dva sodnika za delno zamenjavo v sestavi Splošnega sodišča v letu 2016. Mandat preostalih šestih sodnikov se izteče 31. avgusta 2019;
- (b) mandat treh od sedmih dodatnih sodnikov, ki so imenovani s 1. septembrom 2016, se izteče 31. avgusta 2019. Ti trije sodniki se izberejo tako, da vlade treh držav članic predlagajo vsaka po dva sodnika za delno zamenjavo v sestavi Splošnega sodišča v letu 2019. Mandat preostalih štirih sodnikov se izteče 31. avgusta 2022;
- (c) mandat štirih od devetih dodatnih sodnikov, ki so imenovani s 1. septembrom 2019, se izteče 31. avgusta 2022. Ti štirje sodniki se izberejo tako, da vlade štirih držav članic predlagajo vsaka po dva sodnika za delno zamenjavo v sestavi Splošnega sodišča v letu 2022. Mandat preostalih petih sodnikov se izteče 31. avgusta 2025.

Člen 3

1. Sodišče skupaj z zunanjim svetovalcem do 26. decembra 2020 za Evropski parlament, Svet in Komisijo pripravi poročilo o delovanju Splošnega sodišča.

V tem poročilu je poudarek zlasti na uspešnosti Splošnega sodišča, na nujnosti in učinkovitosti povečanja števila sodnikov na 56, uporabi in učinkovitosti virov ter ustanovitvi nadaljnjih specializiranih senatov in/ali drugih strukturnih spremembah.

Sodišče po potrebi pripravi zakonodajne zahteve za ustrezno spremembo svojega statuta.

2. Sodišče do 26. decembra 2017 za Evropski parlament, Svet in Komisijo pripravi poročilo o morebitnih spremembah dodelitve pristojnosti za predhodno odločanje iz člena 267 PDEU. Poročilu se po potrebi priložijo zakonodajne zahteve.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. decembra 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. SCHMIT

UREDBA (EU) 2015/2423 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. decembra 2015****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1215/2009 o uvedbi izjemnih trgovinskih ukrepov za države in ozemlja, ki sodelujejo ali so povezana s stabilizacijsko-pridružitvenim procesom Evropske unije, ter začasni prekinitvi njene uporabe, kar zadeva Bosno in Hercegovino**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1215/2009 ⁽²⁾ predvideva asimetrično liberalizacijo trgovine med Unijo ter zadevnimi državami in ozemlji Zahodnega Balkana ter s tem izjemen, neomejen in brezcarinski dostop na trg Unije za skoraj vse njihove izdelke do 31. decembra 2015.
- (2) Uredba (ES) št. 1215/2009 ne predvideva začasne opustitve odobrenih izjemnih trgovinskih ukrepov v primeru resnih in sistematičnih kršitev človekovih pravic, vključno s temeljnimi pravicami delavcev, temeljnih načel demokracije in pravne države s strani upravičencev. Ustrezno je uvesti tako možnost ter tako zagotoviti, da je mogoče hitro ukrepati v primeru resnih in sistematičnih kršitev človekovih pravic, vključno s temeljnimi pravicami delavcev, temeljnih načel demokracije in pravne države v eni od držav in ozemelj, ki sodelujejo v stabilizacijsko-pridružitvenem procesu Unije ali so z njim povezani.
- (3) Ob upoštevanju razlik v obsegu liberalizacije tarif na podlagi pogodbenih režimov, ki so se oblikovali med Unijo in vsemi sodelujočimi v stabilizacijsko-pridružitvenem procesu, in preferencialov, odobrenih z Uredbo (ES) št. 1215/2009, je ustrezno podaljšati obdobje uporabe navedene uredbe do 31. decembra 2020, s čimer bi upravičencem do izjemnih trgovinskih ukrepov in Uniji zagotovili dovolj časa, da preferenciala, odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 1215/2009, po potrebi prilagodijo preferencialom, ki so določeni v okviru stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov.
- (4) Uredba (ES) št. 1215/2009 določa skupno kvoto za uvoz vina z oznakama kombinirane nomenklature (KN) 2204 21 93 do 2204 21 98 in 2204 29 93 do 2204 29 98 v Unijo. Ta kvota je na voljo za vse države ali ozemlja Zahodnega Balkana, ko izrabijo posamezne kvote za vino, kakor je določeno v njihovih dvostranskih stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumih, z izjemo Črne gore. Protokol o vinu, dogovorjen s Črno goro, vsebuje kvoto za vino samo za oznaki KN ex 2204 10 in ex 2204 21, ki je ni mogla izpolniti. To Črni gori dejansko onemogoča dostop do brezcarinske kvote za vino za izdelke, ki niso vključeni v njen stabilizacijsko-pridružitveni sporazum. Da se zagotovi enakopravna obravnava vseh zadevnih držav in ozemelj Zahodnega Balkana, je ustrezno, da se tudi Črni gori omogoči dostop do skupne kvote za vino za izdelke z oznako KN 2204 29, ne da bi morala izrabiti svojo posamezno kvoto.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 16. decembra 2015.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1215/2009 z dne 30. novembra 2009 o uvedbi izjemnih trgovinskih ukrepov za države in ozemlja, ki sodelujejo ali so povezana s stabilizacijsko-pridružitvenim procesom Evropske unije (UL L 328, 15.12.2009, str. 1).

- (5) Od začetka stabilizacijsko-pridružitvenega procesa so bili stabilizacijsko-pridružitveni sporazumi sklenjeni z vsemi zadevnimi državami in ozemlji Zahodnega Balkana, razen s Kosovom ⁽¹⁾. Pogajanja o stabilizacijsko-pridružitvenem sporazumu s Kosovom so bila zaključena maja 2014, sporazum pa je bil podpisan oktobra 2015.
- (6) Bosna in Hercegovina je bila leta 2003 priznana kot potencialna država kandidatka za pristop k Uniji, 16. junija 2008 pa je podpisala stabilizacijsko-pridružitveni sporazum (v nadaljnjem besedilu: stabilizacijsko-pridružitveni sporazum) ter tako sprejela pogoje za članstvo v Uniji. Začasni sporazum o trgovini in trgovinskih zadevah z Bosno in Hercegovino ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: začasni sporazum) se je uporabljal do 31. maja 2015, stabilizacijsko-pridružitveni sporazum pa se uporablja od 1. junija 2015.
- (7) Vendar Bosna in Hercegovina še ni sprejela prilagoditve trgovinskih koncesij, ki so bile odobrene v okviru stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma, da bi se upoštevala preferencialna tradicionalna trgovina med Hrvaško ter Bosno in Hercegovino v okviru Srednjeevropskega sporazuma o prosti trgovini. V primeru, da do sprejetja te uredbe sporazum o prilagoditvi trgovinskih koncesij, določenih v okviru stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma, ni podpisan in ga Unija ter Bosna in Hercegovina ne začneta začasno uporabljati, bi bilo treba s 1. januarjem 2016 začasno opustiti preferenciala, ki so bili odobreni Bosni in Hercegovini. Ko Unija ter Bosna in Hercegovina podpišeta in začneta začasno uporabljati sporazum o prilagoditvi trgovinskih koncesij v okviru stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma, bi bilo treba te preferenciala ponovno vzpostaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1215/2009 se spremeni:

(1) v členu 2(1) se doda naslednja točka:

„(d) države in ozemlja iz člena 1 se vzdržijo resnih in sistematičnih kršitev človekovih pravic, vključno s temeljnimi pravicami delavcev, temeljnih načel demokracije in pravne države.“;

(2) člen 2(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. V primeru, da država ali ozemlje ne spoštuje točke (a), (b) ali (c) odstavka 1 ali odstavka 2, lahko Komisija z izvedbenimi akti sklene, da se v celoti ali delno začasno opusti upravičenost do ugodnosti, ki jih ta uredba podeljuje zadevni državi ali ozemlju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(4).“;

(3) v členu 7 se doda naslednja točka:

„(c) popolno ali delno začasno opustitvijo upravičenosti do ugodnosti, ki jih ta uredba podeljuje zadevni državi ali ozemlju, če ta država ali ozemlje ne izpolnjuje pogojev iz točke (d) člena 2(1).“;

(4) v členu 10(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Če Komisija ugotovi, da obstajajo zadostni dokazi o goljufiji ali nezagotavljanju upravnega sodelovanja, kakor se zahteva za preverjanje dokazil o poreklu, ali o velikem povečanju izvoza v Unijo nad stopnjo običajne proizvodne in izvozne zmogljivosti ali o nespoštovanju določb iz točke (a), (b) ali (c) člena 2(1) s strani držav in ozemelj iz

⁽¹⁾ To poimenovanje ne posega v stališča glede statusa ter je v skladu z RVSN 1244/1999 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

⁽²⁾ Začasni sporazum o trgovini in trgovinskih zadevah med Evropsko skupnostjo na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani (UL L 233, 30.8.2008, str. 6).

člena 1, lahko sprejme ukrepe, s katerimi se v celoti ali delno začasno opusti režim, določen s to uredbo, za obdobje treh mesecev, pod pogojem, da je predhodno:“;

(5) v členu 12 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim:

„Uporablja se do 31. decembra 2020.“;

(6) v Prilogi I se opomba (5) nadomesti z naslednjim:

„(5) Dostop vina s poreklom iz Črne gore do skupne tarifne kvote, kolikor zadeva izdelke z oznako KN 2204 21, je odvisen od predhodne izrabe posamezne tarifne kvote iz Protokola o vinu, sklenjenega s Črno goro. Ta posamezna tarifna kvota je odprta pod zaporedno številko 09.1514.“.

Člen 2

Uporaba Uredbe (ES) št. 1215/2009 se, kar zadeva Bosno in Hercegovino, začasno prekine z učinkom od 1. januarja 2016.

Člen 3

1. Ne glede na člen 2 se uporaba Uredbe (ES) št. 1215/2009, kar zadeva Bosno in Hercegovino, začasno ne prekine, če Unija ter Bosna in Hercegovina pred 1. januarjem 2016 podpišeta in začneta začasno uporabljati sporazum o prilagoditvi stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma in začasnega sporazuma, da se upošteva pristop Hrvaške k Evropski uniji.

2. V primeru, da se sporazum o prilagoditvi iz odstavka 1 podpiše in se začne začasno uporabljati šele 1. januarja 2016 ali pozneje, se Uredba (ES) št. 1215/2009, kar zadeva Bosno in Hercegovino, ponovno uporablja od datuma podpisa in začetkačasne uporabe takega sporazuma.

3. Komisija takoj po podpisu sporazuma o prilagoditvi iz odstavka 1 objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. decembra 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. SCHMIT

UREDBA (EU) 2015/2424 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. decembra 2015**

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega odstavka člena 118 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 ⁽²⁾, ki je bila kodificirana leta 2009 z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽³⁾, je bil uveden poseben sistem Evropske unije za varstvo blagovnih znamk, ki je omogočil varstvo blagovnih znamk na ravni Unije, vzporedno z varstvom blagovnih znamk na ravni držav članic v skladu z nacionalnimi sistemi blagovnih znamk, harmoniziranimi z Direktivo Sveta 89/104/EGS ⁽⁴⁾, ki je bila kodificirana z Direktivo 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (2) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba terminologijo iz Uredbe (ES) št. 207/2009 posodobiti. To pomeni, da bi bilo treba izraz „blagovna znamka Skupnosti“ nadomestiti z izrazom „blagovna znamka Evropske unije“ (v nadaljnjem besedilu: blagovna znamka EU). Da bi se bolje odražalo dejansko delo, bi bilo treba ime „Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli)“ nadomestiti z imenom „Urad Evropske unije za intelektualno lastnino“ (v nadaljnjem besedilu: Urad).
- (3) Komisija je na podlagi svojega sporočila z dne 16. julija 2008 o strategiji pravic industrijske lastnine za Evropo opravila celovito vrednotenje splošnega delovanja sistema blagovnih znamk v Evropi kot celoti, pri čemer je zajela raven Unije in nacionalno raven ter odnos med njima.
- (4) Svet je v sklepih z dne 25. maja 2010 o prihodnji reviziji sistema blagovnih znamk v Evropski uniji Komisijo pozval, da predstavi predloge za revizijo Uredbe (ES) št. 207/2009 in Direktive 2008/95/ES.
- (5) Izkušnje, pridobljene po uvedbi sistema blagovnih znamk Skupnosti, so pokazale, da je ta sistem uspešno in učinkovito dopolnilo ter alternativa varstvu blagovnih znamk na ravni držav članic in da so ga podjetja v Uniji in tretjih državah sprejela.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 10. novembra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2015.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Prva Direktiva Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 40, 11.2.1989, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, 8.11.2008, str. 25).

- (6) Nacionalne blagovne znamke pa so še naprej potrebne za tista podjetja, ki svojih blagovnih znamk ne želijo zaščititi na ravni Unije ali ne morejo pridobiti varstva, ki bi veljala za vso Unijo, na ravni nacionalnega varstva pa se ne soočajo z nobenimi ovirami. Vsaki osebi, ki želi zaščititi blagovno znamko, bi morala biti prepuščena odločitev, ali jo bo zaščitila samo kot nacionalno blagovno znamko v eni ali več državah članicah ali samo kot blagovno znamko EU ali kot oboje.
- (7) Pri vrednotenju splošnega delovanja sistema blagovnih znamk Skupnosti je bilo sicer potrjeno, da so številni vidiki tega sistema, vključno z osnovnimi načeli, na katerih temelji, še vedno aktualni ter skladni s potrebami in pričakovanji podjetij, vendar je Komisija v svojem sporočilu z naslovom „Enotni trg na področju varstva pravic intelektualne lastnine“ z dne 24. maja 2011 ugotovila, da je treba sistem blagovnih znamk v Uniji posodobiti, da bo v celoti postal uspešnejši, učinkovitejši in skladnejši, ter ga prilagoditi internetni dobi.
- (8) Skupaj z izboljšavami in spremembami sistema blagovnih znamk EU bi bilo treba dodatno harmonizirati tudi zakonodajo in prakse na področju nacionalnih blagovnih znamk in jih ustrezno prilagoditi sistemu blagovne znamke EU, da bi ustvarili čim bolj enake pogoje za registracijo in varstvo blagovnih znamk v vsej Uniji.
- (9) Da bi omogočili večjo prožnost in obenem zagotovili večjo pravno varnost glede načina prikaza blagovnih znamk, bi bilo treba iz opredelitve blagovne znamke EU črtati zahtevo glede grafičnega prikaza. Dovoliti bi bilo treba, da je znak prikazan v kakršni koli ustrezni obliki, pri kateri se uporabi splošno dostopna tehnologija, torej ne nujno grafično, pod pogojem, da je prikaz jasen, natančen, samozadosten, zlahka dostopen, razumljiv, trajen in objektiv.
- (10) Uredba (ES) št. 207/2009 ne zagotavlja enake stopnje zaščite za označbe porekla in geografske označbe kot drugi instrumenti prava Unije. Zato je treba pojasniti absolutne razloge za zavrnitev v zvezi z označbami porekla in geografskimi označbami ter zagotoviti popolno skladnost takšnih razlogov za zavrnitev z zadevno zakonodajo Unije in nacionalnim pravom o zaščiti navedenih pravic iz naslova intelektualne lastnine. Zaradi skladnosti z drugo zakonodajo Unije bi bilo treba področje uporabe navedenih absolutnih razlogov razširiti tako, da bi vključevalo tudi zaščitene tradicionalne izraze za vina in zajamčene tradicionalne posebnosti.
- (11) Da bi ohranili trdno zaščito pravic pri označbah porekla in geografskih označbah, zaščiteneh na ravni Unije in na nacionalni ravni, je treba pojasniti, da ima na podlagi relevantnega prava vsaka oseba pravico, da ugovarja poznejši prošnji za registracijo blagovne znamke EU, ne glede na to, ali so navedene pravice tudi razlogi za zavrnitev, ki jih mora preizkuševalec upoštevati po uradni dolžnosti.
- (12) Zaradi zagotovitve pravne varnosti in popolne skladnosti s prednostnim načelom, na podlagi katerega ima predhodno registrirana blagovna znamka prednost pred pozneje registriranimi blagovnimi znamkami, je treba določiti, da uveljavljanje pravic, podeljenih z blagovno znamko EU, ne bi smelo posegati v pravice, ki so jih njihovi imetniki pridobili pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice blagovne znamke EU. To je v skladu s členom 16(1) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine z dne 15. aprila 1994.
- (13) Če podjetje uporablja znak, ki je enak ali podoben trgovskemu imenu, tako da je pri tem mogoče vzpostaviti povezavo med podjetjem z navedenim imenom ter blagom ali storitvami navedenega podjetja, lahko pride do zmede glede trgovskega izvora blaga ali storitev. Kršitve blagovne znamke EU bi zato morale vključevati tudi uporabo znaka kot trgovskega imena ali podobne označbe, če se uporablja za razlikovanje blaga ali storitev.
- (14) Da bi zagotovili pravno varnost in popolno usklajenost s specifično zakonodajo Unije, bi bilo ustrezno, da bi lahko imetnik blagovne znamke EU tretji osebi prepovedal uporabo znaka v primerjalnem oglaševanju, kadar je to v nasprotju z Direktivo 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L 376, 27.12.2006, str. 21).

- (15) Zaradi okrepitve varstva blagovnih znamk in učinkovitejšega boja proti ponarejanju, v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO), zlasti na podlagi člena V Splošnega sporazuma o carinah in trgovini, ki se nanaša na prosti tranzit, in – v zvezi z generičnimi zdravili – Deklaracije o sporazumu TRIPS in javnem zdravju, ki jo je 14. novembra 2001 sprejela ministrska konferenca STO v Dohi, bi moral imetnik blagovne znamke EU imeti pravico, da tretjim osebam prepreči, da bi v gospodarskem prometu v Unijo vnesle blago, ne da bi bilo to blago tam sproščeno v prosti promet, če takšno blago prihaja iz tretjih držav in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka blagovni znamki EU, registrirani za takšno blago.
- (16) V ta namen bi bilo treba dovoliti, da imetniki blagovne znamke EU preprečijo vnos blaga, ki krši pravice, in izvajanje kakršnih koli carinskih postopkov za takšno blago, vključno s tranzitom, pretovarjanjem, skladiščenjem, prostimi conami, začasno hrambo, aktivnim oplemenitenjem ali začasnim uvozom, tudi kadar takšno blago ni namenjeno dajanju na trg v Uniji. Carinski organi bi morali pri izvajanju carinskega nadzora uporabljati pooblastila in postopke iz Uredbe (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, tudi na zahtevo imetnikov pravic. Zlasti bi morali izvajati ustrezen nadzor na podlagi meril analize tveganja.
- (17) Da bi uskladili potrebo po zagotavljanju učinkovitega uveljavljanja pravic iz blagovne znamke s potrebo po odpravi ovir za prosto trgovino z zakonitim blagom, bi moral imetnik blagovne znamke zadevno pravico izgubiti, kadar deklarant ali imetnik blaga v naknadnem postopku pred Sodiščem za blagovne znamke Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: sodišče za blagovne znamke EU), pristojnem za sprejemanje meritorne odločitve o morebitni kršitvi blagovne znamke EU, lahko dokaže, da imetnik blagovne znamke EU nima pravice prepovedati dajanja blaga na trg v državi, v katero je namenjeno.
- (18) V členu 28 Uredbe (EU) št. 608/2013 je določeno, da je imetnik pravice odgovoren za škodo, ki jo imetnik blaga utrpí, če je med drugim naknadno ugotovljeno, da zadevno blago ne krši pravice intelektualne lastnine.
- (19) Sprejeti bi bilo treba ustrezne ukrepe za zagotovitev nemotenega tranzita generičnih zdravil. Kar zadeva mednarodna nelastniška imena kot svetovno priznana generična imena za aktivne snovi v farmacevtskih preparatih, je ključnega pomena, da se ustrezno upoštevajo obstoječe omejitve učinka pravic iz blagovne znamke EU. Imetnik blagovne znamke EU zato ne bi smel imeti pravice, da tretjim osebam prepreči vnos blaga v Unijo, ne da bi bilo to blago tam sproščeno v prosti promet, zaradi podobnosti med mednarodnim nelastniškim imenom za aktivno sestavino zdravila in blagovno znamko.
- (20) Da bi imetnikom blagovnih znamk EU omogočili učinkovitejši boj proti ponarejanju, bi morali imeti pravico prepovedati namestitve nedovoljene znamke na blago in nekatere pripravljalne ukrepe, izvedene pred namestitvijo.
- (21) Izključne pravice, podeljene z blagovno znamko EU, imetniku ne bi smele omogočati, da tretjim osebam prepove uporabo znakov ali označb, ki se uporabljajo pravično in tako v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah. Za trgovska imena običajno velja neomejeno varstvo glede na poznejše blagovne znamke, zato bi bilo zaradi zagotavljanja enakih pogojev za trgovska imena in blagovno znamko EU primerno, da bi taka uporaba zajemala samo osebno ime tretje osebe. Dovoliti bi se morala tudi splošna uporaba opisnih ali nerazlikovalnih znakov ali označb. Poleg tega imetnik ne bi smel imeti pravice prepovedati pravične in poštene uporabe blagovne znamke EU za namene opredelitve ali navajanja blaga ali storitev kot svojih. Kadar tretje osebe blagovno znamko uporabljajo, da bi potrošnika opozorile na ponovno prodajo pristnega blaga, ki jih je prvotno prodajal imetnik blagovne znamke EU v Uniji ali so se prodajali z njegovim soglasjem, bi bilo takšno uporabo treba šteti za pravično, če je obenem v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah. Kadar tretje osebe blagovno znamko uporabljajo za namene umetniškega izražanja, bi se morala takšna uporaba šteti za pravično, če je obenem v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah. Poleg tega bi se morala ta uredba uporabljati tako, da bi zagotovili dosledno spoštovanje temeljnih pravic in svobod, zlasti svobode izražanja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L 181, 29.6.2013, str. 15).

- (22) Brez poseganja v načelo, da poznejše blagovne znamke ni mogoče uveljavljati zoper prejšnjo blagovno znamko, je zaradi zagotavljanja pravne varnosti in zaščite legitimno pridobljenih pravic iz blagovne znamke ustrezno in nujno določiti, da imetniki blagovnih znamk EU ne bi smeli imeti pravice nasprotovati uporabi poznejše blagovne znamke, če je bila poznejša blagovna znamka pridobljena v času, ko prejšnje blagovne znamke ni bilo mogoče uveljavljati zoper poznejšo.
- (23) Zaradi pravičnosti in pravne varnosti bi morala uporaba blagovne znamke EU v obliki, ki se razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja te znamke v obliki, v kateri je registrirana, zadoščati, da se ohranijo podeljene pravice, ne glede na to, ali je registrirana tudi blagovna znamka v obliki, ki se uporablja.
- (24) Ker število prijav blagovne znamke EU, vloženih na glavnih uradih držav članic za industrijsko lastnino in Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino, postopno upada in je zanemarljivo, bi bilo treba dovoliti, da se prijava blagovne znamke EU vloži le na Uradu.
- (25) Varstvo pod blagovno znamko EU se prizna specifičnemu blagu ali storitvam, obseg varstva, ki se odobri imetniku blagovne znamke, pa določata narava in količina tega blaga ali storitev. Zato je bistveno, da se v Uredbi (ES) št. 207/2009 določijo pravila za določitev in razvrstitev blaga in storitev ter da se zagotovita pravna varnost in dobro upravljanje, tako da se od prijavitelja zahteva, da dovolj jasno in natančno opredeli blago in storitve, ki jih želi zaščititi z blagovno znamko, da bodo pristojni organi in gospodarski subjekti lahko že na podlagi same prijave določili obseg varstva, za katero je vložena prijava. Če so uporabljeni splošni izrazi, bi jih bilo treba razumeti, kot da vključujejo le blago in storitve, ki jih tudi jasno dobesedno označujejo. Imetniki blagovnih znamk EU, ki so zaradi nekdanje prakse Urada registrirane za celoten naslov razreda Nicejske klasifikacije, bi morali imeti možnost, da prilagodijo svoje sezname blaga in storitev. Tako bi zagotovili, da vsebina registra izpolnjuje zahtevani standard jasnosti in natančnosti v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (26) Ustrezno je racionalizirati sistem poizvedb, kar zadeva blagovne znamke EU in nacionalne znamke, da bi se izognili nepotrebnim zamudam pri registraciji blagovne znamke EU in tako zagotovili večjo prilagodljivost sistema potrebam in željam uporabnikov, tudi tako, da bi bila na voljo možnost poizvedovanja po blagovnih znamkah EU. Hkrati z možnostjo poizvedbe, kar zadeva blagovne znamke EU in nacionalne znamke, bi morali biti na voljo tudi obsežni, hitri in zmožljivi iskalniki, brezplačno dostopni javnosti, in sicer v okviru sodelovanja med Uradom in glavnimi uradi držav članic za industrijsko lastnino, vključno z Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino.
- (27) Kot dopolnilo obstoječim določbam o kolektivnih znamkah Skupnosti in za odpravo sedanjega neravnovesja med nacionalnimi sistemi in sistemom blagovnih znamk EU je treba dodati več posebnih določb za varstvo certifikacijskih znamk Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: certifikacijske znamke EU), ki instituciji ali organizaciji za potrjevanje omogočajo, da se uporabnikom certifikacijskega sistema dovoli, da znamko uporabijo kot znak za blago ali storitve, ki so v skladu s certifikacijskimi zahtevami.
- (28) Izkušnje pri uporabi sedanjega sistema blagovnih znamk EU so pokazale, da je mogoče nekatere postopkovne vidike izboljšati. Zato bi bilo treba sprejeti nekatere ukrepe, s katerimi bi – kjer je to ustrezno – poenostavili in pospešili postopke ter po potrebi izboljšali pravno varnost in predvidljivost.
- (29) Zaradi pravne varnosti in večje preglednosti je ustrezno jasno opredeliti vse naloge Urada, tudi tiste, ki niso povezane z upravljanjem sistema blagovnih znamk EU.
- (30) Da bi spodbudili približevanje praks in razvijanje skupnih orodij, je treba vzpostaviti ustrezen okvir za sodelovanje med Uradom in uradi držav članic za industrijsko lastnino, vključno z Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino, v katerem bodo opredeljena ključna področja sodelovanja in ki bo Uradu omogočal usklajevanje ustreznih skupnih projektov, ki so v interesu Unije in držav članic, ter financiranje teh projektov do najvišjega predvidenega zneska. Navedene dejavnosti sodelovanja bi morale koristiti podjetjem, ki uporabljajo sisteme blagovnih znamk v Evropi. Projekti, zlasti zbirke podatkov, ki se uporabljajo za poizvedbe in posvetovanje, bi morali uporabnikom sistema Unije iz te uredbe zagotavljati dodatna, vključujoča, učinkovita in brezplačna orodja za izpolnjevanje specifičnih zahtev, ki izhajajo iz enotnega značaja blagovne znamke EU.

- (31) Kolikor je to ustrezno, bi bilo treba nekatera načela glede upravljanja Urada prilagoditi skupnemu pristopu glede decentraliziranih agencij EU, ki so ga julija 2012 sprejeli Evropski parlament, Svet in Komisija.
- (32) Zaradi večje pravne varnosti in preglednosti je treba posodobiti nekatere določbe o organizaciji in delovanju Urada.
- (33) Zaželeno je, da bi za spodbujanje mirnega, hitrega in učinkovitega reševanja sporov Uradu zaupali nalogo, da vzpostavi center za mediacijo, katerega storitve bi lahko uporabljali vsi, ki bi želeli doseči poravnavo, kar zadeva spore v zvezi z blagovnimi znamkami EU in modeli Skupnosti.
- (34) Vzpostavitev sistema blagovnih znamk EU pomeni večjo finančno obremenitev glavnih uradov za industrijsko lastnino in drugih organov v državah članicah. Dodatni stroški so povezani z obravnavanjem večjega števila postopkov ugovora in ugotavljanja ničnosti, povezanih z blagovnimi znamkami EU ali sproženih s strani imetnikov teh blagovnih znamk, pa tudi z dejavnostmi za ozaveščanje o sistemu blagovnih znamk EU in dejavnostmi, s katerimi se zagotavlja uveljavljanje pravic iz blagovne znamke EU. Zato je ustrezno zagotoviti, da Urad delno izravna stroške, ki jih imajo države članice zaradi svoje vloge pri zagotavljanju nemotenega delovanja sistema blagovnih znamk EU. Izplačilo za tako izravnavo stroškov bi moralo temeljiti na relevantnih statističnih podatkih, ki jih predložijo države članice. Znesek izravnavne stroškov ne bi smel biti tako visok, da bi Uradu povzročil proračunski primanjkljaj.
- (35) Zaradi dobrega finančnega poslovanja bi se moral Urad izogniti kopičenju znatnega proračunskega presežka. To ne bi smelo vplivati na ohranitev finančne rezerve Urada, ki pokriva enoletne operativne odhodke ter s katero se zagotavlja neprekinjeno opravljanje njegovih dejavnosti in opravljanje njegovih nalog. To rezervo bi bilo treba uporabiti le za zagotavljanje neprekinjenega opravljanja nalog Urada v skladu s to uredbo.
- (36) Zneski pristojbin, ki se plačujejo Uradu za delovanje sistema blagovnih znamk EU in njegovo dopolnjevanje v zvezi z nacionalnimi sistemi blagovnih znamk, so bistvenega pomena, zato jih je treba določiti neposredno v Uredbi (ES) št. 207/2009 v obliki priloge. Zneski pristojbin bi morali biti določeni na ravni, ki zagotavlja: prvič, da prihodek, ki ga zagotavljajo, načeloma zadošča za uravnotežen proračun Urada; drugič, da sistema blagovnih znamk EU in nacionalnih sistemov blagovnih znamk soobstajata in se dopolnjujeta ob upoštevanju velikosti trga, ki ga pokriva blagovna znamka EU, in potreb malih in srednjih podjetij; ter tretjič, da se učinkovito uveljavljajo pravice imetnikov blagovne znamke EU v državah članicah.
- (37) Uredba (ES) št. 207/2009 Komisiji podeljuje pooblastila za sprejetje pravil o izvajanju navedene uredbe. Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba pooblastila, ki so bila Komisiji podeljena na podlagi Uredbe (ES) št. 207/2009, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu s tem je treba v besedilo Uredbe (ES) št. 207/2009 vključiti tudi nekatera pravila, ki so trenutno določena v uredbah Komisije (ES) št. 2868/95 ⁽¹⁾, (ES) št. 2869/95 ⁽²⁾ in (ES) št. 216/96 ⁽³⁾. Uredbo (ES) št. 2868/95 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti, Uredbo (ES) št. 2869/95 pa bi bilo treba razveljaviti.
- (38) Ker je treba pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 207/2009, uskladiti s členom 290 PDEU, je zlasti pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, 15.12.1995, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2869/95 z dne 13. decembra 1995 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 303, 15.12.1995, str. 33).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) (UL L 28, 6.2.1996, str. 11).

- (39) Da bi lahko Urad na podlagi preglednih, temeljitih, poštenih in pravičnih postopkov učinkovito, uspešno in hitro preizkusil ter registriral prijave blagovnih znamk EU, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določitvijo podrobnosti o postopkih za vložitev in preizkus ugovora ter tistimi postopki, ki urejajo spremembe prijave.
- (40) Da bi se blagovna znamka EU na podlagi preglednih, temeljitih, poštenih in pravičnih postopkov lahko uspešno in učinkovito razveljavila ali razglasila za nično, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določitvijo postopkov za razveljavitev in ugotovitev ničnosti.
- (41) Da bi lahko odbori za pritožbe na podlagi preglednega, temeljitega, poštenega in pravičnega postopka, v katerem se upoštevajo načela iz Uredbe (ES) št. 207/2009, uspešno, učinkovito in celovito pregledali odločbe Urada, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določitvijo formalne vsebine pritožbe, postopka za vložitev in preizkus pritožbe, formalno vsebino in obliko odločb odbora za pritožbe ter povračilo pristojbin za pritožbo.
- (42) Da se zagotovi nemoteno, uspešno in učinkovito delovanje sistema blagovnih znamk EU, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določitvijo zahtev glede podrobnosti o ustnem postopku ter podrobne ureditve za pridobivanje dokazov, podrobne ureditve za uradno obveščanje, komunikacijskih sredstev in obrazcev, ki jih uporabljajo stranke v postopku, pravil, ki urejajo izračun in trajanje rokov, postopkov za razveljavitev odločbe ali izbris vpisa v registru, podrobne ureditve za nadaljevanje postopka ter podrobnosti o zastopanju pred Uradom.
- (43) Da bi zagotovili učinkovito in uspešno organizacijo odborov za pritožbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določitvijo podrobnosti o organizaciji odborov za pritožbe.
- (44) Da bi zagotovili uspešno in učinkovito registracijo mednarodnih blagovnih znamk na način, ki je popolnoma skladen z določbami Protokola k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določitvijo podrobnosti o postopkih za vložitev in preizkus ugovorov, vključno s potrebnim sporočanjem Svetovni organizaciji za intelektualno lastnino, ter podrobnosti o postopku za mednarodne registracije na podlagi osnovne prijave ali osnovne registracije kolektivne, certifikacijske ali garancijske znamke.
- (45) Da bi zagotovili enotne pogoje izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, v zvezi z določitvijo podrobnosti o prijavah, zahtevah, potrdilih, zahtevkih, pravilnikih, uradnih obvestilih in drugih dokumentih, povezanih z ustreznimi postopkovnimi zahtevami, ki jih določa ta uredba, ter kar zadeva najvišje stopnje stroškov, ki so potrebni za postopek in so dejansko nastali, podrobnosti o objavah v Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije in Uradnem listu Urada, podrobne ureditve za izmenjavo informacij med Uradom in nacionalnimi organi, podrobne ureditve glede prevodov dokaznih listin v pisnem postopku, natančnih vrst odločb, ki jih sprejme en sam član oddelka za ugovore ali oddelka za izbris, podrobnosti o obveznosti uradnega obveščanja v skladu z Madridskim protokolom ter podrobnih zahtev za ozemeljsko razširitev, ki se vložijo po mednarodni registraciji. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (46) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (47) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 11. julija 2013.
- (48) Uredbo (ES) št. 207/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 207/2009 se spremeni:

1. v naslovu se besedilo „blagovni znamki Skupnosti“ nadomesti z besedilom „blagovni znamki Evropske unije“;
2. izraz „blagovna znamka Skupnosti“ se v členu 1(1) nadomesti z izrazom „blagovna znamka Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: blagovna znamka EU)“, medtem ko se v preostalem besedilu nadomesti z izrazom „blagovna znamka EU“, pri tem pa se opravijo tudi potrebne slovnične spremembe;
3. v celotni Uredbi se izraz „sodišče za blagovne znamke Skupnosti“ nadomesti z izrazom „sodišče za blagovne znamke EU“, pri tem pa se opravijo tudi potrebne slovnične spremembe;
4. izraz „kolektivna blagovna znamka Skupnosti“ se v členu 66(1) nadomesti z izrazom „kolektivna znamka Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: kolektivna znamka EU)“, medtem ko se v preostalem besedilu nadomesti z izrazom „kolektivna znamka EU“, pri tem pa se opravijo tudi potrebne slovnične spremembe;
5. v celotni Uredbi, razen v primerih iz točk 2, 3 in 4, se izrazi „Skupnost“, „Evropska skupnost“ in „Evropske skupnosti“ nadomestijo z izrazom „Unija“, pri tem pa se opravijo tudi potrebne slovnične spremembe;
6. v celotni Uredbi se izraz „predstojnik Urada“ in vsa sklicevanja na predstojnika ustrezno nadomestijo z „izvršni direktor Urada“ oziroma „izvršni direktor“, pri tem pa se opravijo tudi potrebne slovnične spremembe;
7. člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Urad

1. Ustanovi se Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad).
 2. Vsa sklicevanja v zakonodaji Unije na Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) se razumejo kot sklicevanja na Urad.“;
8. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Znaki, ki lahko sestavljajo blagovno znamko EU

Blagovna znamka EU je lahko sestavljena iz kakršnih koli znakov, zlasti besed, vključno z osebnimi imeni, ali iz slik, črk, števil, barv, oblike blaga ali embalaže blaga ali zvokov, če se:

- (a) lahko s temi znaki blago ali storitve določenega podjetja razlikujejo od blaga ali storitev drugih podjetij ter
- (b) ti znaki v registru blagovnih znamk Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: register) lahko prikažejo tako, da lahko pristojni organi in javnost jasno in natančno ugotovijo, kaj je predmet varstva, ki je podeljeno njihovemu imetniku.“;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

9. člen 7(1) se spremeni:

(a) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) znaki, sestavljeni izključno iz:

- (i) oblike ali druge značilnosti, ki izhaja iz same narave blaga;
- (ii) oblike ali druge značilnosti blaga, ki je nujna za dosego tehničnega učinka;
- (iii) oblike ali druge značilnosti, ki blagu daje bistveno vrednost;“;

(b) točki (j) in (k) se nadomestita z naslednjim:

„(j) blagovne znamke, ki so izključene iz registracije v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalnim pravom ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija ali zadevna država članica, o zaščiti označb porekla in geografskih označb;

(k) blagovne znamke, ki so izključene iz registracije v skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija, o zaščiti tradicionalnih izrazov za vina;“;

(c) dodata se naslednji točki:

„(l) blagovne znamke, ki so izključene iz registracije v skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija, o zaščiti zajamčenih tradicionalnih posebnosti;

(m) blagovne znamke, ki so sestavljene iz prejšnjega poimenovanja rastlinske sorte, registriranega v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalnim pravom ali mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija ali zadevna država članica, o zaščiti žlahtniteljskih pravic, in se nanašajo na rastlinske sorte iste ali zelo sorodne vrste, ali vsebujejo bistvene elemente tega poimenovanja.“;

10. člen 8 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Ob ugovoru katere koli osebe, ki je v skladu z zadevno zakonodajo pooblaščen za uveljavljanje pravic, ki izhajajo iz označbe porekla ali geografske označbe, se blagovna znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če in kolikor v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalnim pravom o zaščiti označb porekla ali geografskih označb velja naslednje:

- (i) prijava za označbo porekla ali geografsko označbo je že bila vložena v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalnim pravom pred datumom prijave za registracijo blagovne znamke EU ali pred datumom prednostne pravice, zahtevane v zvezi s prijavo, pod pogojem, da je ta pozneje registrirana;
- (ii) ta označba porekla ali geografska označba podeljuje pravico do prepovedi uporabe poznejše blagovne znamke.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Ob ugovoru imetnika prejšnje registrirane blagovne znake v smislu odstavka 2 se blagovna znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki, ne glede na to, ali so blago ali storitve, za katere je vložena prijava, enake, podobne ali niso podobne tistim, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka, če blagovna znamka v primeru prejšnje blagovne znamke EU v Uniji ali v primeru prejšnje nacionalne blagovne znamke v zadevni državi članici uživa ugled in če bi se z neupravičeno uporabo blagovne znamke, za katero je vložena prijava, na nepošten način izkoriščal ali oškodoval razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke.“;

11. člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Pravice, podeljene z blagovno znamko EU

1. Z registracijo blagovne znamke EU se imetniku podelijo izključne pravice.
 2. Brez poseganja v pravice, ki so jih imetniki pridobili pred datumom vložitve ali datumom prednostne pravice za blagovno znamko EU, ima imetnik te blagovne znamke EU pravico, da vsem tretjim osebam prepreči, da bi brez njegovega soglasja v gospodarskem prometu v zvezi z blagom ali storitvami uporabljale kateri koli znak, če:
 - (a) je znak enak blagovni znamki EU in se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake tistim, za katere je registrirana blagovna znamka EU;
 - (b) je znak enak ali podoben blagovni znamki EU in se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake ali podobne blagu ali storitvam, za katere je registrirana blagovna znamka EU, ter zaradi tega obstaja verjetnost zmede v delu javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja znaka in blagovne znamke;
 - (c) je znak enak ali podoben blagovni znamki EU, ne glede na to, ali se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake, podobne ali niso podobne tistim, za katere je registrirana blagovna znamka EU, če te v Uniji uživajo ugled in če se z neupravičeno uporabo navedenega znaka na nepošten način izkorišča ali oškoduje razlikovalni značaj ali ugled blagovne znamke EU.
3. V skladu z odstavkom 2 se lahko prepove zlasti:
 - (a) opremljanje blaga ali njegove embalaže z znakom;
 - (b) ponujanje blaga, označenega s tem znakom, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene oziroma ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;
 - (c) uvoz ali izvoz blaga pod tem znakom;
 - (d) uporaba znaka kot trgovskega imena ali imena podjetja ali kot dela trgovskega imena ali imena podjetja;
 - (e) uporaba znaka na poslovni dokumentaciji in pri oglaševanju;
 - (f) uporaba znaka v primerjalnem oglaševanju na način, ki je v nasprotju z Direktivo 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*).
4. Brez poseganja v pravice, ki so jih imetniki pridobili pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice za blagovno znamko EU, ima imetnik te blagovne znamke EU tudi pravico, da vsem tretjim osebam prepreči, da bi v gospodarskem prometu v Unijo vnesle blago, ne da bi bilo to blago tam sproščeno v prosti promet, če takšno blago, vključno z embalažo, prihaja iz tretjih držav in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka blagovni znamki EU, registrirani za takšno blago, ali je v njenih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od take blagovne znamke.

Imetnik blagovne znake EU izgubi pravico iz prvega pododstavka, če deklarant ali imetnik blaga med postopkom ugotavljanja morebitne kršitve blagovne znamke EU, sproženem v skladu z Uredbo (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (**) o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov, predloži dokazila o tem, da imetnik blagovne znamke EU nima pravice prepovedati dajanja blaga na trg v državi, v katero je namenjeno.

(*) Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L 376, 27.12.2006, str. 21).

(**) Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L 181, 29.6.2013, str. 15).“;

12. vstavita se naslednja člena:

„Člen 9a

Pravica do prepovedi pripravljalnih dejavnosti v zvezi z uporabo embalaže ali drugih sredstev

Če obstaja nevarnost, da bi se embalaža, nalepke, listki, varnostne oznake oziroma naprave ali oznake oziroma naprave za preverjanje pristnosti ali kakršna koli druga sredstva, na katerih je nameščena znamka, uporabili za blago ali storitve in bi takšna uporaba pomenila kršitev pravic imetnika blagovne znamke EU v skladu s členom 9 (2) in (3), ima imetnik blagovne znamke EU pravico prepovedati naslednja dejanja, če se izvajajo v gospodarskem prometu:

- (a) namestitev znaka, ki je enak ali podoben blagovni znamki EU, na embalaži, nalepkah, listkih, varnostnih oznakah oziroma napravah ali oznakah oziroma napravah za preverjanje pristnosti ali kakršnih koli drugih sredstvih, na katerih je mogoče namestiti znamko;
- (b) ponujanje ali dajanje na trg ali skladiščenje v navedene namene ali uvoz ali izvoz embalaže, nalepk, listkov, varnostnih oznak oziroma naprav ali oznak oziroma naprav za preverjanje pristnosti ali katerih koli drugih sredstev, na katerih je nameščena znamka.

Člen 9b

Datum, od katerega pravice učinkujejo proti tretjim osebam

- 1. Pravice, podeljene z blagovno znamko EU, učinkujejo proti tretjim osebam od datuma objave registracije blagovne znamke.
- 2. Za dejanja, ki se zgodijo po datumu objave prijave blagovne znamke EU in bi bila po objavi registracije blagovne znamke na podlagi te objave prepovedana, je mogoče zahtevati ustrezno nadomestilo.
- 3. Sodišče, ki mu je zadeva dodeljena, ne sme meritorno odločati o tej zadevi, dokler registracija ni objavljena.“;

13. člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Omejitev učinkov blagovne znamke EU

- 1. Imetnik blagovne znamke EU tretji osebi nima pravice prepovedati, da bi v gospodarskem prometu uporabljala:
 - (a) ime ali naslov tretje osebe, če je tretja oseba fizična oseba;
 - (b) znake ali označbe, ki niso razlikovalni ali zadevajo vrsto, kakovost, količino, predvideni namen, vrednost, geografsko poreklo, čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge značilnosti blaga ali storitev;
 - (c) blagovno znamko EU za namen opredelitve ali navajanja blaga ali storitev kot lastnih imetniku te blagovne znamke, zlasti kadar je uporaba te blagovne znamke potrebna zaradi označevanja predvidenega namena proizvoda ali storitve, predvsem za dodatke ali nadomestne dele.
- 2. Odstavek 1 se uporablja samo, če je uporaba s strani tretje osebe skladna z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih ali trgovinskih zadevah.“;

14. člen 13(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Imetnik blagovne znamke EU nima pravice prepovedati njene uporabe v zvezi z blagom, ki ga je imetnik dal na trg Evropskega gospodarskega prostora pod to blagovno znamko ali je za to dal soglasje.“;

15. vstavi se naslednji člen:

„Člen 13a

Pravica imetnika pozneje registrirane blagovne znamke do posredovanja kot načina obrambe v postopku za ugotavljanje kršitev

1. V postopkih za ugotavljanje kršitev imetnik blagovne znamke EU nima pravice prepovedati uporabe pozneje registrirane blagovne znamke EU, če ta poznejša blagovna znamka ni razglašena za nično na podlagi člena 53(1), (3) ali (4), člena 54(1) ali (2) ali člena 57(2) te uredbe.
2. V postopkih za ugotavljanje kršitev imetnik blagovne znamke EU nima pravice prepovedati uporabe pozneje registrirane nacionalne blagovne znamke, če pozneje registrirana nacionalna blagovna znamka ni razglašena za nično na podlagi člena 8 ali člena 9(1) ali (2) ali člena 46(3) Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
3. Kadar imetnik blagovne znamke EU v skladu z odstavkom 1 ali 2 nima pravice prepovedati uporabe pozneje registrirane blagovne znamke, imetnik pozneje registrirane blagovne znamke nima pravice prepovedati uporabe prejšnje blagovne znamke EU v postopku za ugotavljanje kršitev.

(*) Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).“;

16. v členu 15(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Uporaba v smislu prvega pododstavka pomeni tudi:

- (a) uporabo blagovne znamke EU v obliki, ki se razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamke v obliki, v kateri je bila registrirana, ne glede na to, ali je blagovna znamka v obliki, v kateri se uporablja, tudi registrirana v imenu imetnika;
- (b) namestitev blagovne znamke EU na blago ali njegovo embalažo v Uniji zgolj za potrebe izvoza.“;

17. v členu 16(1) se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„1. Razen če v členih 17 do 24 ni drugače določeno, se blagovna znamka EU kot predmet premoženja v celoti in za celotno območje Unije obravnava kot nacionalna blagovna znamka, registrirana v državi članici, v kateri v skladu z registrom:“;

18. člen 17 se spremeni:

- (a) odstavek 4 se črta;
- (b) vstavijo se naslednji odstavki:

„5a. Prijava za registracijo prenosa vsebuje informacije, na podlagi katerih je mogoče prepoznati blagovno znamko EU, informacije o novem imetniku, blagu in storitvah, na katere se prenos nanaša, ter dokazila o prenosu v skladu z odstavkoma 2 in 3. Prijava lahko po potrebi vsebuje informacije, na podlagi katerih je mogoče določiti zastopnika novega imetnika.

5b. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:

- (a) podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava za registracijo prenosa;
- (b) vrsto dokumentov, potrebnih za prenos, ob upoštevanju dogovorov, sprejetih s strani registriranega imetnika in naslednika naslova;
- (c) podrobnosti o tem, kako obdelati prijave za delne prenose, ob zagotavljanju, da se blago in storitve iz preostale registracije ne prekrivajo ter da se za novo registracijo pripravi ločen spis, vključno z novo registracijsko številko.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).

5c. Če pogoji, ki veljajo za registracijo prenosa, kakor so določeni v odstavkih 1 do 3 ali v izvedbenih aktih iz odstavka 5b, niso izpolnjeni, Urad prijavitelja uradno obvesti o pomanjkljivostih. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zavrne zahtevo za registracijo prenosa.

5d. Za dve ali več blagovnih znamk je mogoče predložiti eno samo prijavo za registracijo prenosa, če sta v vseh primerih registrirani imetnik in pravni naslednik ista.

5e. Odstavki 5a do 5d se uporabljajo tudi za prijave blagovnih znamk EU.

5f. V primeru delnega prenosa vsaka prijava, ki jo vloži prvotni imetnik in v zvezi s katero odločitev o prvotni registraciji še ni sprejeta, šteje za nerešeno, kar zadeva preostalo registracijo in novo registracijo. Če je treba za takšno prijavo plačati pristojbino in jo je že plačal prvotni imetnik, novemu imetniku ni treba plačati dodatnih pristojbin v zvezi s takšno prijavo.“;

19. člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Prenos blagovne znamke, registrirane v imenu posrednika

1. Če je blagovna znamka EU brez imetnikovega dovoljenja registrirana v imenu posrednika ali zastopnika osebe, ki je imetnik blagovne znamke, ima slednji pravico zahtevati, da se blagovna znamka EU prenese nanj, razen če lahko ta posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje.

2. Imetnik lahko zahtevo za prenos v skladu z odstavkom 1 tega člena vloži na:

(a) Uradu v skladu s členom 53(1)(b), namesto zahteve za ugotovitev ničnosti;

(b) sodišču za blagovne znamke Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: sodišče za blagovne znamke EU) iz člena 95, namesto nasprotne tožbe za ugotovitev ničnosti na podlagi člena 100(1).“;

20. člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Na zahtevo ene od strank se pravice iz odstavka 1 ali prenos teh pravic vpišejo v register in objavijo.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Vpis v register, opravljen v skladu z odstavkom 2, se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od strank.“;

21. v členu 20 se doda naslednji odstavek:

„4. Vpis v register, opravljen v skladu z odstavkom 3, se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od strank.“;

22. v členu 22 se doda naslednji odstavek:

„6. Vpis v register, opravljen v skladu z odstavkom 5, se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od strank.“;

23. vstavi se naslednji člen:

„Člen 22a

Postopek vpisa licenc in drugih pravic v register

1. Člen 17(5a) in (5b) in pravila, sprejeta na njegovi podlagi, ter člen 17(5d) se smiselno uporabljajo za registracijo stvarne pravice ali prenosa stvarne pravice v skladu s členom 19(2), izvršbe iz člena 20(3), udeležbe v postopku insolventnosti iz člena 21(3) ter za registracijo ali prenos licence iz člena 22(5), pri čemer je treba upoštevati naslednje:

(a) zahteva v zvezi z opredelitvijo blaga in storitev, na katere se prenos nanaša, se ne uporablja za zahtevo za registracijo stvarnopravne pravice, izvršbe ali postopka insolventnosti;

(b) zahteva v zvezi z dokazili o prenosu se ne uporablja, kadar prijavo vloži imetnik blagovne znamke EU.

2. Prijava za registracijo pravic iz odstavka 1 se ne šteje za vloženo, dokler ni plačana zahtevana pristojbina.

3. Vloga za registracijo licence lahko vsebuje zahtevo za vpis licence v register v eni ali več naslednjih kategorijah:

(a) izključna licenca;

(b) podlicenca, če licenco podeli pridobitelj licence, katerega licenca je vpisana v register;

(c) licenca, omejena le na del blaga ali storitev, za katere je registrirana znamka;

(d) licenca, omejena na del Unije;

(e) začasna licenca.

V primeru zahteve za vpis licence kot licence iz točk (c), (d) in (e) prvega pododstavka se v prijavi za registracijo licence navedejo blago in storitve, del Unije in obdobje, za katere se podeli licenca.

4. Če niso izpolnjeni pogoji za registracijo, določeni v členih 19 do 22, odstavkih 1 in 3 tega člena ter v drugih veljavnih pravilih, sprejetih v skladu s to uredbo, Urad uradno obvesti vložnika o pomanjkljivostih. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta prijavo za registracijo zavrne.

5. Odstavka 1 in 3 se smiselno uporabljata za prijave blagovnih znamk EU.“;

24. vstavi se naslednji člen:

„Člen 24a

Postopek za izbris ali spremembo vpisa licenc in drugih pravic v registru

1. Registracija, ki se izvede po členu 22a(1), se izbriše ali spremeni na zahtevo ene od zadevnih oseb.

2. V zahtevi se navedejo registracijska številka zadevne blagovne znamke EU in podrobnosti o pravici, za katero se zahteva izbris ali sprememba registracije.

3. Zahteva za izbris licence, stvarnopravne pravice ali izvršilnega ukrepa se ne šteje za vloženo, dokler ni plačana zahtevana pristojbina.
4. Zahtevi se priložijo dokazila o tem, da registrirana pravica ne obstaja več ali da imetnik licence ali druge pravice soglaša z izbrisom ali spremembo registracije.
5. Če zahteve za izbris ali spremembo registracije niso izpolnjene, Urad o pomanjkljivostih obvesti vložnika prijave. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, Urad zahtevo za izbris ali spremembo registracije zavrne.
6. Odstavki 1 do 5 tega člena se smiselno uporabljajo za vpise v zvezi s spisi po členu 22a(5).“;

25. člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Vložitev prijav

1. Prijava blagovne znamke EU se vloži na Uradu.
2. Urad prijavitelju nemudoma izda potrdilo o prejemu, ki vsebuje vsaj številko spisa, prikaz, opis ali drugačno identifikacijo znamke, naravo in številko dokumentov ter datum njihovega prejema. To potrdilo o prejemu se lahko izda v elektronski obliki.“;

26. člen 26 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) prikaz blagovne znamke, ki ustreza zahtevam iz člena 4(b).“;

- (b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Ob prijavi blagovne znamke EU se plača pristojbina za prijavo za en razred blaga ali storitev in, kjer je to ustrezno, ena ali več pristojbin za vsak naslednji razred blaga in storitev, po potrebi pa tudi pristojbina za poizvedbo.

3. Poleg pogojev iz odstavkov 1 in 2 mora prijava blagovne znamke EU izpolnjevati tudi formalne pogoje iz te uredbe in izvedbenih aktov, sprejetih v skladu z njo. Če ti pogoji določajo, da se blagovna znamka prikaže elektronsko, lahko izvršni direktor določi formate in največjo velikost takšne elektronske datoteke.“;

- (c) doda se naslednji odstavek:

„4. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

27. člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Datum vložitve

Datum vložitve prijave blagovne znamke EU je datum, ko prijavitelj na Uradu predloži dokumente, ki vsebujejo informacije iz člena 26(1), pod pogojem, da se v enem mesecu po predložitvi navedenih dokumentov plača pristojbina za prijavo.“;

28. člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Določitev in razvrstitev blaga in storitev

1. Blago in storitve, v zvezi s katerimi je podana prijava za registracijo blagovne znamke, se razvrstijo po sistemu klasifikacije iz Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957 (v nadaljnjem besedilu: Nicejska klasifikacija).
2. Prijavitelj dovolj jasno in natančno opredeli blago in storitve, v zvezi s katerimi se zahteva varstvo blagovne znamke, da lahko pristojni organi in gospodarski subjekti že na tej podlagi določijo obseg zahtevanega varstva.
3. Za namene odstavka 2 se lahko uporabijo splošne označbe, vključene v naslove razredov Nicejske klasifikacije, ali drugi splošni izrazi, če so skladni s predpisanimi standardi jasnosti in natančnosti, določenimi v tem členu.
4. Urad zavrne prijavo, kar zadeva nejasne ali nenatančne označbe ali izraze, če prijavitelj v roku, ki ga v ta namen določi Urad, ne predlaga sprejemljivega besedila.
5. Če se uporabijo splošni izrazi, vključno s splošnimi označbami iz naslovov razredov Nicejske klasifikacije, se razlagajo, kot da vključujejo vse blago ali storitve, ki so jasno zajete z dobesednim pomenom označbe ali izraza. Uporaba takšnih izrazov ali označb se ne razlaga, kot da vključujejo zahtevo za blago ali storitve, ki jih ni mogoče tako razumeti.
6. Če prijavitelj zahteva registracijo za več kot en razred, razvrsti blago in storitve po razredih Nicejske klasifikacije, tako da je pred vsako skupino navedena številka razreda, v katerega ta skupina blaga ali storitev sodi, ter jih navede v vrstnem redu razredov.
7. Za blago in storitve, ki so razvrščeni v isti razred po Nicejski klasifikaciji, ne velja domneva, da so si podobni. Za blago in storitve, ki so razvrščeni v različne razrede po Nicejski klasifikaciji, ne velja domneva, da si niso podobni.
8. Imetniki blagovnih znamk EU, za katere je bila prijava vložena pred 22. junijem 2012 in so registrirane za celoten naslov razreda Nicejske klasifikacije, lahko izjavijo, da je bil njihov namen na dan vložitve zahtevati varstvo za blago ali storitve poleg blaga in storitev, zajetih v dobesednem pomenu naslova zadevnega razreda, pod pogojem, da so tako označeno blago ali storitve vključeni v abecedni seznam tega razreda Nicejske klasifikacije, ki velja na dan vložitve.

Izjava se vloži na Uradu do 24. septembra 2016, v njej pa se jasno, natančno in podrobno navedejo blago in storitve, razen tistih, ki so jasno zajeti v dobesednem pomenu označb iz naslova razreda, prvotno zajetih v namenu imetnika. Urad sprejme ustrezne ukrepe za spremembo registra. Možnost podati izjavo v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka ne posega v uporabo člena 15, člena 42(2), člena 51(1)(a) in člena 57(2).

Za blagovne znamke EU, za katere v roku iz drugega pododstavka ni predložena nobena izjava, velja, da po izteku tega roka zajemajo le blago ali storitve, ki so jasno zajete v dobesednem pomenu označb, vključenih v naslov zadevnega razreda.

9. Če se register spremeni, izključne pravice, podeljene z blagovno znamko EU, na podlagi člena 9 tretji osebi ne preprečujejo, da še naprej uporablja blagovno znamko v zvezi z blagom ali storitvami, če in kolikor:

- (a) se je blagovna znamka za to blago ali storitve začela uporabljati pred spremembo registra in
- (b) z uporabo blagovne znamke v zvezi s tem blagom ali storitvami niso bile kršene pravice imetnika na podlagi dobesednega pomena blaga in storitev, ki so bili v tistem času vpisani v registru.

Poleg tega sprememba seznama blaga ali storitev, vpisanih v registru, imetniku blagovne znamke EU ne daje pravice, da nasprotuje ali zahteva ugotovitev ničnosti poznejše blagovne znamke, če in kolikor:

- (a) se je poznejša blagovna znamka bodisi že uporabljala ali je bila prijava za registracijo blagovne znamke za blago ali storitve vložena pred spremembo registra in
- (b) z uporabo blagovne znamke v zvezi s tem blagom ali storitvami niso bile kršene ali se ne bi kršile pravice imetnika na podlagi dobesednega pomena blaga in storitev, ki so bili v tistem času vpisani v registru.“;

29. člen 29 se spremeni:

- (a) v odstavku 5 se dodajo naslednji stavki:

„Izvršni direktor po potrebi od Komisije zahteva, da preuči, ali je treba preveriti, ali država v smislu prvega stavka priznava navedeno vzajemnost pri obravnavi. Če Komisija ugotovi, da se vzajemnost pri obravnavi v skladu prvim stavkom priznava, o tem objavi sporočilo v *Uradnem listu Evropske unije*.“;

- (b) dodata se naslednja odstavka:

„6. Odstavek 5 se uporablja od dneva objave sporočila o priznavanju vzajemnosti pri obravnavi v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v sporočilu naveden zgodnejši datum začetka uporabe. Uporabljati se preneha z dnem, ko Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi sporočilo, da vzajemnost pri obravnavi ni več priznana, razen če je v sporočilu naveden zgodnejši datum začetka uporabe.

7. Sporočila iz odstavkov 5 in 6 se objavijo tudi v Uradnem listu Urada.“;

30. člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

Zahteva za priznanje prednostne pravice

1. Zahteve za priznanje prednostne pravice se vložijo skupaj s prijavo blagovne znamke EU in vključujejo datum, številko in državo prejšnje prijave. Dokumentacija v podporo zahtevi za priznanje prednostne pravice se predloži v treh mesecih po datumu vložitve.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo dokumentacijo, ki jo je treba predložiti ob zahtevi za priznanje prednostne pravice prejšnje prijave v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).

3. Izvršni direktor lahko določi, da sme prijavitelj med dokumentacijo v podporo zahtevi za priznanje prednostne pravice predložiti manj dokazil, kot je zahtevano v specifikacijah, sprejetih v skladu z odstavkom 2, če lahko Urad te informacije pridobi iz drugih virov.“;

31. člen 33 se spremeni:

(a) odstavku 1 se doda naslednji stavek:

„Zahteva za priznanje prednostne pravice se vloži skupaj s prijavo blagovne znamke EU.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Prijavitelj, ki želi zahtevati priznanje prednostne pravice v skladu z odstavkom 1, predloži dokazila o razstavi blaga ali storitev pod blagovno znamko, za katero je vložil prijavo, v treh mesecih po datumu vložitve prijave.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo vrsto in podrobnosti v zvezi z dokazili, ki jih je treba predložiti ob zahtevi za priznanje razstavne prednostne pravice v skladu z odstavkom 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

32. člen 34 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Zahteva po prednosti starejše blagovne znamke se vloži skupaj s prijavo blagovne znamke EU ali v dveh mesecih po datumu vložitve prijave ter vključuje državo članico ali države članice, v katerih ali za katere je znamka registrirana, številko in datum vložitve zadevne registracije ter blago in storitve, za katere je znamka registrirana. Če se v prijavi zahteva prednost starejše blagovne znamke za eno ali več prejšnjih registriranih blagovnih znamk, se dokumentacija v podporo zahtevi po prednosti starejše blagovne znamke predloži v treh mesecih po datumu vložitve. Če želi prijavitelj zahtevati prednost starejše blagovne znamke po vložitvi prijave, se dokumentacija v podporo zahtevi po prednosti starejše blagovne znamke predloži Uradu v treh mesecih po prejemu zahteve po prednosti starejše blagovne znamke.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zahteva po prednosti starejše blagovne znamke EU zapade, če je bila prejšnja blagovna znamka, za katero se zahteva prednost starejše blagovne znamke, razglašena za nično ali razveljavljena. Če je prejšnja blagovna znamka razveljavljena, prednost starejše blagovne znamke zapade, če začne razveljavitev učinkovati pred datumom vložitve ali datumom priznanja prednostne pravice blagovne znamke EU.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„4. Urad obvesti Urad Beneluksa za intelektualno lastnino ali glavni urad za industrijsko lastnino zadevne države članice o dejanski zahtevi po prednosti starejše blagovne znamke.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo vrsto dokumentacije, ki jo je treba predložiti ob zahtevi po prednosti starejše nacionalne blagovne znamke ali blagovne znamke, registrirane na podlagi mednarodnih sporazumov z učinkom v državi članici v skladu z odstavkom 1a tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).

6. Izvršni direktor lahko določi, da sme prijavitelj med dokumentacijo v podporo zahtevi po prednosti starejše blagovne znamke predložiti manj dokazil, kot je zahtevano v specifikacijah, sprejetih v skladu z odstavkom 5, če lahko Urad te informacije pridobi iz drugih virov.“;

33. člen 35 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Zahteve po prednosti starejše blagovne znamke, vložene v skladu z odstavkom 1 tega člena, vključujejo registracijsko številko blagovne znamke EU, ime in naslov imetnika, državo članico ali države članice, v katerih ali za katere je prejšnja znamka registrirana, številko in datum vložitve zadevne registracije, blago in storitve, za katere je znamka registrirana in za katere se zahteva prednost starejše blagovne znamke, skupaj z dokazno dokumentacijo v skladu s pravili, sprejetimi po členu 34(5).“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„3. Če zahteve, ki urejajo zahtevo po prednosti starejše blagovne znamke, niso izpolnjene, Urad o pomanjkljivosti obvesti imetnika blagovne znamke EU. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zahtevo zavrne.

4. Uporablja se člen 34(2), (3), (4) in (6).“;

34. člen 36 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ali prijava blagovne znamke EU izpolnjuje pogoje in ustreza zahtevam iz člena 26(3);“;

(b) v odstavku 2 se besedilo „v določenem roku“ nadomesti z besedilom „v dveh mesecih po prejemu uradnega obvestila“;

(c) v odstavku 5 se dodajo naslednji stavki:

„Če ni drugih meril za določitev, kateri razredi naj bi bili zajeti, Urad obravnava razrede po vrstnem redu klasifikacije. Prijava velja za umaknjeno za tiste razrede, za katere razredne pristojbine niso bile plačane ali niso bile plačane v celoti.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„8. Če se neizpolnjevanje zahtev iz odstavka 1(b) in (c) nanaša le na del blaga ali storitev, Urad zavrne prijavo ali se odvzame prednostna pravica ali pravica prednosti starejše blagovne znamke, vendar le za zadevno blago in storitve.“;

35. člen 37 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„(3) Prijava se ne zavrne, dokler prijavitelj ni imel možnosti, da prijavo umakne ali spremeni ali predloži pripombe. Urad v ta namen prijavitelja uradno obvesti o razlogih za zavrnitev registracije, pri čemer določi rok, v katerem lahko prijavitelj umakne ali spremeni prijavo ali predloži pripombe. Če prijavitelj ne odpravi razlogov za zavrnitev registracije, Urad registracijo v celoti ali deloma zavrne.“;

36. člen 38 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 38

Poročilo o poizvedbi

1. Urad na zahtevo prijavitelja blagovne znamke EU ob vložitvi prijave pripravi poročilo o poizvedbi na ravni Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: poročilo o poizvedbi na ravni EU), v katerem navede prejšnje blagovne znamke EU ali prijave za blagovne znamke EU, ki jih je odkril in jih je po členu 8 mogoče navesti kot razlog zoper registracijo blagovne znamke EU, za katero je vložena prijava.

2. Če prijavitelj ob vložitvi prijave blagovne znamke EU zahteva, da glavni uradi držav članic za industrijsko lastnino pripravijo poročila o poizvedbi, in hkrati v roku za plačilo pristojbine za prijavo plača ustrezno pristojbino za poizvedbo, Urad nemudoma pošlje izvod prijave blagovne znamke EU glavnim uradom za industrijsko lastnino v vsaki državi članici, ki je Urad obvestila o svoji odločitvi, da bo v zvezi s prijavi za blagovne znamke EU opravila poizvedbe v lastnem registru blagovnih znamk.

3. Vsi glavni uradi držav članic za industrijsko lastnino iz odstavka 2 tega člena pošljejo poročilo o poizvedbi, v katerem bodisi navedejo vse prejšnje nacionalne blagovne znamke, prijave za nacionalne blagovne znamke ali blagovne znamke, registrirane na podlagi mednarodnih sporazumov z učinkom v zadevni državi članici ali državah članicah, ki so jih odkrili in jih je po členu 8 mogoče navesti kot razlog zoper registracijo blagovne znamke EU, za katero je bila vložena prijava, bodisi navedejo, da s poizvedbo niso odkrili nobenih takšnih pravic.
4. Urad po posvetovanju z upravnim odborom iz člena 124 (v nadaljnjem besedilu: upravni odbor) določi vsebino in podrobno ureditev za poročila.
5. Urad vsakemu centralnemu uradu za industrijsko lastnino plača določen znesek za vsako poročilo o poizvedbi, ki ga zadevni urad pripravi v skladu z odstavkom 3. Znesek, ki je za vse urade enak, določi proračunski odbor s sklepom, ki ga sprejme s tričetrtinsko večino predstavnikov držav članic.
6. Urad pošlje prijavitelju za blagovno znamko EU zahtevano poročilo o poizvedbi na ravni EU in vsa zahtevana poročila o nacionalnih poizvedbah, ki jih je prejel.
7. Ob objavi prijave blagovne znamke EU Urad obvesti imetnike vseh prejšnjih blagovnih znamk EU ali vlagatelje vseh prejšnjih prijav za blagovne znamke EU, navedenih v poročilu o poizvedbi na ravni EU v zvezi z objavo prijav blagovne znamke EU. To stori ne glede na to, ali je prijavitelj zahteval poročilo o poizvedbi na ravni EU, razen če je imetnik prejšnje registracije ali prijave zahteval, da se mu uradno obvestilo ne pošlje.“;

37. člen 39 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če so pri prijavi blagovne znamke EU izpolnjeni obvezni pogoji, se prijava objavi za namene člena 41, če ni bila zavrnjena v skladu s členom 37. Prijava se objavi brez poseganja v informacije, ki so že bile dane javnosti na voljo na drugačen način, in sicer v skladu s to uredbo ali na podlagi aktov, sprejetih v skladu s to uredbo.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Če je v objavi prijave napaka, ki jo je mogoče pripisati Uradu, Urad to napako popravi na lastno pobudo ali na zahtevo prijavitelja ter popravek objavi.

Pravila, sprejeta v skladu s členom 43(3), se smiselno uporabljajo, če popravek zahteva prijavitelj.

4. Če se popravek nanaša na seznam blaga ali storitev ali prikaz znamke, se uporabi člen 41(2).

5. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava prijave. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

38. člen 40 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 40

Pripombe tretjih oseb

1. Katera koli fizična ali pravna oseba in katera koli skupina ali organ, ki zastopa izdelovalce, proizvajalce, izvajalce storitev, trgovce ali potrošnike, lahko Uradu sporoči pisne pripombe, v katerih navede razloge, zaradi katerih se blagovna znamka v skladu s členoma 5 in 7 po uradni dolžnosti ne bi smela registrirati.

Osebe in skupine ali organi iz prvega pododstavka niso stranke v postopku pred Uradom.

2. Pripombe tretjih oseb se predložijo pred iztekom roka za ugovor ali, če je bil ugovor zoper blagovno znamko že vložen, pred sprejetjem dokončne odločbe o ugovoru.

3. Predložitev iz odstavka 1 ne posega v pravico Urada, da kadar koli pred registracijo na lastno pobudo ponovno preizkusi absolutne razloge za zavrnitev, če je to ustrezno.

4. Pripombe iz odstavka 1 se sporočijo prijavitelju, ki lahko nanje odgovori.“;

39. člen 41 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda nova točka:

„(d) osebe, ki imajo po zadevni zakonodaji Unije ali nacionalnem pravu pooblastilo za izvrševanje pravic iz člena 8(4a).“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ugovor se pripravi v pisni obliki in vsebuje razloge, na katerih temelji. Zanj velja, da je ustrezno vložen, šele po plačilu pristojbine za ugovor.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. V roku, ki ga določi Urad, lahko vložnik ugovora v podporo svoji zadevi predloži dejstva, dokaze in navedbe.“;

40. v členu 42 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če tako zahteva prijavitelj, imetnik prejšnje blagovne znamke EU, ki je vložil ugovor, priskrbi dokaz o tem, da se je v obdobju petih let pred datumom vložitve ali datumom prijave za prednostno pravico blagovne znamke EU prejšnja blagovna znamka EU resno in dejansko uporabljala v Uniji za blago ali storitve, za katere je registrirana in ki jih imetnik navaja kot razlog za ugovor, ali pa da obstajajo upravičeni razlogi za neuporabo, pod pogojem, da je bila prejšnja blagovna znamka EU na ta dan registrirana najmanj pet let. Če ni ustreznih dokazov, se ugovor zavrne. Če se je prejšnja blagovna znamka EU uporabljala le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, za namene preizkusa ugovora velja, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev.“;

41. vstavi se naslednji člen:

„Člen 42a

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobnosti postopka za vložitev in preizkus ugovora iz členov 41 in 42.“;

42. v členu 43 se doda naslednji odstavek:

„3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobnosti postopka za spremembo prijave.“;

43. člen 44 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) dokler Urad ne prizna datuma vložitve iz člena 27 in med obdobjem za ugovor iz člena 41(1).“;

(b) odstavek 3 se črta;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Če Urad meni, da zahteve iz odstavka 1 in pravila, sprejeta v skladu z odstavkom 9(a), niso izpolnjena, prijavitelja pozove, da v roku, ki ga določi Urad, odpravi pomanjkljivosti. Če pomanjkljivosti niso odpravljene pred pretekom tega roka, Urad izjavo o delitvi zavrne.“;

(d) dodata se naslednja odstavka:

„8. Če se izjava o delitvi nanaša na prijavo, ki je že bila objavljena v skladu s členom 39, se delitev objavi. Prijava, ki nastane iz delitve, se objavi. Z objavo ne začne teči nov rok za vložitev ugovora.“

9. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:

(a) podrobnosti, ki jih mora vsebovati izjava o delitvi prijave v skladu z odstavkom 1;

(b) podrobnosti o tem, kako obdelati izjavo o delitvi prijave, pri čemer je treba zagotoviti, da se za prijavo, ki nastane iz delitve, pripravi ločen spis, vključno z novo številko prijave;

(c) podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava prijave, ki nastane iz delitve, v skladu z odstavkom 8.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

44. člen 45 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 45

Registracija

1. Če prijava ustreza zahtevam iz te uredbe in če v roku iz člena 41(1) ni vložen ugovor ali če je bil vložen ugovor dokončno rešen z umikom, zavrnitvijo ali kako drugače, se blagovna znamka in podrobnosti iz člena 87(2) zabeležijo v registru. Registracija se objavi.

2. Urad izda potrdilo o registraciji. Potrdilo se lahko izda v elektronski obliki. Proti plačilu pristojbine Urad zagotovi overjene ali neoverjene izvode potrdila, če se ti izvodi izdajo drugače kot v elektronski obliki.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati potrdilo o registraciji iz odstavka 2 tega člena, in njegovo obliko. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

45. člen 47 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 47

Podaljšanje

1. Registracija blagovne znamke EU se podaljša na zahtevo imetnika blagovne znamke EU ali katere koli osebe, ki jo imetnik izrecno pooblasti, pod pogojem, da so pristojbine plačane.

2. Urad obvesti imetnika blagovne znamke EU in vse osebe z registrirano pravico na blagovni znamki EU o poteku trajanja registracije najmanj šest mesecev pred potekom. Če se ti podatki ne preskrbijo, Urad ni odgovoren, hkrati pa to ne vpliva na potek trajanja registracije.

3. Zahteva za podaljšanje se predloži v šestih mesecih pred iztekom registracije. V tem roku se plača tudi osnovna pristojbina za podaljšanje in, kjer je to ustrezno, ena ali več pristojbin za vsak naslednji razred blaga ali storitev. Če se to ne zgodi, se zahteva lahko vloži in pristojbine plačajo v nadaljnjih šestih mesecih po izteku registracije, vendar je treba v tem podaljšanem roku plačati dodatno pristojbino za pozno plačilo pristojbine za podaljšanje ali pozno predložitev zahteve za podaljšanje.

4. Zahteva za podaljšanje vsebuje:

(a) ime osebe, ki zahteva podaljšanje;

(b) registracijsko številko blagovne znamke EU, za katero se zahteva podaljšanje;

(c) če se podaljšanje zahteva le za del registriranega blaga in storitev, navedbo tistih razredov ali tistega blaga in storitev, za katere se zahteva podaljšanje, ali tistih razredov ali tistega blaga in storitev, za katere se podaljšanje ne zahteva, navedenih v skupinah po razredih Nicejske klasifikacije, pri čemer je pred vsako skupino navedena številka razreda te klasifikacije, v katerega spada ta skupina blaga ali storitev, razvrstitev pa poteka v vrstnem redu razredov te klasifikacije.

Zahteva za podaljšanje velja za vloženo, če je opravljeno plačilo iz odstavka 3 in so pri tem navedene vse potrebne informacije, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti namen plačila.

5. Če se vloži prijava ali plača pristojbina le za nekatere vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana blagovna znamka EU, se registracija podaljša le za to blago ali storitve. Če plačane pristojbine ne zadoščajo za kritje vseh razredov blaga in storitev, za katere se zahteva podaljšanje, se registracija podaljša, če je jasno, kateri razred ali razredi naj bi se pokrili. Če ni drugih meril, Urad upošteva razrede po vrstnem redu klasifikacije.

6. Podaljšanje začne veljati od datuma, ki sledi dnevu, na katerega se izteče obstoječa registracija. Podaljšanje se registrira.

7. Če je zahteva za podaljšanje vložena v rokih iz odstavka 3, drugi pogoji za podaljšanje iz tega člena pa niso izpolnjeni, Urad obvesti prijavitelja o ugotovljenih pomanjkljivostih.

8. Če zahteva za podaljšanje ni vložena ali je vložena po izteku roka iz odstavka 3 ali če pristojbine niso plačane ali so plačane šele po izteku zadevnega roka ali če v tem roku niso odpravljene pomanjkljivosti iz odstavka 7, Urad odloči, da je registracija potekla in o tem uradno obvesti imetnika blagovne znamke EU. Ko odločitev postane dokončna, Urad znamko izbriše iz registra. Izbris začne učinkovati dan po izteku obstoječe registracije. Če so pristojbine za podaljšanje plačane, registracija pa se ne podaljša, se te pristojbine povrnejo.

9. Enotna zahteva za podaljšanje se lahko predloži za dva ali več znamk proti plačilu zahtevanih pristojbin za vsako znamko, če so v vseh primerih imetniki ali zastopniki isti.“;

46. člen 48 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zahteva za spremembo vsebuje element znamke, ki naj bi se spremenil, in ta element v spremenjeni različici.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati zahteva za spremembo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„4. Dokler zahtevana pristojbina ni plačana, velja, da zahteva ni bila vložena. Če pristojbina ni plačana ali ni plačana v celoti, Urad o tem ustrezno obvesti vložnika zahteve. Za vpis spremembe istega elementa pri dveh ali več registracijah istega imetnika se lahko vloži le ena zahteva. Zahtevana pristojbina se plača za vsako registracijo, ki naj bi se spremenila. Če zahteve, ki urejajo spremembo registracije, niso izpolnjene, Urad o pomanjkljivostih obvesti vložnika zahteve. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zahtevo zavrne.

5. Objava registracije spremembe vsebuje prikaz blagovne znamke EU, kakor je bila spremenjena. Tretje osebe, na pravice katerih bi sprememba lahko vplivala, lahko registracijo spremembe izpodbijajo v treh mesecih po objavi. Za objavo registracije spremembe se uporabljajo člena 41 in 42 ter pravila, sprejeta na podlagi člena 42a.“;

47. vstavi se naslednji člen:

„Člen 48a

Sprememba imena ali naslova

1. Sprememba imena ali naslova imetnika blagovne znamke EU, pri kateri ne gre za spremembo blagovne znamke EU v skladu s členom 48(2) in ki ni posledica celotnega ali delnega prenosa blagovne znamke EU, se na zahtevo imetnika vpiše v register.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati zahteva za spremembo imena ali naslova v skladu s prvim pododstavkom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).

2. Za spremembo imena ali naslova pri dveh ali več registracijah istega imetnika se lahko predloži le ena zahteva.

3. Če zahteve, ki urejajo beleženje spremembe, niso izpolnjene, Urad o pomanjkljivostih obvesti imetnika blagovne znamke EU. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zahtevo zavrne.

4. Odstavki 1 do 3 se uporabljajo tudi za spremembo imena ali naslova registriranega zastopnika.

5. Odstavki 1 do 4 se uporabljajo za prijave blagovnih znamk EU. Sprememba se vpiše v evidenco spisov, ki jo vodi Urad v zvezi s prijavami blagovnih znamk EU.“;

48. člen 49 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če zahteve iz odstavka 1 in na podlagi izvedbenih aktov iz odstavka 8 niso izpolnjene ali če se seznam blaga in storitev, ki sestavlja registracijo, ki izhaja iz delitve, prekriva z blagom in storitvami, ki ostanejo v prvotni registraciji, Urad pozove imetnika blagovne znamke Evropske unije, da odpravi pomanjkljivosti v roku, ki mu ga določi. Če pomanjkljivosti niso odpravljene pred iztekom teh rokov, Urad izjavo o delitvi zavrne.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„8. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:

(a) podrobnosti, ki jih mora vsebovati izjava o delitvi registracije v skladu z odstavkom 1;

(b) podrobnosti o tem, kako obdelati izjavo o delitvi registracije, pri čemer je treba zagotoviti, da se za registracijo, ki izhaja iz delitve, pripravi ločen spis, pa tudi nova registracijska številka.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

49. člen 50 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Odpoved Uradu pisno prijavi imetnik blagovne znamke. Dokler se ne vpiše v register, nima učinka. Veljavnost odpovedi blagovne znamke EU, ki je bila Uradu prijavljena po predložitvi zahteve za razveljavitev te blagovne znamke v skladu s členom 56(1), je odvisna od končne zavrnitve ali umika zahteve za razveljavitev.

3. Odpoved se vpiše le s soglasjem imetnika pravice, ki je povezana z blagovno znamko EU in je vpisana v registru. Če je licenca vpisana v register, se odpoved v register vpiše le, če imetnik blagovne znamke EU dokaže, da je pridobitelja licence obvestil o svoji nameri o odpovedi. Vpis odpovedi se opravi tri mesece po datumu, na katerega imetnik Uradu dokaže, da je pridobitelja licence obvestil o nameri o odpovedi, ali pred iztekom tega roka, če prijavitelj dokaže, da pridobitelj licence soglaša z odpovedjo.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„4. Če zahteve za odpoved niso izpolnjene, Urad vložnika izjave obvesti o pomanjkljivostih. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zavrne vpis odpovedi v register.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati izjava o odpovedi v skladu z odstavkom 2 tega člena, in vrsto dokumentacije, potrebne za pridobitev soglasja tretje osebe v skladu z odstavkom 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

50. v členu 53 se odstavek 1 spremeni:

(a) doda se naslednja točka:

„(d) če obstaja prejšnja označba porekla oziroma prejšnja geografska označba iz člena 8(4a) in so izpolnjeni pogoji iz navedenega odstavka.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Vsi pogoji iz prvega pododstavka morajo biti izpolnjeni na datum vložitve ali datum prednostne pravice blagovne znamke EU.“;

51. v členu 54 se odstavek 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Če je imetnik blagovne znamke EU za obdobje petih zaporednih let privolil v uporabo poznejše blagovne znamke EU v Uniji in se ob tem zavedal takšne uporabe, ni več upravičen, da na podlagi prejšnje blagovne znamke zahteva ugotovitev ničnosti poznejše blagovne znamke za blago ali storitve, za katere se uporablja poznejša blagovna znamka, razen če je bila prijava za registracijo poznejše blagovne znamke EU vložena v slabi veri.

2. Če je imetnik prejšnje nacionalne blagovne znamke iz člena 8(2) ali drugega prejšnjega znaka iz člena 8(4) za obdobje petih zaporednih let privolil v uporabo poznejše blagovne znamke EU v državi članici, v kateri je prejšnja blagovna znamka ali drug znak zaščiten, in se ob tem zavedal takšne uporabe, ni več upravičen, da na podlagi prejšnje blagovne znamke ali prejšnjega znaka zahteva ugotovitev ničnosti poznejše blagovne znamke za blago ali storitve, za katere se uporablja poznejša blagovna znamka, razen če je bila prijava za registracijo poznejše blagovne znamke EU vložena v slabi veri.“;

52. člen 56 se spremeni:

(a) v odstavku 1(c) se besedilo „po pravu zadevne države članice“ nadomesti z besedilom „v skladu z zakonodajo Unije ali pravom zadevne države članice“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ni dopustna, če je Urad ali sodišče za blagovne znamke EU iz člena 95 že vsebinsko odločilo o zahtevi, ki se nanaša na isti predmet in pravno podlago ter vključuje iste stranke, odločba Urada ali navedenega sodišča o tej zahtevi pa je postala pravnomočna.“;

53. v členu 57 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če imetnik blagovne znamke EU to zahteva, imetnik prejšnje blagovne znamke EU, ki je stranka v postopku za ugotavljanje ničnosti, priskrbi dokaz, da je v obdobju petih let pred datumom vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti prejšnjo blagovno znamko EU resno in dejansko uporabljal v Uniji za blago ali storitve, za katere je registrirana in ki jih imetnik te prejšnje blagovne znamke navaja kot razlog za svojo zahtevo, ali da obstajajo upravičeni razlogi za neuporabo, če je bila na ta datum prejšnja blagovna znamka EU registrirana najmanj pet let. Če je bila na datum vložitve prijave blagovne znamke EU ali na datum prijave za prednostno pravico blagovne znamke EU prejšnja blagovna znamka EU registrirana najmanj pet let, imetnik prejšnje blagovne znamke EU priskrbi dokaz, da so bili pogoji iz člena 42(2) na ta datum izpolnjeni. Če takega dokaza ni, se zahteva za ugotovitev ničnosti zavrne. Če je bila prejšnja blagovna znamka EU uporabljena samo za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, za namene preizkusa zahteve za ugotovitev ničnosti velja, da je bila registrirana le za ta del blaga ali storitev.“;

54. vstavi se naslednji člen:

„Člen 57a

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobnosti o postopkih za razveljavitev in ugotovitev ničnosti blagovne znamke EU iz členov 56 in 57 ter o prenosu blagovne znamke EU, registrirane v imenu posrednika, iz člena 18.“;

55. v členu 58 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pritožba se lahko vloži zoper odločbo katerega koli organa Urada, pristojnega za odločanje, ki je naveden v točkah (a) do (d) člena 130 ter, kadar je primerno, v točki (f) navedenega člena. Te odločbe začnejo učinkovati šele na dan izteka pritožbenega roka iz člena 60. Vložitev pritožbe zadrži izvršitev.“;

56. člen 60 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 60

Rok in oblika pritožbe

1. Pritožba se pisno vloži na Uradu v dveh mesecih od dneva vročitve odločbe. Pritožba velja za vloženo šele po plačilu pristojbine za pritožbo. Vloži se v jeziku postopka, v katerem je bila sprejeta odločba, ki je predmet pritožbe. V štirih mesecih od dneva vročitve odločbe se vloži pisna izjava, v kateri so navedeni vzroki za pritožbo.

2. V postopkih *inter partes* lahko tožena stranka v svojem odgovoru zahteva odločitev o razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločbe v točki, ki v pritožbi ni izpostavljena. Takšne zahteve postanejo brezpredmetne, če pritožnik prekine postopek.“;

57. člen 62 se črta;

58. v členu 64 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Odločbe odbora za pritožbe začnejo učinkovati šele od dneva, ko poteče rok iz člena 65(5), ali – če je bila v tem roku vložena tožba pred Splošnim sodiščem – od dneva zavrnitve te tožbe ali katere koli pritožbe, vložene pri Sodišču zoper odločbo Splošnega sodišča.“;

59. člen 65 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Proti odločbam odborov za pritožbe glede pritožb se lahko vloži tožba pred Splošnim sodiščem.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Splošno sodišče je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe.“;

(c) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Tožba se na Splošnem sodišču vloži v dveh mesecih od dneva vročitve odločbe odbora za pritožbe.

6. Urad stori vse potrebno, da upošteva sodbo Splošnega sodišča ali – v primeru pritožbe zoper to sodbo – sodbo Sodišča.“;

60. vstavi se naslednji člen:

„Člen 65a

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo:

(a) formalno vsebino obvestila o pritožbi iz člena 60 in postopek za vložitev in preizkus pritožbe;

(b) formalno vsebino in obliko odločb odbora za pritožbe iz člena 64;

(c) povračilo pristojbine za pritožbo iz člena 60.“;

61. naslov naslova VIII se nadomesti z naslednjim:

„POSEBNE DOLOČBE O KOLEKTIVNIH IN CERTIFIKACIJSKIH ZNAMKAH EU“;

62. pred členom 66 se vstavi naslednji naslov oddelka:

„ODDELEK 1

Kolektivne znamke EU“;

63. člen 66(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Če v tem oddelku ni določeno drugače, se za kolektivne znamke EU uporabljajo naslovi I do VII in IX do XIV.“;

64. člen 67 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Prijavitelj kolektivne znamke EU v dveh mesecih po datumu vložitve predloži pravilnik, ki ureja njeno uporabo.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati pravilnik iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

65. člen 69 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 69

Pripombe tretjih oseb

Če se Uradu v skladu s členom 40 predložijo pisne pripombe o kolektivni znamki EU, lahko te pripombe temeljijo tudi na posebnih razlogih, zaradi katerih bi bilo treba na podlagi člena 68 zavrniti prijavo kolektivne znamke EU.“;

66. v členu 71 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Pisne pripombe v skladu s členom 69 se lahko predložijo tudi v zvezi s spremenjenim pravilnikom o uporabi.“;

67. v naslovu VIII se doda naslednji oddelek:

„ODDELEK 2

Certifikacijske znamke EU

Člen 74a

Certifikacijske znamke EU

1. Certifikacijska znamka EU je blagovna znamka EU, ki je kot takšna opisana ob vložitvi prijave za znamko in omogoča razlikovanje med blagom ali storitvami, ki jih je imetnik znamke certificiral na podlagi materiala, načina proizvodnje blaga ali opravljanja storitev, kakovosti, natančnosti ali drugih značilnosti z izjemo geografskega porekla, na eni strani ter blagom in storitvami, ki niso certificirani, na drugi strani.

2. Vsaka fizična ali pravna oseba, tudi ustanove, telesa in organi javnega prava, lahko prijavi certifikacijsko znamko EU, če ne opravlja dejavnosti, ki vključujejo dobavo iste vrste blaga ali storitev, kot so certificirani.

3. Če v tem oddelku ni določeno drugače, se za certifikacijske znamke EU uporabljajo naslovi I do VII in IX do XIV.

*Člen 74b***Pravilnik o uporabi certifikacijske znamke EU**

1. Prijavitelj certifikacijske znamke EU v dveh mesecih po vložitvi predloži pravilnik o uporabi certifikacijske znamke.
2. V pravilniku o uporabi znamke se navedejo osebe, ki smejo uporabljati znamko, lastnosti, ki jih znamka certificira, način, na katerega bo certifikacijski organ preverjal navedene lastnosti in nadziral uporabo znamke. V tem pravilniku se navedejo tudi pogoji za uporabo znamke, vključno s sankcijami.
3. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati pravilnik iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).

*Člen 74c***Zavrnitev prijave**

1. Poleg razlogov za zavrnitev prijave blagovne znamke EU iz členov 36 in 37 se prijava certifikacijske znamke EU zavrne, če niso izpolnjeni pogoji iz členov 74a in 74b ali če je pravilnik o uporabi znamke v nasprotju z javnim redom ali sprejetimi moralnimi načeli.
2. Prijava certifikacijske znamke EU se zavrne tudi, če bi ta lahko zavajala javnost glede svojega značaja ali pomena, zlasti če je verjetno, da bi bila sprejeta kot nekaj drugega kot certifikacijska znamka.
3. Prijava se ne zavrne, če prijavitelj s spremembo pravilnika o uporabi znamke izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 in 2.

*Člen 74d***Pripombe tretjih oseb**

Če se Uradu v skladu s členom 40 predložijo pisne pripombe o certifikacijski znamki EU, se lahko te pripombe nanašajo tudi na posebne razloge, zaradi katerih bi bilo treba na podlagi člena 74c zavrniti prijavo certifikacijske znamke EU.

*Člen 74e***Uporaba certifikacijske znamke EU**

Katera koli oseba, ki sme v skladu s pravilnikom o uporabi znamke iz člena 74b uporabljati certifikacijsko znamko EU, jo uporablja v skladu z zahtevami te uredbe, pod pogojem, da so izpolnjeni tudi drugi pogoji iz te uredbe, ki se nanašajo na uporabo blagovnih znamk EU.

*Člen 74f***Sprememba pravilnika o uporabi blagovne znamke**

1. Imetnik certifikacijske znamke EU Uradu predloži vse spremembe pravilnika o uporabi znamke.
2. Če pravilnik, kot je spremenjen, ne izpolnjuje zahtev člena 74b ali če obstaja eden od razlogov za zavrnitev iz člena 74c, se sprememba ne vpiše v register.

3. Pisne pripombe v skladu s členom 74d se lahko predložijo tudi v zvezi s spremenjenim pravilnikom o uporabi znamke.

4. Za namene te uredbe začnejo spremembe pravilnika o uporabi znamke učinkovati šele z datumom vpisa spremembe v register.

Člen 74g

Prenos

Z odstopanjem od člena 17(1) se lahko certifikacijska znamka EU prenese le na osebo, ki izpolnjuje zahteve člena 74a(2).

Člen 74h

Osebe, upravičene do vložitve tožbe zaradi kršitve

1. Tožbo zaradi kršitve lahko vloži samo imetnik certifikacijske znamke EU ali druga oseba, ki jo imetnik za to posebej pooblasti.

2. Imetnik certifikacijske znamke EU ima pravico, da v imenu oseb, ki smejo uporabljati znamko, zahteva nadomestilo, če so zaradi nedovoljene uporabe znamke utrpeli škodo.

Člen 74i

Razlogi za razveljavitev

Poleg razlogov za razveljavitev iz člena 51 se pravice imetnika certifikacijske znamke EU razveljavijo na podlagi zahteve, predložene Uradu, ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve, če so izpolnjeni kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) imetnik ne izpolnjuje več zahtev iz člena 74a(2);
- (b) imetnik ne sprejme razumnih ukrepov, da bi preprečil uporabo znamke na način, ki ni združljiv s pogoji uporabe iz pravilnika o uporabi znamke, v zvezi s katerim so morebitne spremembe vpisane v register;
- (c) zaradi načina, na katerega imetnik uporablja blagovno znamko, bi bila javnost lahko zavedena, kot je navedeno v členu 74c(2);
- (d) sprememba pravilnika o uporabi znamke je bila navedena v registru v nasprotju s členom 74f(2), razen če imetnik znamke z dodatno spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve iz navedenega člena.

Člen 74j

Razlogi za ničnost

Poleg razlogov za ničnost iz členov 52 in 53 se certifikacijska znamka EU, ki je registrirana v nasprotju s členom 74c, razglasi za nično na podlagi zahteve, predložene Uradu, ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve, razen če imetnik znamke s spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve člena 74c.

Člen 74k

Konverzija

Brez poseganja v člen 112(2) do konverzije prijave certifikacijske blagovne znamke EU ali registrirane certifikacijske znamke EU ne pride, če nacionalno pravo zadevne države članice ne predvideva registracije garancijskih ali certifikacijskih znamk v skladu s členom 28 Direktive (EU) 2015/2436“;

68. člen 75 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 75

Odločbe in sporočila Urada

1. Urad v odločbah navede razloge, na katerih temeljijo. Temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe. Če ustni postopek poteka pred uradom, se odločba lahko izreče ustno. Strankam se nato vročijo odločbe v pisni obliki.

2. V vseh odločbah, sporočilih ali obvestilih Urada se navedejo oddelek ali enota Urada ter ime ali imena odgovornega uradnika ali uradnikov. Na njih je podpis odgovornega uradnika ali uradnikov ali pa je namesto podpisa natisnjen ali odtisnjen žig Urada. Izvršni direktor lahko odredi uporabo drugačnega načina identifikacije oddelkov ali enot Urada in imen odgovornega uradnika ali uradnikov ali drugačne oblike identifikacije od žigov, če so odločbe, sporočila ali obvestila Urada posredovani po telefaksu ali s katerim koli drugim tehničnim komunikacijskim sredstvom.

3. Odločbam Urada, zoper katere je možna pritožba, se priloži pisno sporočilo, v katerem je navedeno, da se pritožba vloži pisno pri Uradu v dveh mesecih od dneva vročitve odločbe, ki je predmet pritožbe. V sporočilu se navede tudi opozorilo strankam na določbe iz členov 58, 59 in 60. Stranke se ne morejo sklicevati na to, da jim Urad ni sporočil možnosti vložiti pritožbe.“;

69. v členu 76(1) se doda naslednji stavek:

„V postopkih za ugotavljanje ničnosti v skladu s členom 52 Urad preverjanje omeji na razloge in argumente, ki so jih navedle stranke.“;

70. v členu 77 se doda naslednji odstavek:

„4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobno ureditev za ustni postopek, vključno s podrobno ureditvijo za uporabo jezikov v skladu s členom 119.“;

71. člen 78 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se doda naslednji stavek:

„Rok za zglasitev v takem uradnem pozivu je najmanj en mesec vnaprej, razen če se zadevna oseba strinja s krajšim rokom.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„5. Izvršni direktor določi zneske stroškov, ki jih je treba plačati, tudi predujme, kar zadeva stroške pridobivanja dokazov iz tega člena.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobno ureditev za pridobivanje dokazov.“;

72. člen 79 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 79

Vročanje

1. Urad po uradni dolžnosti zadevnim osebam vroči odločbe in uradne pozive ter vsako obvestilo ali drugo sporočilo, za katerega je določen rok ali o katerem morajo biti zadevne osebe obveščene po drugih določbah te uredbe ali aktih, sprejetih v skladu s to uredbo, ali za katere je vročitev odredil izvršni direktor.
2. Izvršni direktor lahko določi, kateri dokumenti, razen odločb, za katere velja rok za pritožbo, in uradnih pozivov, se vročijo s priporočenim pismom s povratnico.
3. Vroči se lahko na različne načine, tudi elektronsko. Podrobnosti o elektronskem vročanju določi izvršni direktor.
4. Če se za vročanje uporabi javno obvestilo, izvršni direktor določi, kako se javno obvestilo objavi, in določi začetek enomesečnega roka, po izteku katerega se šteje, da je bil osebi dokument vročen.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobno ureditev za vročanje.“;

73. vstavijo se naslednji členi:

„Člen 79a

Obveščanje o izgubi pravic

Če Urad ugotovi, da je zaradi te uredbe ali aktov, sprejetih v skladu s to uredbo, in brez sprejetja kakršne koli odločbe prišlo do izgube kakršnih koli pravic, o tem obvesti zadevno osebo v skladu s členom 79. Ta oseba lahko v dveh mesecih po vročitvi obvestila zaprosi za odločbo o tej zadevi, če meni, da je ugotovitev Urada napačna. Urad takšno odločbo sprejme le, če se ne strinja z osebo, ki je zanj zaprosila; v nasprotnem primeru spremeni svojo ugotovitev in o tem obvesti osebo, ki je zaprosila za odločbo.

Člen 79b

Sporočanje Uradu

1. Sporočila se lahko Uradu pošljejo elektronsko. Izvršni direktor določi, v kakšnem obsegu in pod kakšnimi tehničnimi pogoji je mogoče ta sporočila predložiti v elektronski obliki.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo pravila o komunikacijskih sredstvih, vključno z elektronskimi komunikacijskimi sredstvi, ki jih uporabljajo stranke v postopku pred Uradom, in obrazcih, ki jih da Urad na voljo.

Člen 79c

Roki

1. Roki se določijo v celih letih, mesecih, tednih ali dneh. Teči začnejo na dan, ki sledi dnevu, ko se je zadevni dogodek zgodil. Roki niso krajši od enega meseca niti daljši od šestih mesecev.
2. Izvršni direktor pred začetkom vsakega koledarskega leta določi dneve, ko Urad ne bo sprejemal dokumentov ali ko se navadna pošta ne dostavlja na območje Urada.

3. Izvršni direktor določi trajanje obdobja prekinitve v primeru splošne prekinitve dostave pošte v državi članici, v kateri se Urad nahaja, ali v primeru dejanske prekinitve povezave Urada z dogovorjenimi elektronskimi komunikacijskimi sredstvi.

4. Če je zaradi izjemnih okoliščin, na primer naravne nesreče ali stavke, prekinjeno ali ovirano ustrezno komuniciranje med strankami postopka in Uradom, lahko izvršni direktor določi, da se za stranke v postopku, ki imajo stalno prebivališče ali registrirani sedež v zadevni državi članici ali so imenovale zastopnika s poslovno enoto v zadevni državi, vsi roki, ki bi se sicer iztekli na dan začetka takšnega dogodka ali dan po tem, podaljšajo do datuma, ki ga določi izvršni direktor. Pri določitvi tega datuma oceni, kdaj se bodo izjemne okoliščine končale. Če dogodek prizadene sedež Urada, izvršni direktor ob določitvi takšnega datuma navede, da velja za vse stranke v postopku.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobnosti glede izračuna in trajanja rokov.

Člen 79d

Popravljanje napak in očitnih spregledov

1. Urad na lastno pobudo ali zahtevo stranke v svojih odločbah popravi vse jezikovne napake, napake pri prepisu in očitne spreglede ali tehnične napake, ki jih stori pri registraciji blagovne znamke ali objavi njene registracije.

2. Če popravek napake pri registraciji blagovne znamke ali objavi registracije zahteva imetnik, se smiselno uporablja člen 48a.

3. Urad objavi popravke napak pri registraciji blagovne znamke in pri objavi registracije.“;

74. člen 80 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 80

Razveljavitev odločb

1. Če Urad opravi vpis v register ali sprejme odločbo, ki vsebuje očitno napako, ki jo je mogoče pripisati Uradu, zagotovi, da se vpis izbriše ali odločba razveljavi. Če je v postopku samo ena stranka in vpis ali dejanje vpliva na njene pravice, se izbris ali razveljavitev odredi tudi, če kršitev za stranko ni bila očitna.

2. Oddelek, ki je opravil vpis ali sprejel odločbo, po uradni dolžnosti ali na zahtevo ene od strank v postopku odredi izbris ali razveljavitev iz odstavka 1. Izbris vpisa v registru ali razveljavitev odločbe se po posvetovanju s strankami v postopku in imetniki pravic iz naslova zadevne blagovne znamke EU, vpisanih v register, opravi v enem letu od datuma vpisa v register ali sprejetja zadevne odločbe. Urad vodi evidenco vseh takih izbrisov ali razveljavitev.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo postopek za razveljavitev odločbe ali izbris vpisa v registru.

4. Ta člen ne posega v pravico pogodbenic, da vložijo pritožbo v skladu s členoma 58 in 65, ali v možnost popravljanja napak in očitnih spregledov iz člena 79d. Če je bila pritožba vložena zoper odločbo Urada, ki vsebuje napako, pritožbeni postopki postanejo brezpredmetni, ko Urad svojo odločbo prekliče v skladu z odstavkom 1 tega člena. V takšnem primeru se pritožniku povrne pristojbina v zvezi s pritožbo.“;

75. člen 82 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ta člen se ne uporablja za roke iz člena 27, členov 29(1), 33(1), 36(2), 41(1) in (3), 47(3), člena 60, členov 65(5) in 81(2) ter člena 112 ali za roke iz odstavka 1 tega člena ali za roke v zvezi z zahtevo po prednosti starejše blagovne znamke v skladu s členom 34, potem ko je bila zahteva že vložena.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če Urad sprejme zahtevo, se šteje, da ni bilo posledic zaradi neupoštevanja roka. Če je bila med datumom izteka neupoštevanega roka in zahtevo za nadaljevanje postopka sprejeta odločba, jo oddelek, pristojen za odločanje o zamujenem dejanju, preuči in, kadar zadošča že sama izvršitev zamujenega dejanja, sprejme drugačno odločbo. Če na podlagi te preučitve Urad sklene, da ni treba spremeniti prvotne odločbe, to odločbo pisno potrdi.“;

76. vstavi se naslednji člen:

„Člen 82a

Prekinitev postopka

1. Postopek pred Uradom se prekine:

- (a) v primeru smrti ali pravne in poslovne nesposobnosti prijavitelja ali imetnika blagovne znamke EU ali osebe, ki je po nacionalni zakonodaji pooblaščen za delovanje v njegovem imenu. Če smrt ali nesposobnost ne vplivata na pooblastitev zastopnika, imenovanega v skladu s členom 93, se postopek prekine le na zahtevo takšnega zastopnika;
- (b) če prijavitelj ali imetnik blagovne znamke EU iz pravnih razlogov, ki so posledica postopka zoper njegovo premoženje, ne more nadaljevati postopka pred Uradom;
- (c) v primeru smrti ali pravne in poslovne nesposobnosti zastopnika prijavitelja ali imetnika blagovne znamke EU ali če se zastopniku iz pravnih razlogov, ki so posledica postopka zoper njegovo premoženje, prepreči nadaljevanje postopka pred Uradom.

2. Postopek pred Uradom se nadaljuje takoj, ko se ugotovi, katera oseba je pooblaščen za nadaljevanje postopka.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobno ureditev za nadaljevanje postopka pred Uradom.“;

77. člen 83 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 83

Sklicevanje na splošna načela

Če v tej uredbi ali aktih, sprejetih v skladu s to uredbo, ni postopkovnih določb, Urad upošteva načela procesnega prava, ki so splošno priznana v državah članicah.“;

78. člen 85 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Stranka, ki ni uspela v postopku ugovora, postopku za razveljavitev, postopku za ugotovitev ničnosti ali v pritožbenem postopku, nosi stroške, ki jih je plačala druga stranka. Brez poseganja v člen 119(6), stranka, ki ni uspela, nosi tudi vse stroške, ki jih povzroči druga stranka in so nujni za potek postopka, vključno s potovanjem, dnevnici in plačilom zastopnika v smislu člena 93(1), v mejah tarife iz izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 1a tega člena, ki je določena za vsako kategorijo stroškov. Pritojbine, ki jih krije stranka, ki ni uspela, se omejijo na pritojbine, ki jih je plačala druga stranka zaradi ugovora, zahteve za razveljavitev ali ugotovitve ničnosti blagovne znamke EU in zaradi pritožbe druge stranke.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo najvišje stopnje stroškov, ki so potrebni za postopek in dejansko nastanejo stranki, ki je uspela. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).

Komisija pri določitvi teh zneskov, kar zadeva potne stroške in stroške bivanja, upošteva razdaljo med stalnim prebivališčem ali poslovno enoto stranke, zastopnika ali priče ali izvedenca in krajem ustnega postopka ter fazo postopka, v kateri nastanejo stroški; kar zadeva stroške zastopanja v smislu člena 93(1), pa potrebo zagotoviti, da druga stranka ne more zlorabiti obveznosti kritja stroškov iz taktičnih razlogov. Stroški bivanja se izračunajo v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike Unije in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Unije, določenimi v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 (*).

Stranka, ki ni uspela, nosi stroške samo ene nasprotne stranke oziroma samo enega zastopnika.

(*) UL L 56, 4.3.1968, str. 1.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Oddelek za ugovore ali oddelek za izbris ali odbor za pritožbe določi znesek stroškov, ki jih je treba plačati na podlagi odstavkov 1 do 5 tega člena, če so stroški, ki jih je treba plačati, omejeni na pristojbine, plačane Uradu, in stroške zastopanja. V vseh drugih primerih tajništvo odbora za pritožbe ali član osebja oddelka za ugovore ali oddelka za izbris na zahtevo določi znesek stroškov, ki se povrnejo. Zahteva je dopustna le v dveh mesecih po dnevu, ko odločba, za katero je bila vložena prijava za določitev stroškov, postane dokončna, priložijo pa se ji izračun in spremna dokazila. Kar zadeva stroške zastopnika v skladu s členom 93(1), je zadostno zagotovilo zastopnika, da so stroški nastali. Za druge stroške je zadostno, da se potrdi njihova verodostojnost. Če je znesek stroškov določen na podlagi prvega stavka tega odstavka, se stroški zastopanja odobrijo po stopnji, določeni v aktu, sprejetem ob upoštevanju odstavka 1a tega člena in ne glede na to, ali so dejansko nastali.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„7. Odločba o določitvi stroškov, v kateri so navedeni razlogi zanjo, se lahko ponovno preuči na podlagi odločbe oddelka za ugovore, oddelka za izbris ali odbora za pritožbe, in sicer na zahtevo, ki se vloži v enem mesecu po datumu uradnega obvestila o dodelitvi stroškov. Zahteva velja za vloženo šele po plačilu pristojbine za spremembo zneska stroškov. Oddelek za ugovore, oddelek za izbris ali odbor za pritožbe sprejme odločbo na podlagi zahteve za ponovno preučitev odločbe o določitvi stroškov brez ustnega postopka.“;

79. v členu 86(2) se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Vsaka država članica imenuje en organ, ki je odgovoren za preverjanje verodostojnosti odločbe iz odstavka 1, njegove kontaktne podatke pa sporoči Uradu, Sodišču in Komisiji. Nalog za izvršbo odločbe se priloži odločbi zadevnega organa, pri čemer je edina potrebna formalnost potrditev verodostojnosti odločbe.“;

80. člen 87 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 87

Register blagovnih znamk EU

1. Urad vodi register blagovnih znamk EU in ga redno posodablja.
2. V registru so naslednji vnosi v zvezi s prijavi in registracijami blagovnih znamk EU:
 - (a) datum vložitve prijave;
 - (b) številka spisa prijave;

- (c) datum objave prijave;
 - (d) ime in naslov prijavitelja;
 - (e) ime in službeni naslov zastopnika, ki ni zastopnik iz prvega stavka člena 92(3);
 - (f) prikaz znamke z navedbami o njeni naravi in, če je ustrezno, opis znamke;
 - (g) navedba blaga in storitev po imenu;
 - (h) podatki o zahtevah za priznanje prednostne pravice v skladu s členom 30;
 - (i) podatki o zahtevah za priznanje razstavne prednostne pravice v skladu s členom 33;
 - (j) podatki o zahtevah po prednosti starejše blagovne znamke za prejšnjo registrirano blagovno znamko iz člena 34;
 - (k) navedba, da je znamka z uporabo pridobila razlikovalni učinek v skladu s členom 7(3);
 - (l) navedba, da je znamka kolektivna znamka;
 - (m) navedba, da je znamka certifikacijska znamka;
 - (n) jezik, v katerem je bila prijava vložena, in drugi jezik, ki ga je prijavitelj v prijavi označil v skladu s členom 119(3);
 - (o) datum registracije znamke v registru in registracijska številka;
 - (p) navedba, da prijava izhaja iz spremembe mednarodne registracije, v kateri je v skladu s členom 161 te uredbe imenovana Unija, skupaj z datumom mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datumom, na katerega je bila po mednarodni registraciji vpisana ozemeljska razširitev na Unijo v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola in, če je to ustrezno, datumom priznanja prednostne pravice mednarodne registracije.
3. Register vsebuje tudi naslednje vnose, ob katerih je naveden datum vpisa:
- (a) spremembe imena, naslova in državljanstva imetnika blagovne znamke EU ali države, v kateri ima stalno prebivališče ali sedež ali poslovalnico;
 - (b) spremembe imena ali službenega naslova zastopnika, ki ni zastopnik iz prvega stavka člena 92(3);
 - (c) če je imenovan nov zastopnik, ime in službeni naslov tega zastopnika;
 - (d) spremembe znamke v skladu s členoma 43 in 48 ter popravki pomot;
 - (e) obvestilo o spremembah pravilnika o uporabi kolektivne znamke v skladu s členom 71;
 - (f) podatki o zahtevah po prednosti starejše blagovne znamke za prejšnjo registrirano blagovno znamko iz člena 34 v skladu s členom 35;
 - (g) popolni ali delni prenosi v skladu s členom 17;
 - (h) nastanek ali prenos stvarne pravice v skladu s členom 19 in narava stvarnopravne pravice;
 - (i) podatki o izvršbi v skladu s členom 20 in postopkih zaradi insolventnosti v skladu s členom 21;
 - (j) odobritev ali prenos licence v skladu s členom 22 in, če je ustrezno, vrsta licence;
 - (k) podaljšanje registracije v skladu s členom 47, datum začetka učinkovanja in vse omejitve v skladu s členom 47(4);

- (l) navedba v zvezi z iztekom registracije v skladu s členom 47;
 - (m) izjava imetnika o umiku ali odpovedi v skladu s členom 43 oziroma 50;
 - (n) datum predložitve in podrobnosti ugovora v skladu s členom 41, zahteve v skladu s členom 56, ali nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti v skladu s členom 100(4) ali pritožbe v skladu s členom 60;
 - (o) datum in vsebina odločbe o ugovoru, zahtevi ali nasprotni tožbi v skladu s členom 57(6) oziroma tretjim stavkom člena 100(6) ali o pritožbi v skladu s členom 64;
 - (p) zabeleženje prejema zahteve za konverzijo v skladu s členom 113(2);
 - (q) izbris zastopnika, registriranega v skladu s točko (e) odstavka 2 tega člena;
 - (r) izbris prednosti starejše nacionalne znamke;
 - (s) sprememba ali izbris vpisov v registru iz točk (h), (i) in (j) tega odstavka;
 - (t) zamenjava blagovne znamke EU z mednarodno registracijo v skladu s členom 157;
 - (u) datum in številka mednarodne registracije, ki temelji na prijavi za blagovno znamko EU, ki je bila registrirana kot blagovna znamka EU, v skladu s členom 148(1);
 - (v) datum in številka mednarodne registracije, ki temelji na blagovni znamki EU, v skladu s členom 148(2);
 - (w) delitev prijave v skladu s členom 44 in delitev registracije v skladu s členom 49, skupaj z elementi za registracijo, ki je nastala iz delitve, iz odstavka 2 tega člena ter seznamom blaga in storitev iz osnovne registracije, kot je bila spremenjena;
 - (x) razveljavitev odločbe ali vpisa v registru v skladu s členom 80, če se razveljavitev nanaša na odločbo ali vpis, ki sta že bila objavljena;
 - (y) obvestilo o spremembah pravilnika o uporabi certifikacijske znamke v skladu s členom 74f.
4. Izvršni direktor lahko odloči, da se pod pogoji iz člena 123(4) poleg elementov iz odstavkov 2 in 3 tega člena v register vpišejo tudi drugi elementi.
5. Register je lahko v elektronski obliki. Urad zbira, organizira, objavlja in hrani elemente iz odstavkov 2 in 3, tudi morebitne osebne podatke, za namene iz odstavka 9. Urad skrbi, da je register zlahka dostopen javnosti.
6. Imetnik blagovne znamke EU je uradno obveščen o vsaki spremembi v registru.
7. Urad na zahtevo in proti plačilu pristojbine priskrbi overjene ali neoverjene izvlečke iz registra.
8. Obdelava podatkov v zvezi z vpisi iz odstavkov 2 in 3, tudi morebitnih osebnih podatkov, je namenjena:
- (a) upravljanju prijav oziroma zahtev in/ali registracij iz te uredbe in aktov, sprejetih v skladu z njo;
 - (b) vodenju javnega registra, ki je javnim organom in gospodarskim subjektom na voljo za preverjanje in poizvedbe ter jim omogoča uveljavljanje pravic, ki jih imajo po tej uredbi, in seznanjanje z morebitnimi že obstoječimi pravicami tretjih oseb ter

- (c) pripravi poročil in statističnih podatkov, ki Uradu omogočajo, da optimizira svoje dejavnosti in izboljša delovanje sistema.

9. Šteje se, da so vsi podatki, tudi osebni, v zvezi z vpisi iz odstavkov 2 in 3 v javnem interesu in so lahko dostopni tretjim osebam. Zaradi pravne varnosti se vpisi v registru hranijo trajno.“;

81. vstavita se naslednja člena:

„Člen 87a

Zbirka podatkov

1. Poleg obveznosti, da vodi register v smislu člena 87, Urad zbira in hrani v elektronski zbirki podatkov vse podrobnosti, ki jih posredujejo prijavitelji ali druge stranke v postopku v skladu s to uredbo ali akti, sprejetimi v skladu z njo.
2. V elektronski zbirki podatkov so lahko poleg osebnih podatkov, vključenih v register na podlagi člena 87, tudi drugi osebni podatki, kolikor so zahtevani v skladu s to uredbo ali akti, sprejetimi v skladu z njo. Zbiranje, hramba in obdelava takšnih podatkov so namenjeni:
 - (a) upravljanju prijav oziroma zahtev in/ali registracij iz te uredbe in aktov, sprejetih v skladu z njo;
 - (b) dostopu do informacij, potrebnih za lažje in učinkovitejše izvajanje zadevnih postopkov;
 - (c) komuniciranju s prijavitelji in drugimi strankami v postopku;
 - (d) pripravi poročil in statističnih podatkov, ki Uradu omogočajo, da optimizira svoje dejavnosti in izboljša delovanje sistema.
3. Izvršni direktor določi pogoje za dostop do elektronske zbirke podatkov in način, na katerega je njeno vsebino, razen osebnih podatkov iz odstavka 2 tega člena, vendar vključno s tistimi iz člena 87, mogoče dati na voljo v strojno čitljivi obliki, vključno z dajatvijo za tak dostop.
4. Dostop do osebnih podatkov iz odstavka 2 je omejen in ti podatki niso na voljo javnosti, razen če zadevna oseba s tem izrecno soglaša.
5. Vsi podatki se hranijo trajno. Zadevna oseba pa lahko zahteva izbris osebnih podatkov iz zbirke podatkov 18 mesecev po preteku blagovne znamke ali zaključku ustreznega postopka *inter partes*. Zadevna stranka ima pravico kadar koli doseči popravek netočnih ali napačnih podatkov.

Člen 87b

Spletni dostop do odločb

1. Odločbe Urada se zaradi preglednosti in predvidljivosti objavijo na spletu in so na vpogled splošni javnosti, da se lahko z njimi seznani. Vse stranke v postopku, v katerem je bila odločba sprejeta, lahko zahtevajo izbris osebnih podatkov, vsebovanih v odločbi.
2. Urad lahko zagotovi spletni dostop do sodb nacionalnih sodišč in sodišč Unije, povezanih z njegovimi nalogami, da bi zagotovil večjo ozaveščenost javnosti o zadevah intelektualne lastnine in spodbujal približevanje praks. Glede osebnih podatkov Urad spoštuje pogoje prve objave.“;

82. člen 88 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če se spisi pregledujejo v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, se lahko iz pregleda izvzamejo dokumenti, ki se nanašajo na izločitev ali ugovor v skladu s členom 137, osnutki odločitev in mnenj ter vsi drugi interni dokumenti, ki so bili uporabljeni pri pripravi odločitev in mnenj, pa tudi deli spisa, v zvezi s katerimi je zadevna stranka pred vložitvijo zahteve za pregled spisa izkazala poseben interes za ohranitev njihove zaupnosti, razen če pregled takšnih delov spisa upravičujejo prevladujoči legitimni interesi stranke, ki zahteva pregled.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„5. Pri pregledu spisov v zvezi s prijavi blagovne znamke EU in registriranimi blagovnimi znamkami EU se pregledajo bodisi izvirni dokument ali njegove kopije bodisi tehnična sredstva za shranjevanje, če se spisi shranjujejo na ta način. Način pregleda določi izvršni direktor.

6. Če se spisi pregledujejo v skladu z odstavkom 7, se zahteva za pregled spisov šteje za vloženo šele po plačilu zahtevane pristojbine. Pristojbina se ne plača, če se inšpekcijski pregled tehničnih sredstev shranjevanja opravi po spletu.

7. Pregled spisov se opravi v prostorih Urada. Na zahtevo se pregled spisov opravi z izdajo kopij dokumentov iz spisa. Pogoj za izdajo takih kopij je plačilo pristojbine. Urad na zahtevo in po plačilu pristojbine izda tudi overjene ali neoverjene kopije prijave blagovne znamke EU.

8. Spisi, ki jih hrani Urad, v zvezi z mednarodnimi registracijami, v katerih je imenovana Unija, se lahko na zahtevo pregledajo, in sicer od datuma objave iz člena 152(1) ter v skladu s pogoji iz odstavkov 1, 3 in 4 tega člena.

9. Ob upoštevanju omejitev iz odstavka 4 lahko Urad na zahtevo in ob plačilu pristojbine posreduje informacije iz katerega koli spisa o blagovni znamki EU, za katero je vložena prijava, ali registrirani blagovni znamki EU. Urad pa lahko zahteva, da se izkoristi možnost pregleda samega spisa, če presodi, da je to ustrezno glede na količino informacij, ki jih je treba zagotoviti.“;

83. vstavi se naslednji člen:

„Člen 88a

Hramba spisov

1. Urad hrani spise o vseh postopkih v zvezi s prijavo blagovne znamke EU ali registracijo blagovne znamke EU. Izvršni direktor določi obliko, v kateri se ti spisi hranijo.

2. Če se spisi hranijo v elektronski obliki, se ti elektronski spisi ali njihove varnostne kopije hranijo trajno. Izvirni dokumenti, ki jih vložijo stranke v postopku in so podlaga takšnim elektronskim spisom, se uničijo po preteku določenega obdobja po njihovem prejemu, ki ga določi izvršni direktor.

3. Če in kolikor se spisi ali deli spisov hranijo v kakršni koli drugi obliki kot elektronski, se dokumenti ali dokazila, ki so del takih spisov, hranijo vsaj pet let po koncu leta, v katerem se prijava zavrne ali umakne oziroma šteje za umaknjeno, v skladu s členom 47 v celoti poteče registracija blagovne znamke EU, se v skladu s členom 50 registrira popolna odpoved blagovni znamki EU ali se blagovna znamka EU v skladu s členom 57(6) ali 100(6) v celoti izbriše iz registra.“;

84. člen 89 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 89

Periodične publikacije

1. Urad periodično izdaja:

- (a) Bilten o blagovnih znamkah Evropske unije, ki vsebuje objave prijav in vpisov v registru ter druge podatke v zvezi s prijavami ali registracijami blagovnih znamk EU, objavo katerih zahteva ta uredba ali akti, sprejeti v skladu z njo;
- (b) Uradni list Urada, ki vsebuje obvestila in informacije splošnega značaja, ki jih izdaja izvršni direktor, ter vse druge informacije, pomembne za to uredbo ali njeno izvajanje.

Publikaciji iz točk (a) in (b) prvega pododstavka se lahko objavita v elektronski obliki.

2. Bilten o blagovnih znamkah Evropske unije se objavi na način in v časovnih presledkih, ki jih določi izvršni direktor.

3. Uradni list Urada izhaja v jezikih Urada. Izvršni direktor pa lahko določi, da se določeni elementi v Uradnem listu Urada objavijo v uradnih jezikih Unije.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:

- (a) datum, ki velja kot datum objave v Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije;
- (b) način objave vpisov, povezanih z registracijo blagovne znamke, ki ne vsebuje sprememb glede na objavo prijave;
- (c) oblike, v katerih so lahko izdaje Uradnega lista Urada dostopne javnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

85. člen 90 se spremeni:

(a) številka „1“ se vstavi pred prvim odstavkom;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„2. Urad ne zaračunava pristojbin za sporočanje informacij ali dajanje spisov na vpogled.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobno ureditev glede tega, kako si Urad in organi držav članic medsebojno izmenjujejo informacije in kako dajejo spise na vpogled, pri čemer se upoštevajo omejitve, ki veljajo za vpogled v spise v zvezi s prijavami ali registracijami blagovne znamke EU v skladu s členom 88, ko se dajo na vpogled tretjim strankam. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

86. v členu 92 se odstavki 2 do 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. Brez poseganja v drugi stavek odstavka 3 tega člena so fizične ali pravne osebe, ki v Evropskem gospodarskem prostoru nimajo stalnega prebivališča ali glavne poslovne enote ali resničnega in dejavnega industrijskega ali trgovskega podjetja, pred Uradom zastopane v skladu s členom 93(1) v vseh postopkih iz te uredbe, razen pri vložitvi prijave blagovne znamke EU.

3. Fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno prebivališče ali resni in dejanski sedež ali podružnico podjetja v Evropskem gospodarskem prostoru, lahko pred Uradom zastopa zaposleni. Zaposleni pri pravni osebi iz tega odstavka lahko zastopa tudi druge pravne osebe, ki so ekonomsko povezane s prvo pravno osebo, tudi če te druge pravne osebe nimajo stalnega prebivališča ali resnega in dejanskega sedeža ali podružnice podjetja v Evropskem gospodarskem prostoru. Zaposleni, ki zastopa osebo v smislu tega odstavka, mora na zahtevo Urada ali, kadar je primerno, stranke v postopku pri Uradu vložiti podpisano pooblastilo za vložitev v spis.

4. Če skupaj delujejo več kot en prijavitelj ali več kot ena tretja stranka, se imenuje skupni zastopnik.“;

87. člen 93 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Fizične ali pravne osebe lahko pred Uradom zastopajo le:

(a) odvetnik, ki je v državi članici Evropskega gospodarskega prostora pooblaščen za zastopanje in ima sedež v Evropskem gospodarskem prostoru, če je v zadevni državi članici pooblaščen, da deluje kot zastopnik pri zadevah v zvezi z blagovnimi znamkami;

(b) poklicni zastopniki s seznama, ki ga v ta namen vodi Urad.

Zastopniki, ki nastopajo pred Uradom, na zahtevo Urada ali, kjer je ustrezno, druge stranke v postopku na Uradu vložijo podpisano pooblastilo, ki se vloži v spis.

2. Na seznam poklicnih zastopnikov se lahko vključi vsaka fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) biti mora državljan države članice Evropskega gospodarskega prostora;

(b) imeti mora sedež ali zaposlitev v Evropskem gospodarskem prostoru;

(c) pooblaščen mora biti za zastopanje fizičnih ali pravnih oseb pri zadevah v zvezi z blagovno znamko pred Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino ali glavnim uradom za industrijsko lastnino v državi članici Evropskega gospodarskega prostora. Če v zadevni državi pridobitev takega pooblastila ni pogojena z zahtevo po posebnih poklicnih kvalifikacijah, delujejo osebe, ki zaprosijo za uvrstitev na seznam, pri zadevah v zvezi z blagovnimi znamkami pred Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino ali navedenimi glavnimi uradi za industrijsko lastnino vsaj pet let. Vendar pa osebam, ki so jim poklicne kvalifikacije za zastopanje fizičnih ali pravnih oseb pri zadevah v zvezi z blagovnimi znamkami pred Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino ali navedenimi glavnimi uradi za industrijsko lastnino uradno priznane v skladu s pravili, ki jih določi zadevna država, ni treba izpolnjevati pogoja o opravljanju poklica.“;

(b) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Izvršni direktor lahko dovoli izjemo od:

(a) zahteve iz drugega stavka odstavka 2(c), če prijavitelj dokaže, da je zahtevane kvalifikacije pridobil drugače;

(b) zahteve iz odstavka 2(a) v primeru visoko kvalificiranih strokovnjakov, če so izpolnjene zahteve iz odstavka 2(b) in (c).

5. Posameznika se lahko črta s seznama poklicnih zastopnikov na njegovo zahtevo ali če ne more več zastopati strank. Spremembe seznama poklicnih zastopnikov se objavijo v Uradnem listu Urada.“;

88. vstavi se naslednji člen:

„Člen 93a

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo:

- (a) pogoje in postopek imenovanja skupnega zastopnika iz člena 92(4);
- (b) pogoje, pod katerimi zaposleni iz člena 92(3) in poklicni zastopniki iz člena 93(1) pri Uradu vložijo podpisano pooblastilo za zastopanje, ter vsebino tega pooblastila;
- (c) okoliščine, v katerih je lahko posameznik črtan s seznama poklicnih zastopnikov iz člena 93(5).“;

89. v naslovu X se naslov oddelka 1 nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pravil Unije o pristojnosti ter priznavanju in izvrševanju sodb v civilnih in gospodarskih zadevah“;

90. člen 94 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pravil Unije o pristojnosti ter priznavanju in izvrševanju sodb v civilnih in gospodarskih zadevah“;

- (b) v odstavku 1 se besedilo „Uredba (ES) št. 44/2001 uporablja“ nadomesti z besedilom „pravila Unije o pristojnosti ter priznavanju in izvrševanju sodb v civilnih in gospodarskih zadevah uporabljajo“;
- (c) doda se naslednji odstavek:

„3. Sklicevanja v tej uredbi na Uredbo (ES) št. 44/2001 po potrebi vključujejo Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti ter priznavanju in izvrševanju sodb v civilnih in gospodarskih zadevah z dne 19. oktobra 2005.“;

91. v točki (c) člena 96 se besedilo „člena 9(3), drugi stavek“ nadomesti z besedilom „člena 9b(2)“;

92. v členu 99 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Pri tožbah iz točk (a) in (c) člena 96 je ugovor v zvezi z razveljavitvijo blagovne znamke EU, vložen drugače kot v obliki nasprotne tožbe, dopusten, če toženec zatrjuje, da bi bilo mogoče blagovno znamko EU razveljaviti, ker se znamka v času vložitve tožbe zaradi kršitve ni resno in dejansko uporabljala.“;

93. člen 100 se spremeni:

- (a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Sodišče za blagovne znamke EU, pri katerem je bila vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke EU, ne nadaljuje obravnave nasprotne tožbe, dokler zainteresirana stranka ali sodišče Urada ne obvesti o datumu, ko je bila vložena nasprotna tožba. Urad navedene informacije vnese v register. Če je bila pred vložitvijo nasprotne tožbe na Uradu že vložena zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke EU, Urad o tem obvesti sodišče, ki v skladu s členom 104(1) postopek prekine, dokler odločitev o zahtevi ni dokončna ali dokler zahteva ni umaknjena.“;

(b) odstavka 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Če sodišče za blagovne znamke EU na podlagi tožbe za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke EU izda sodbo, ki je postala pravomočna, sodišče ali katera koli stranka v nacionalnem postopku izvod sodbe nemudoma pošlje Uradu. Urad ali katera koli druga zainteresirana stranka lahko zahteva informacije o takšnem pošiljanju. Urad vnese sodbo v register in sprejme potrebne ukrepe, da izvrši sodbo sodišča.“;

94. v členu 101 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za vsa vprašanja v zvezi z blagovnimi znamkami, ki niso zajeta v tej uredbi, ustrezno sodišče za blagovne znamke EU uporablja veljavno nacionalno pravo.“;

95. v členu 102 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Sodišče za blagovne znamke EU lahko uporabi tudi ukrepe ali naloge, ki so na voljo v skladu z veljavno zakonodajo in za katere meni, da so primerni v okoliščinah zadeve.“;

96. naslov „ODDELEK 4, Prehodna določba“ in člen 108 se črtata;

97. člen 113 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 113

Vložitev, objava in prenos zahteve za konverzijo

1. Zahteva za konverzijo se vloži pri Uradu v ustreznem roku na podlagi člena 112(4), (5) ali (6), v njej pa se navedejo razlogi za konverzijo v skladu s členom 112(1)(a) ali (b), države članice, v zvezi s katerimi se zahteva konverzija, ter blago in storitve, na katere se konverzija nanaša. Kadar se konverzija zahteva, ker registracija ni bila podaljšana, začne rok treh mesecev iz člena 112(5) teči dan po zadnjem dnevu, na katerega je v skladu s členom 47(3) mogoče vložiti zahtevo za podaljšanje. Zahteva za konverzijo se šteje za vloženo šele, ko je plačana pristojbina za konverzijo.

2. Kadar se zahteva za konverzijo nanaša na prijavo blagovne znamke EU, ki je že bila objavljena, ali na blagovno znamko EU, se prejem takšne zahteve vnese v register, zahteva za konverzijo pa objavi.

3. Urad preveri, ali zahtevana konverzija izpolnjuje pogoje iz te uredbe, zlasti iz člena 112(1), (2), (4), (5) in (6) ter odstavka 1 tega člena, ter formalne pogoje iz izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 6 tega člena. Če pogoji, ki urejajo zahtevo, niso izpolnjeni, Urad prijavitelja uradno obvesti o pomanjkljivostih. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zahtevo za konverzijo zavrne. Kadar se uporablja člen 112(2), Urad zahtevo za konverzijo zavrne kot nedopustno le v zvezi z državami članicami, za katere je konverzija izključena na podlagi navedene določbe. Če pristojbina za konverzijo ni plačana v ustreznem roku treh mesecev na podlagi člena 112(4), (5) ali (6), Urad prijavitelja obvesti, da se šteje, da zahteva za konverzijo ni bila vložena.

4. Če Urad ali sodišče za blagovne znamke EU zavrne prijavo blagovne znamke EU ali blagovno znamko EU razglasi za nično iz absolutnih razlogov s sklicevanjem na jezik države članice, je konverzija na podlagi člena 112(2) izključena za vse države članice, v katerih je ta jezik eden od uradnih jezikov. Če Urad ali sodišče za blagovne znamke EU zavrne prijavo blagovne znamke EU ali blagovno znamko EU razglasi za nično iz absolutnih razlogov, za katere se ugotovi, da veljajo za vso Unijo, ali zaradi prejšnje blagovne znamke EU ali druge pravice industrijske lastnine v Uniji, se konverzija na podlagi člena 112(2) izključuje za vse države članice.

5. Kadar zahteva za konverzijo izpolnjuje zahteve iz odstavka 3 tega člena, jo Urad skupaj s podatki iz člena 84 (2) posreduje glavnim uradom držav članic za industrijsko lastnino, tudi Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino, v zvezi s katerimi se zahteva oceni za dopustno. Urad obvesti prijavitelja o datumu posredovanja.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:

(a) podrobnosti, ki jih mora vsebovati zahteva za konverzijo prijave blagovne znamke EU ali registrirane blagovne znamke EU v prijavo nacionalne blagovne znamke v skladu z odstavkom 1;

(b) podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava zahteve za konverzijo v skladu z odstavkom 2.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

98. v členu 114 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za prijavo blagovne znamke EU ali blagovno znamko EU, posredovano v skladu s členom 113, ne veljajo formalne zahteve nacionalnega prava, ki se razlikujejo od zahtev iz te uredbe ali aktov, sprejetih v skladu s to uredbo, oziroma te zahteve dopolnjujejo.“;

99. v členu 115(1) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Urad je agencija Unije.“;

100. v členu 116 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Urad lahko brez poseganja v odstavek 1 uporabi dodeljene nacionalne strokovnjake ali drugo osebje, ki ni zaposleno v Uradu. Upravni odbor sprejme odločitev, s katero določi pravila o dodelitvi nacionalnih strokovnjakov v Urad.“;

101. v členu 117 se besedilo „Na Uradu“ nadomesti z besedilom „Za Urad in njegovo osebje“;

102. člen 119 se spremeni:

(a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Ugovor in zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti se vložita v enem od jezikov Urada.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Brez poseganja v odstavek 5 se lahko:

(a) vsaka zahteva ali izjava v zvezi s prijavo blagovne znamke EU vloži v jeziku, v katerem je bila vložena prijava za to blagovno znamko EU, ali v drugem jeziku, ki ga prijavitelj navede v prijavi;

(b) vsaka zahteva ali izjava v zvezi z registrirano blagovno znamko EU vloži v enem od jezikov Urada.

Kadar pa se zahteva vloži z uporabo katerega koli obrazca Urada v skladu s členom 79b(2), se lahko takšen obrazec uporabi v katerem koli uradnem jeziku Unije, če je, kar zadeva besedilne elemente, izpolnjen v enem od jezikov Urada.“;

(c) v drugem pododstavku odstavka 6 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Prevod se predloži v enem mesecu od izteka roka za ugovor ali od datuma vložitve zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti.“;

(d) dodajo se naslednji odstavki:

„8. Brez poseganja v odstavka 4 in 7 in če ni določeno drugače, lahko vsaka stranka v pisnih postopkih pred Uradom uporablja kateri koli jezik Urada. Če izbrani jezik ni jezik postopka, stranka zagotovi prevod v ta jezik v enem mesecu od datuma vložitve izvirnega dokumenta. Kadar je prijavitelj blagovne znamke EU edina stranka v postopku pred Uradom in jezik, v katerem je vložena prijava blagovne znamke EU, ni eden od jezikov Urada, se lahko prevod zagotovi tudi v drugem jeziku, ki ga je v prijavi navedel prijavitelj.

9. Izvršni direktor določi način, na katerega se overijo prevodi.

10. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:

(a) obseg, v katerem se lahko dokazila v pisnih postopkih pred Uradom predložijo v katerem koli jeziku Unije, in potrebo po zagotovitvi prevoda;

(b) zahtevane standarde za prevode, ki se jih predloži Uradu.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

103. v členu 120(1) se besedi „izvedbena uredba“ nadomestita z besedilom „akt, sprejet v skladu s to uredbo“;

104. člen 122 se črta;

105. člen 123 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 123

Preglednost

1. Za dokumente, ki jih hrani Urad, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Upravni odbor sprejme podrobna pravila za uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001.

3. Odločitve, ki jih Urad sprejme na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, so lahko predmet pritožbe pri Evropskem varuhu človekovih pravic ali tožbe na Sodišču Evropske unije, pod pogoji, določenimi v členu 228 oziroma 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

4. Urad obdeluje osebne podatke v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

(*) Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostupu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

(**) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).“;

106. vstavi se naslednji člen:

„Člen 123a

Varnostni predpisi za varovanje tajnih podatkov in občutljivih podatkov, ki niso tajni

Urad uporablja varnostna načela, opredeljena v varnostnih predpisih Komisije za varovanje tajnih podatkov Evropske unije (EUCI) in občutljivih podatkov, ki niso tajni, kot je določeno v sklepih Komisije (EU, Euratom) 2015/443 (*) in 2015/444 (**). Varnostni predpisi med drugim zajemajo določbe o izmenjavi, obdelavi in hrambi takšnih podatkov.

(*) Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/443 z dne 13. marca 2015 o varnosti v Komisiji (UL L 72, 17.3.2015, str. 41).

(**) Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53).“;

107. v naslovu XII se vstavi naslednji oddelek:

„ODDELEK 1a

Naloge Urada in sodelovanje za spodbujanje približevanja

Člen 123b

Naloge Urada

1. Urad ima naslednje naloge:

- (a) upravljanje in spodbujanje sistema blagovnih znamk EU iz te uredbe;
- (b) upravljanje in spodbujanje sistema modelov Evropske unije iz Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 (*);
- (c) spodbujanje približevanja praks in orodij na področju blagovnih znamk in modelov, in sicer v sodelovanju z glavnimi uradi za industrijsko lastnino v državah članicah, vključno z Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino;
- (d) naloge iz Uredbe (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (**);
- (e) naloge, ki jih ima na podlagi Direktive 2012/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta (***).

2. Urad pri opravljanju nalog iz odstavka 1 sodeluje z institucijami, organi, telesi, glavnimi uradi za industrijsko lastnino ter mednarodnimi in nevladnimi organizacijami.

3. Urad lahko nudi prostovoljne storitve mediacije, s katerimi strankam pomaga doseči poravnavo.

Člen 123c

Sodelovanje za spodbujanje približevanja praks in orodij

1. Urad, glavni uradi držav članic za industrijsko lastnino in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino med seboj sodelujejo ter s tem spodbujajo približevanje praks in orodij na področju blagovnih znamk in modelov.

Brez poseganja v odstavek 3 to sodelovanje zajema zlasti naslednja področja dejavnosti:

- (a) razvoj skupnih standardov na področju preizkusa;
- (b) oblikovanje skupnih ali povezanih zbirk podatkov in portalov za namene posvetovanja, poizvedb in klasifikacije v celotni Uniji;
- (c) stalno zagotavljanje in izmenjavo podatkov in informacij, vključno za namene dopolnjevanja zbirk podatkov in portalov iz točke (b);
- (d) vzpostavitev skupnih standardov in praks z namenom zagotavljanja interoperabilnosti postopkov in sistemov v Uniji ter krepitev njihove usklajenosti, učinkovitosti in uspešnosti;
- (e) izmenjavo informacij o pravicah industrijske lastnine in postopkih, vključno z medsebojno podporo službam za pomoč uporabnikom in informacijskim centrom;
- (f) izmenjavo strokovnega znanja in pomoč v zvezi s področji iz točk (a) do (e).

2. Na podlagi predloga izvršnega direktorja upravní odbor v zvezi s področji iz odstavkov 1 in 6 opredeli in usklajuje projekte, ki so v interesu Unije in držav članic, k sodelovanju pri teh projektih pa povabi glavne urade držav članic za industrijsko lastnino in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino.

Opredelitev projekta vključuje specifične obveznosti in odgovornosti posameznih sodelujočih glavnih uradov za industrijsko lastnino držav članic, Urada Beneluksa za intelektualno lastnino in Urada. Urad se posvetuje s predstavniki uporabnikov zlasti v fazi opredelitve projektov in ocene njihovih rezultatov.

3. Glavni uradi držav članic za intelektualno lastnino in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino lahko odpovejo, omejijo ali začasno prekinijo sodelovanje pri projektih iz prvega pododstavka odstavka 2.

Glavni uradi držav članic za intelektualno lastnino in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino pri uporabi možnosti iz prvega pododstavka Uradu zagotovijo pisno izjavo, v kateri obrazložijo svojo odločitev.

4. Ko se zavežejo, da bodo sodelovali pri določenih projektih, glavni uradi držav članic za intelektualno lastnino in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino brez poseganja v odstavek 3 učinkovito sodelujejo v projektih iz odstavka 2, da bi zagotovili njihov razvoj, delovanje, interoperabilnost in posodabljanje.

5. Urad zagotovi finančno podporo za projekte iz odstavka 2, kolikor je to za namene odstavka 4 potrebno za zagotovitev učinkovitega sodelovanja glavnih uradov držav članic za intelektualno lastnino in Urada Beneluksa za intelektualno lastnino pri teh projektih. Finančna podpora je lahko v obliki nepovratnih sredstev in stvarnih prispevkov. Skupni znesek financiranja ne presega 15 % letnih prihodkov Urada. Upravičenci do nepovratnih sredstev so glavni uradi držav članic za intelektualno lastnino in Urad Beneluksa za intelektualno lastnino. Nepovratna sredstva se lahko odobrijo brez razpisov za zbiranje predlogov v skladu s finančnimi pravili, ki veljajo

za Urad, in načeli postopkov za podelitev teh sredstev iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (****) ter Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 (*****).

6. Urad in zadevni pristojni organi držav članic med seboj prostovoljno sodelujejo, da bi spodbujali ozaveščenost o sistemu blagovnih znamk in boju proti ponarejanju. Takšno sodelovanje vključuje zlasti projekte, ki so namenjeni izvajanju uveljavljenih standardov in praks ter organiziranju dejavnosti na področju izobraževanja in usposabljanja. Finančna podpora zanje je del skupnega zneska sredstev iz odstavka 5. Odstavki 2 do 5 se uporabljajo smiselno.

(*) Uredba Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL L 3, 5.1.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2012 o pooblastitvi Urada za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) za naloge v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine, vključno z organiziranjem srečanj predstavnikov javnega in zasebnega sektorja v okviru Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine (UL L 129, 16.5.2012, str. 1).

(***) Direktiva 2012/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o nekaterih dovoljenih uporabah osirotelih del (UL L 299, 27.10.2012, str. 5).

(****) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

(*****) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).“;

108. v naslovu XII se oddelka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„ODDELEK 2

Upravni odbor

Člen 124

Naloge upravnega odbora

1. Brez poseganja v naloge, ki so v oddelku 5 dodeljene proračunskemu odboru, ima upravni odbor naslednje naloge:

- (a) na podlagi osnutka, ki ga v skladu s členom 128(4)(c) predloži izvršni direktor, in ob upoštevanju mnenja Komisije sprejme letni program dela Urada za prihodnje leto ter sprejeti letni program dela posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji;
- (b) po izmenjavi stališč med izvršnim direktorjem in ustreznim odborom Evropskega parlamenta na podlagi osnutka, ki ga v skladu s členom 128(4)(e) predloži izvršni direktor, in ob upoštevanju mnenja Komisije sprejme večletni strateški program Urada, vključno s strategijo Urada o mednarodnem sodelovanju, ter sprejeti večletni strateški program posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji;
- (c) na podlagi osnutka, ki ga v skladu s členom 128(4)(g) predloži izvršni direktor, sprejme letno poročilo ter sprejeto letno poročilo posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču;
- (d) na podlagi osnutka, ki ga v skladu s členom 128(4)(h) predloži izvršni direktor, sprejme večletni načrt kadrovske politike;
- (e) izvaja pooblastila iz člena 123c(2);
- (f) izvaja pooblastila iz člena 139(5);
- (g) sprejme pravila o preprečevanju in obvladovanju nasprotij interesov v Uradu;
- (h) v skladu z odstavkom 2 izvaja pooblastila v zvezi z osebjem Urada, ki jih imata organ za imenovanja na podlagi Kadrovskih predpisov in organ, pristojen za sklepanje pogodb o zaposlitvi, v skladu s Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: pooblastila organa za imenovanja);

- (i) sprejme ustrezna izvedbena pravila za izvajanje Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov;
- (j) pripravi seznam kandidatov iz člena 129(2);
- (k) zagotavlja ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi ugotovitev in priporočil, ki izhajajo iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen iz člena 165a ter preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF);
- (l) z njim se je treba posvetovati pred sprejetjem smernic glede preizkusa Urada in v drugih primerih iz te uredbe;
- (m) izvršnemu direktorju in Komisiji predloži mnenja in zahteve za informacije, če meni, da je to potrebno.

2. Upravni odbor v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov in členom 142 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev sprejme odločitev na podlagi člena 2(1) Kadrovskih predpisov in člena 6 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev ter prenese ustrezna pooblastila organa za imenovanja na izvršnega direktorja in določi pogoje, na podlagi katerih se lahko ta prenos pooblastil organa za imenovanja prekliče.

Izvršni direktor ima dovoljenje za nadaljnji prenos teh pooblastil.

Upravni odbor lahko zaradi izjemnih okoliščin s sklepom začasno prekine prenos pooblastil organa za imenovanja na izvršnega direktorja in njegov nadaljnji prenos pooblastil ter jih izvaja sam ali pa jih prenese na enega od svojih članov ali uslužbenca, ki ni izvršni direktor.

Člen 125

Sestava upravnega odbora

1. Upravni odbor sestavljajo po en predstavnik vsake države članice, dva predstavnika Komisije in en predstavnik Evropskega parlamenta ter njihovi namestniki.
2. Članom upravnega odbora lahko pomagajo svetovalci ali strokovnjaki, če je tako določeno v poslovniku.

Člen 126

Predsednik upravnega odbora

1. Upravni odbor izmed svojih članov izvoli predsednika in njegovega namestnika. Namestnik po uradni dolžnosti zamenja predsednika, če slednji ne more opravljati svojih dolžnosti.
2. Mandat predsednika in njegovega namestnika traja štiri leta. Mandat se lahko enkrat podaljša. Če pa jima med mandatom preneha članstvo v upravnem odboru, jima z istim dnem preneha tudi mandat.

Člen 127

Seje

1. Seje upravnega odbora sklicuje predsednik.
2. Izvršni direktor se udeležuje razprav, razen če upravni odbor odloči drugače.

3. Upravni odbor se redno sestane vsaj enkrat letno. Poleg tega se sestaja na pobudo svojega predsednika ali na zahtevo Komisije ali tretjine držav članic.
4. Upravni odbor sprejme poslovnik.
5. Upravni odbor odloča z absolutno večino svojih članov. Vendar pa je za odločitve, za katere je upravni odbor pooblaščen v skladu s členom 124(1)(a) in (b), členom 126(1) ter členom 129(2) in (4), potrebna dvotretjinska večina njegovih članov. V obeh primerih ima vsak član en glas.
6. Upravni odbor lahko na sestanke povabi opazovalce.
7. Sekretariat upravnega odbora zagotovi Urad.

ODDELEK 3

Izvršni direktor

Člen 128

Naloge izvršnega direktorja

1. Urad vodi izvršni direktor. Za svoje ravnanje je odgovoren upravnemu odboru.
2. Brez poseganja v pristojnosti Komisije, upravnega odbora in proračunskega odbora je izvršni direktor pri opravljanju svojih nalog neodvisen in ne sme zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali drugega organa.
3. Izvršni direktor je pravni zastopnik Urada.
4. Izvršni direktor ima zlasti naslednje naloge, izvajanje katerih lahko prenese:
 - (a) sprejemanje vseh potrebnih ukrepov, vključno s sprejemanjem notranjih upravnih navodil in objavljanjem obvestil, za zagotovitev delovanja Urada;
 - (b) izvajanje odločitev, ki jih sprejme upravni odbor;
 - (c) pripravljanje osnutka letnega programa dela, v katerem so predvideni človeški in finančni viri za vsako dejavnost, in njegova predložitev upravnemu odboru po posvetovanju s Komisijo;
 - (d) posredovanje predlogov upravnemu odboru v skladu s členom 123c(2);
 - (e) priprava osnutka večletnega strateškega programa, vključno s strategijo Urada za mednarodno sodelovanje, in njegova predložitev upravnemu odboru po posvetovanju s Komisijo in izmenjavi mnenj z ustreznim odborom Evropskega parlamenta;
 - (f) izvajanje letnega programa dela in večletnega strateškega programa ter poročanje upravnemu odboru o njunem izvajanju;
 - (g) priprava letnega poročila o dejavnostih Urada in njegova predložitev upravnemu odboru v odobritev;
 - (h) priprava osnutka večletnega načrta kadrovske politike in njegova predložitev upravnemu odboru po posvetovanju s Komisijo;
 - (i) priprava akcijskega načrta na podlagi ugotovitev notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in vrednotenij ter ukrepanje na podlagi preiskav OLAF, ter poročanje Komisiji in upravnemu odboru dvakrat na leto o napredku;

- (j) zaščita finančnih interesov Unije z uporabo preventivnih ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in vseh drugih nezakonitih dejavnosti, in sicer z učinkovitimi pregledi in, če se ugotovijo nepravilnosti, z izterjavo nepravilno plačanih zneskov in, kadar je to primerno, z uvedbo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih administrativnih in finančnih kazni;
 - (k) priprava strategije Urada na področju boja proti goljufijam in njena predložitev proračunskemu odboru v odobritev;
 - (l) naslovitev pravnih vprašanj, kadar je to primerno, na razširjeni odbor za pritožbe (v nadaljnjem besedilu: veliki odbor) za zagotovitev enotne uporabe Uredbe, zlasti če so odbori za pritožbe glede tega vprašanja izdali različne odločbe;
 - (m) priprava ocene prihodkov in odhodkov Urada ter izvrševanje proračuna;
 - (n) izvedba pooblastil v zvezi z osebjem, ki mu jih je upravni odbor podelil v skladu s členom 124(1)(h);
 - (o) izvedba pooblastil, ki so mu podeljena na podlagi členov 26(3), 29(5), 30(3), 75(2), 78(5), členov 79, 79b, 79c, členov 87(4), 87a(3), 88(5), členov 88a, 89, členov 93(4), 119(9), člena 144, členov 144a(1) in 144b(2) ter člena 144c v skladu z merili iz te uredbe in aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.
5. Izvršnemu direktorju pomaga eden ali več namestnikov izvršnega direktorja. Če je izvršni direktor odsoten ali ni na voljo, ga zamenja namestnik izvršnega direktorja oziroma eden od namestnikov izvršnih direktorjev v skladu s postopkom, ki ga določi upravni odbor.

Člen 129

Imenovanje in odstavitev izvršnega direktorja ter podaljšanje mandata

1. Izvršni direktor se zaposli kot začasni uslužbenec Urada v skladu s členom 2(a) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.
 2. Izvršnega direktorja imenuje Svet z navadno večino na podlagi seznama kandidatov, ki jih predlaga upravni odbor, na podlagi odprtega in preglednega izbirnega postopka. Pred imenovanjem je lahko kandidat, ki ga izbere upravni odbor, pozvan, da pred katerim koli pristojnim odborom Evropskega parlamenta da izjavo in odgovarja na vprašanja njegovih članov. Urad pri sklenitvi pogodbe z izvršnim direktorjem zastopa predsednik upravnega odbora.
- Izvršnega direktorja se lahko odstavi samo na podlagi sklepa Sveta, sprejetega na predlog upravnega odbora.
3. Mandat izvršnega direktorja traja pet let. Ob koncu tega obdobja upravni odbor izvede ocenjevanje, pri katerem upošteva oceno uspešnosti izvršnega direktorja ter prihodnje naloge in izzive Urada.
 4. Svet lahko ob upoštevanju ocene iz odstavka 3 enkrat podaljša mandat izvršnega direktorja, in sicer za največ pet let.
 5. Izvršni direktor s podaljšanim mandatom ob koncu zadnjega mandata ne sme sodelovati v drugem izbirnem postopku za isto delovno mesto.
 6. Namestnik izvršnega direktorja oziroma namestniki izvršnih direktorjev se imenujejo ali odstavijo v skladu z odstavkom 2 po posvetovanju z izvršnim direktorjem in po potrebi z novoizvoljenim izvršnim direktorjem. Mandat namestnika izvršnega direktorja traja pet let. Svet ga lahko po posvetovanju z izvršnim direktorjem enkrat podaljša, in sicer za največ pet let.“;

109. člen 130 se spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) oddelek za vodenje registra;“

(b) doda se naslednja točka:

„(f) katera koli druga enota ali oseba, ki jo je izvršni direktor imenoval v ta namen.“;

110. v členu 131 se sklicevanje na „iz členov 36, 37 in 68“ nadomesti s sklicevanjem na „iz členov 36, 37, 68 in 74c“;

111. v členu 132 se odstavek 2 spremeni:

(a) tretji stavek se nadomesti z naslednjim:

„Odločbe v zvezi s stroški ali postopki sprejme en sam član.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo točne vrste odločb, ki jih sprejme en sam član. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

112. člen 133 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 133

Oddelek za vodenje registra

1. Oddelek za vodenje registra je pristojen za sprejemanje odločb v zvezi z vpisi v register.

2. Pristojen je tudi za vodenje seznama poklicnih zastopnikov iz člena 93(2).

3. Odločbe oddelka sprejme en sam član.“;

113. člen 134 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Oddelek za izbris je pristojen za odločanje v zvezi z:

(a) zahtevami za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke EU;

(b) zahtevami za prenos blagovne znamke EU iz člena 18.“;

(b) v odstavku 2 se tretji stavek nadomesti z naslednjim:

„Odločbe v zvezi s stroški ali postopki, kakor je določeno v aktih, sprejetih v skladu s členom 132(2), sprejme en sam član.“;

114. vstavi se naslednji člen:

„Člen 134a

Splošna pristojnost

Odločbe iz te uredbe, ki ne sodijo v pristojnost preizkuševalca, oddelka za ugovore, oddelka za izbris ali oddelka za vodenje registra, sprejme kateri koli uradnik ali enota, ki jo v ta namen imenuje izvršni direktor.“;

115. člen 135 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Odbori za pritožbe so pristojni za odločanje o pritožbah glede odločb, sprejetih v skladu s členi 131 do 134a.“;

(b) v odstavku 2 se besedi „razširjeni odbor“ nadomestita z besedama „veliki odbor“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pri odločanju, kateri posebni primeri sodijo v pristojnost velikega odbora, bi bilo treba upoštevati pravno zahtevnost ali pomen primera ali posebne razmere, ki ga upravičujejo. Takšne primere lahko na veliki odbor napoti:

(a) organ odborov za pritožbe iz člena 136(4)(a) ali

(b) odbor, ki se ukvarja s primerom.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Veliki odbor je pristojen tudi za dajanje obrazloženih mnenj o pravnih vprašanjih, ki mu jih izvršni direktor predloži v skladu s členom 128(4)(l).“;

(e) v odstavku 5 se črta zadnji stavek;

116. člen 136 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 136

Neodvisnost članov odborov za pritožbe

1. Predsednik odborov za pritožbe in predsedujoči posameznim odborom so v skladu s postopkom iz člena 129 o imenovanju izvršnega direktorja imenovani za obdobje petih let. V tem obdobju se ne odstavijo, razen če za to obstajajo resni razlogi in Sodišče na zahtevo institucije, ki jih je imenovala, sprejme odločitev v ta namen.

2. Če upravni odbor pozitivno oceni delo predsednika odborov za pritožbe, se lahko njegov mandat enkrat podaljša za dodatnih pet let ali do upokojitvene starosti, če to starost doseže med novim mandatom.

3. Če upravni odbor pozitivno oceni delo predsedujočih posameznim odborom, se lahko po posvetovanju s predsednikom odborov za pritožbe njihov mandat podaljša za dodatnih pet let ali do upokojitvene starosti, če to starost doseže med novim mandatom.

4. Predsednik odborov za pritožbe ima naslednje vodstvene in organizacijske naloge:

(a) predseduje predsedstvu odborov za pritožbe (v nadaljnjem besedilu: predsedstvo), pristojnemu za določanje pravil in organizacijo dela odborov;

(b) zagotavlja izvajanje odločb predsedstva;

- (c) posameznemu odboru dodeljuje zadeve na podlagi objektivnih meril, ki jih določi predsedstvo;
- (d) izvršnemu direktorju posreduje zahteve za odhodke odborov, da bi lahko pripravil ocene odhodkov.

Predsednik odborov za pritožbe predseduje velikemu odboru.

5. Člane odborov za pritožbe imenuje upravni odbor za obdobje petih let. Če upravni odbor po posvetovanju s predsednikom odborov za pritožbe pozitivno oceni delo članov odborov za pritožbe, se lahko njihov mandat podaljša za dodatnih pet let ali do upokojitvene starosti, če to starost dosežejo med novim mandatom.

6. Člani odborov za pritožbe se ne odstavijo, razen če za to obstajajo resni razlogi in Sodišče, potem ko mu je zadevo posredoval upravni odbor na priporočilo predsednika odborov za pritožbe in po posvetovanju s predsedujočim odborom, ki mu zadevni član pripada, sprejme ustrezno odločitev.

7. Predsednik odborov za pritožbe ter predsedujoči posameznim odborom za pritožbe in njihovi člani so neodvisni. Pri svojem odločanju niso vezani na nobena navodila.

8. Odločitve velikega odbora glede pritožb ali mnenj o pravnih vprašanjih, ki mu jih v skladu s členom 135 posreduje izvršni direktor, so zavezujoče za organe odločanja Urada iz člena 130.

9. Predsednik odborov za pritožbe ter predsedujoči posameznim odborom za pritožbe in njihovi člani niso preizkuševalci ali člani oddelkov za ugovore, oddelka za vodenje registra ali oddelkov za izbris.“;

117. vstavi se naslednji člen:

„Člen 136a

Predsedstvo odborov za pritožbe in velikega odbora

1. Predsedstvo sestavljajo predsednik odborov za pritožbe kot predsedujoči, predsedujoči posameznim odborom in člani odborov, ki jih za vsako koledarsko leto iz svojih vrst izvolijo vsi člani odborov, razen predsednika odborov za pritožbe in predsedujočih posameznim odborom. Število tako izvoljenih članov predstavlja četrtno članov odborov, razen predsednika odborov za pritožbe in predsedujočih posameznim odborom, pri čemer se to število po potrebi zaokroži navzgor.

2. Veliki odbor iz člena 135(2) sestavlja devet članov, vključno s predsednikom odborov za pritožbe, predsedujočim posameznim odborom, poročevalcem, imenovanim pred napotitvijo na veliki odbor, če je to ustrezno, in člani, ki se po načelu rotacije izbirajo s seznama vseh članov odborov za pritožbe, razen predsednika odborov za pritožbe in predsedujočih posameznim odborom.“;

118. vstavi se naslednji člen:

„Člen 136b

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobnosti glede organizacije odborov za pritožbe, vključno z vzpostavitevijo in vlogo predsedstva, sestavo velikega odbora in pravili o napotitvi nanj ter pogoji, pod katerimi odločbe v skladu s členom 135(2) in (5) sprejme en sam član.“;

119. vstavi se naslednji člen:

„Člen 137a

Center za mediacijo

1. Za namene člena 123b(3) lahko Urad ustanovi center za mediacijo (v nadaljnjem besedilu: center).
2. Storitve centra lahko prostovoljno uporablja vsaka fizična ali pravna oseba, da bi mirno in sporazumno razrešila spore na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 6/2002.
3. Stranke izberejo mediacijo na podlagi skupne zahteve. Zahteva se šteje za vloženo šele, ko je plačana ustrezna dajatev. Znesek dajatve določi izvršni direktor v skladu s členom 144(1).
4. Pri sporih, ki se rešujejo v postopkih na oddelkih za ugovore, oddelkih za izbris ali odborih za pritožbe Urada, se lahko skupna zahteva za mediacijo vloži kadar koli po vložitvi ugovora, zahteve za razveljavitev, zahteve za ugotovitev ničnosti ali pritožbe zoper odločitev oddelka za ugovore ali oddelka za izbris.
5. Zadevni postopki se začasno prekinajo, z dnem vložitve skupne zahteve za mediacijo pa prenehajo teči vsi roki, razen rokov za plačilo ustrezne pristojbine. Roki tečejo naprej z dnem, ko se postopki nadaljujejo.
6. Stranke se pozovejo, da s seznama iz odstavka 12 skupaj imenujejo mediatorja, ki je navedel, da obvlada jezik zadevne mediacije. Če stranke v 20 dneh od poziva ne imenujejo mediatorja, se šteje, da mediacija ni uspela.
7. Stranke skupaj z mediatorjem določijo podrobno ureditev za mediacijo v mediacijskem sporazumu.
8. Mediator zaključi postopek mediacije takoj, ko stranki dosežeta dogovor o poravnavi, ali ko ena od strank sporoči, da želi prekiniti mediacijo, ali ko ugotovi, da stranki nista dosegli dogovora o poravnavi.
9. Mediator obvesti stranki in ustrezni organ Urada takoj, ko je postopek mediacije zaključen.
10. Razprave in pogajanja v okviru mediacije so zaupni za vse osebe, vključene v mediacijo, zlasti za mediatorja, stranke in njihove zastopnike. Vsi dokumenti in informacije, predloženi v postopku mediacije, se hranijo ločeno in niso del spisa nobenega drugega postopka pred Uradom.
11. Mediacija se izvaja v enem od uradnih jezikov Unije, o katerem se dogovorijo stranke. Če se mediacija nanaša na spore, ki jih obravnava Urad, se izvaja v jeziku postopkov Urada, razen če se stranke dogovorijo drugače.
12. Urad določi seznam mediatorjev, ki podpirajo stranke pri reševanju sporov. Mediatorji morajo biti neodvisni ter imeti ustrezno znanje in izkušnje. Na seznamu so lahko mediatorji, ki so zaposleni v Uradu, in mediatorji, ki tam niso zaposleni.

13. Mediatorji morajo biti pri opravljanju svojih nalog nepristranski in ob imenovanju prijaviti vsako resnično ali domnevno nasprotje interesov. Člani organov odločanja Urada s seznama iz člena 130 ne sodelujejo pri mediaciji v zadevi, kjer:

- (a) so bili predhodno vključeni v postopke, v zvezi s katerimi poteka mediacija;
- (b) imajo kakršne koli osebne interese v teh postopkih ali
- (c) so že bili zastopniki ene od strank.

14. Mediatorji ne sodelujejo kot člani organov odločanja Urada s seznama iz člena 130 v postopkih, ki se nadaljujejo zaradi neuspešne mediacije.

15. Urad lahko sodeluje z drugimi priznanimi nacionalnimi ali mednarodnimi organi, ki se ukvarjajo z mediacijo.“;

120. člen 138 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 138

Proračunski odbor

1. Proračunski odbor ima naloge, dodeljene v tem oddelku.
2. Za proračunski odbor se smiselno uporabljajo člena 125 in 126 ter člen 127(1) do (4) in (5), če je v povezavi z izvolitvijo predsednika ali podpredsednika, ter (6) in (7).
3. Proračunski odbor odloča z absolutno večino svojih članov. Vendar pa je pri odločitvah, za katere je pooblaščen v skladu s členom 140(3) in členom 143, potrebna dvotretjinska večina članov. V obeh primerih ima vsak član en glas.“;

121. člen 139 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 139

Proračun

1. Ocena vseh prihodkov in odhodkov Urada se pripravi za vsako finančno leto in prikaže v proračunu Urada. Vsako finančno leto ustreza koledarskemu letu.
2. Proračunski prihodki in odhodki morajo biti uravnoteženi.
3. Prihodki brez poseganja v druge vrste dohodkov zajemajo vse pristojbine, plačljive v okviru Priloge -I k tej uredbi, vse pristojbine iz Uredbe (ES) št. 6/2002, vse pristojbine, plačljive na podlagi Madridskega protokola iz člena 145 te uredbe za mednarodno registracijo, v kateri se imenuje Unija, in druga plačila pogodbenicam Madridskega protokola, vse pristojbine, plačljive na podlagi Ženevskega akta iz člena 106c Uredbe (ES) št. 6/2002 za mednarodno registracijo, v kateri se imenuje Unija, in druga plačila pogodbenicam Ženevskega akta ter, kolikor je potrebno, subvencije, vnesene pod posebno postavko oddelka Komisije splošnega proračuna Unije.
4. Urad vsako leto izravna stroške, ki jih imajo glavni uradi držav članic za intelektualno lastnino, Urad Beneluksa za intelektualno lastnino in kateri koli drug ustrezen organ, ki ga določi država članica, zaradi specifičnih nalog, ki jih opravljajo kot funkcionalni del sistema blagovnih znamk EU v okviru naslednjih storitev in postopkov:
 - (a) postopkov ugovora in ugotavljanja ničnosti na glavnih uradih držav članic za intelektualno lastnino in Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino, ki zadevajo blagovne znamke EU;
 - (b) zagotavljanja informacij o delovanju sistema blagovnih znamk EU prek služb za pomoč uporabnikom in informacijskih centrov;
 - (c) uveljavljanja blagovnih znamk EU, vključno z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 9(4).

5. Skupna vrednost izravnave stroškov iz odstavka 4 ustreza 5 % letnih prihodkov Urada. Upravni odbor brez poseganja v tretji pododstavek tega odstavka na predlog Urada in po posvetovanju s proračunskim odborom določi delitveni ključ na podlagi naslednjih pravičnih, nepristranskih in ustreznih kazalnikov:

- (a) letno število prijav blagovne znamke EU, ki so jih vložili prijavitelji v vsaki državi članici;
- (b) letno število prijav nacionalne blagovne znamke v vsaki državi članici;
- (c) letno število ugovorov in zahtev za ugotovitev ničnosti, ki so jih vložili imetniki blagovnih znamk EU v vsaki državi članici;
- (d) letno število zadev pred sodišči za blagovne znamke EU, ki so jih države članice določile v skladu s členom 95.

Države članice zaradi utemeljitve stroškov iz odstavka 4 Uradu vsako leto do 31. marca predložijo statistične podatke z vrednostmi iz točk (a) do (d) prvega pododstavka tega odstavka za predhodno leto, ki se vključijo v predlog upravnemu odboru.

Zaradi pravičnosti se za stroške iz odstavka 4, ki jih imajo organi v posamezni državi članici, šteje, da ustrezajo vsaj 2 % skupne vrednosti izravnave iz tega odstavka.

6. Obveznost Urada, da izravna stroške iz odstavka 4, ki nastanejo v določenem letu, velja le, če v zadevnem letu ni proračunskega primanjkljaja.

7. V primeru proračunskega presežka in brez poseganja v odstavek 10 lahko upravni odbor na predlog Urada in po posvetovanju s proračunskim odborom poveča delež iz odstavka 5 na največ 10 % letnih prihodkov Urada.

8. Brez poseganja v odstavke 4 do 7 in odstavek 10 tega člena ter člena 123b in 123c proračunski odbor v primeru znatnega presežka v petih zaporednih letih na predlog Urada in v skladu z letnim delovnim programom in večletnim strateškim programom iz člena 124(1)(a) in (b) z dvotretjinsko večino sklene, da se presežek, ustvarjen od 23. marca 2016, prenese v proračun Unije.

9. Urad dvakrat letno pripravi poročilo o svojem finančnem stanju, vključno s finančnimi posli na podlagi člena 123c(5) in (6) ter člena 139(5) in (7), ki ga predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji. Komisija na podlagi tega poročila pregleda finančno stanje Urada.

10. Urad zagotovi rezervni sklad, ki pokriva enoletne operativne odhodke in tako zagotavlja nadaljnje izvajanje dejavnosti in izpolnjevanje nalog.“;

122. vstavi se naslednji člen:

„Člen 141a

Boj proti goljufijam

1. Za olajšanje boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*) Urad pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah, ki jih opravlja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za vse zaposlene v Uradu, in sicer z uporabo obrazca iz Priloge k navedenemu sporazumu.

2. Evropsko računsko sodišče je pooblaščen, da izvaja revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalci in podizvajalci, ki so od Urada prejeli sredstva Unije.
3. OLAF lahko izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 (**), da bi ugotovil, ali je v zvezi z nepovratnimi sredstvi ali pogodbami, ki jih financira Urad, prišlo do goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in odločbe o nepovratnih sredstvih Urada vsebujejo določbe, ki izrecno pooblašajo Evropsko računsko sodišče in OLAF za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njunimi pristojnostmi.
5. Proračunski odbor sprejme strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji za goljufije, ob upoštevanju razmerja med stroški in koristmi ukrepov, ki jih je treba izvesti.

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

(**) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).“;

123. člen 144 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 144

Pristojbine in dajatve ter rok plačila

1. Izvršni direktor določi znesek, ki se zaračuna za katere koli storitve Urada, razen tistih iz Priloge -I, in znesek, ki se zaračuna za Bilten o blagovnih znamkah Evropske unije, Uradni list Urada in druge publikacije, ki jih izdaja Urad. Zneski dajatev so izraženi v eurih, objavijo pa se v Uradnem listu Urada. Znesek vsake dajatve ne presega zneska, ki je potreben za pokritje stroškov zadevne storitve Urada.
2. Pristojbine in dajatve, za katere rok plačila ni določen v tej uredbi, zapadejo v plačilo na dan prejema prošnje za storitev, za katero se plača pristojbina ali dajatev.

Izvršni direktor lahko ob privolitvi proračunskega odbora določi, katere storitve iz prvega pododstavka niso odvisne od predplačila ustreznih pristojbin ali dajatev.“;

124. vstavijo se naslednji členi:

„Člen 144a

Plačilo pristojbin in dajatev

1. Pristojbine in dajatve, dolgovane Uradu, se plačajo s plačilom ali nakazilom na bančni račun Urada.

Izvršni direktor lahko ob privolitvi proračunskega odbora določi specifične načine plačila, ki se lahko uporabijo poleg tistih iz prvega pododstavka, zlasti v obliki pologov na tekoče račune pri Uradu.

Odločitve, sprejete v skladu z drugim pododstavkom, se objavijo v Uradnem listu Urada.

Vsa plačila, vključno z uporabo drugih načinov plačila v skladu z drugim pododstavkom, se izvršijo v eurih.

2. Pri vsakem plačilu se navedejo ime plačnika in potrebni podatki, na podlagi katerih lahko Urad takoj ugotovi namen plačila. Navedejo se zlasti naslednje informacije:

- (a) pri plačilu pristojbine za prijavo namen plačila, in sicer ,pristojbina za prijavo’;
- (b) pri plačilu pristojbine za ugovor številka prijave in ime prijavitelja blagovne znamke EU, zoper katero je vložen ugovor, ter namen plačila, in sicer ,pristojbina za ugovor’;
- (c) pri plačilu pristojbine za razveljavitev in pristojbine za ugotovitev ničnosti registracijska številka in ime lastnika blagovne znamke EU, ki jo vloga zadeva, ter namen plačila, in sicer ,pristojbina za razveljavitev’ ali ,pristojbina za ugotovitev ničnosti’.

3. Če namena plačila iz odstavka 2 ni mogoče takoj ugotoviti, Urad od plačnika zahteva uradno pisno obvestilo o namenu v roku, ki ga določi Urad. Če plačnik te zahteve ne izpolni pravočasno, se šteje, da plačilo ni bilo izvršeno. Znesek, ki je bil plačan, se povrne.

Člen 144b

Datum, ki se šteje kot datum plačila

1. V primerih iz prvega pododstavka člena 144a(1) se šteje, da je bilo plačilo Uradu izvršeno na datum, ko znesek plačila ali nakazila dejansko prispe na bančni račun Urada.
2. Kadar se lahko uporabijo načini plačila iz drugega pododstavka člena 144a(1), izvršni direktor določi datum, za katerega se šteje, da so bila izvršena plačila Uradu.
3. Kadar se v skladu z odstavkoma 1 in 2 šteje, da plačilo pristojbine ni bilo izvršeno do izteka roka plačila, velja, da je bil ta rok upoštevan, če se Uradu zagotovi dokazilo, da so plačniki v državi članici v roku, v katerem naj bi bilo plačilo izvršeno, bančni ustanovi ustrezno predložili nalog za nakazilo zneska plačila in plačali doplačilo v višini 10 % zadevne pristojbine ali pristojbin, vendar ne več kot 200 EUR. Doplačilo se ne plača, če je bil zadevni nalog bančni ustanovi predložen najpozneje 10 dni pred iztekom roka plačila.
4. Urad lahko od plačnika zahteva, da zagotovi dokazilo o datumu, ko je bil bančni ustanovi predložen nalog iz odstavka 3, in da po potrebi plača ustrezno doplačilo v roku, ki ga določi Urad. Če plačnik te zahteve ne izpolni ali je dokazilo nezadostno ali se zahtevano doplačilo ne plača pravočasno, se šteje, da rok plačila ni bil upoštevan.

Člen 144c

Nezadostna plačila in povrnitev neznatnih zneskov

1. Načeloma se šteje, da je bil rok plačila upoštevan le, če je bila celotna pristojbina plačana pravočasno. Če se pristojbina ne plača v celoti, se plačani znesek povrne po izteku roka plačila.

2. Če je to mogoče v času, ki je ostal do izteka roka, lahko Urad da plačniku možnost, da plača manjkajoči znesek, ali, če je upravičeno, spregleda majhne manjkajoče zneske, brez poseganja v pravice plačnika.

3. Izvršni direktor lahko ob privolitvi proračunskega odbora opusti ukrep za prisilno izterjavo vsakega zapadlega zneska, če je znesek izterjave majhen ali je takšna izterjava preveč negotova.

4. Kadar se pristojbina ali dajatev preplača, se presežek ne povrne, če je znesek neznaten in zadevna stranka povrnitve ni izrecno zahtevala.

Izvršni direktor lahko ob privolitvi proračunskega odbora določi zneske, pod katerimi se preplačani znesek, plačan za kritje pristojbine ali dajatve, ne povrne.

Odločitve v skladu z drugim pododstavkom se objavijo v Uradnem listu Urada.“;

125. v členu 145 se besedilo „uredbe za njeno izvajanje“ nadomesti z besedilom „akti, sprejeti v skladu s to uredbo,“;

126. člen 147 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se za prvim stavkom vstavi naslednji stavek:

„Urad obvesti prijavitelja, ki vloži mednarodno prijavo, o datumu prejema dokumentov, ki sestavljajo mednarodno prijavo.“;

(b) odstavki 3 do 6 se nadomestijo z naslednjim:

„3. Če se mednarodna prijava vloži v jeziku, ki v skladu z Madridskim protokolom ni eden od dovoljenih jezikov za vložitev mednarodnih prijav, lahko prijavitelj predloži prevod seznama proizvodov ali storitev in vsakega drugega besedila, ki je del mednarodne prijave, v jeziku, v katerem se mednarodna prijava posreduje Mednarodnemu uradu v skladu z odstavkom 2. Če prijavi ni priložen takšen prevod, prijavitelj pooblasti Urad, da ta prevod vključi v mednarodno prijavo. Če prevod še ni bil pripravljen med postopkom registracije prijave blagovne znamke EU, na kateri temelji mednarodna prijava, zanj nemudoma poskrbi Urad.“;

4. Za vložitev mednarodne prijave se Uradu plača pristojbina. Kadar mednarodna registracija temelji na registrirani blagovni znamki EU, se pristojbina plača na dan registracije blagovne znamke EU. Dokler zahtevana pristojbina ni plačana, se šteje, da prijava ni bila vložena. Če pristojbina ni bila plačana, Urad o tem obvesti prijavitelja. Če se prijava vloži elektronsko, lahko Urad pooblasti Mednarodni urad, da v njegovem imenu pobere pristojbino.

5. Če se pri preizkusu mednarodne prijave odkrije katera od naslednjih pomanjkljivosti, Urad pozove prijavitelja, da jo odpravi v roku, ki ga določi Urad:

(a) mednarodna prijava ni vložena z obrazcem iz odstavka 1 ter ne vsebuje vseh navedb in informacij, zahtevanih v skladu z obrazcem;

(b) seznam blaga in storitev iz mednarodne prijave ni zajet v seznamu blaga in storitev iz osnovne prijave blagovne znamke EU ali osnovne blagovne znamke EU;

(c) znamka, ki je predmet mednarodne prijave, ni enaka znamki iz osnovne prijave blagovne znamke EU ali osnovne blagovne znamke EU;

- (d) navedba v mednarodni prijavi glede blagovne znamke, razen izjave o omejitvi odgovornosti ali zahteve glede barve, ni navedena tudi v osnovni prijavi blagovne znamke EU ali osnovni blagovni znamki EU;
- (e) osnovna prijava blagovne znamke EU ali osnovna blagovna znamka EU ni enake barve oziroma enakih barv, če se v mednarodni prijavi kot razlikovalna lastnost znamke uveljavlja barva, ali
- (f) glede na navedbe na mednarodnem obrazcu prijavitelj ne izpolnjuje pogojev iz člena 2(1)(ii) Madridskega protokola za vložitev mednarodne prijave prek Urada.

6. Če prijavitelj Urada ni pooblastil za vključitev prevoda v skladu z odstavkom 3 ali če sicer ni jasno, na katerem seznamu blaga in storitev temelji mednarodna prijava, Urad pozove prijavitelja, da poda ustrezne navedbe v roku, ki ga določi Urad.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„7. Če pomanjkljivosti iz odstavka 5 niso odpravljene ali zahtevane navedbe iz odstavka 6 niso podane v roku, ki ga določi Urad, slednji zavrne posredovanje mednarodne prijave Mednarodnemu uradu.

8. Urad posreduje mednarodno prijavo Mednarodnemu uradu skupaj s potrditvijo iz člena 3(1) Madridskega protokola, takoj ko mednarodna prijava izpolnjuje zahteve iz tega člena, izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 9 tega člena, in člena 146 te uredbe.

9. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti obrazca, vključno z njegovimi elementi, ki se uporabi za vložitev mednarodne prijave v skladu z odstavkom 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

127. vstavi se naslednji člen:

„Člen 148a

Obveščanje o ničnosti osnovne prijave ali registracije

1. Urad v roku petih let od datuma mednarodne registracije Mednarodni urad uradno obvesti o vseh dejstvih in odločbah, ki vplivajo na veljavnost prijave blagovne znamke EU ali registracije blagovne znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo posamezna dejstva in odločitve, za katere v skladu s členom 6 (3) Madridskega protokola velja obveznost uradnega obveščanja, ter ustrezen trenutek takšnih uradnih obvestil. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2) te uredbe.“;

128. člen 149 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 149

Zahteva za ozemeljsko razširitev, vložena po mednarodni registraciji

1. Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki se v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola vloži po mednarodni registraciji, se lahko vloži prek Urada. Zahteva se vloži v jeziku, v katerem je bila vložena mednarodna prijava v skladu s členom 147 te uredbe. Vključuje navedbe, ki potrjujejo pravico do imenovanja v skladu s členom 2(1)(ii) in členom 3ter(2) Madridskega protokola. Urad obvesti prijavitelja, ki zahteva ozemeljsko razširitev, o datumu prejema zahteve za ozemeljsko razširitev.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobne pogoje glede zahteve za ozemeljsko razširitev iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).
3. Kadar zahteva za ozemeljsko razširitev, vložena po mednarodni registraciji, ne izpolnjuje pogojev iz odstavka 1 in izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 2, Urad pozove prijavitelja, da odpravi odkrite pomanjkljivosti v roku, ki ga določi Urad. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, slednji zavrne posredovanje zahteve Mednarodnemu uradu. Urad ne zavrne posredovanja zahteve Mednarodnemu uradu, dokler prijavitelj ni imel možnosti, da odpravi ugotovljene pomanjkljivosti v zahtevi.
4. Urad posreduje zahtevo za ozemeljsko razširitev, vloženo po mednarodni registraciji, Mednarodnemu uradu takoj, ko so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.“;

129. člen 153 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 153

Zahteva po prednosti starejše blagovne znamke v mednarodni prijavi

1. Vložnik prijave za mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Unija, lahko v mednarodni prijavi zahteva prednost starejše blagovne znamke za prejšnjo blagovno znamko, registrirano v državi članici, vključno z blagovno znamko, registrirano v državah Beneluksa ali na podlagi mednarodnih sporazumov z učinkom v državi članici, kot je določeno v členu 34.
2. Dokumentacija, kot je določena v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 34(5), v podporo zahtevi po prednosti starejše blagovne znamke se predloži v treh mesecih od datuma, ko Mednarodni urad obvesti Urad o mednarodni registraciji. V zvezi s tem se uporablja člen 34(6).
3. Kadar mora biti imetnik mednarodne registracije v skladu s členom 92(2) zastopan pred Uradom, mora obvestilo iz odstavka 2 tega člena vsebovati imenovanje zastopnika v smislu člena 93(1).
4. Kadar Urad ugotovi, da zahteva po prednosti starejše blagovne znamke na podlagi odstavka 1 tega člena ni skladna s členom 34 ali ne izpolnjuje drugih pogojev iz tega člena, pozove prijavitelja, da odpravi pomanjkljivosti. Če pogoji iz prvega stavka niso izpolnjeni v roku, ki ga določi Urad, pravica prednosti starejše blagovne znamke v zvezi z zadevno mednarodno registracijo preneha. Če pomanjkljivosti zadevajo le del blaga in storitev, pravica prednosti starejše blagovne znamke preneha le glede tega blaga in storitev.
5. Urad obvesti Mednarodni urad o vsaki izjavi v zvezi s prenehanjem pravice prednosti starejše blagovne znamke v skladu z odstavkom 4. Prav tako ga obvesti o vsakem umiku ali omejitvi zahteve po prednosti starejše blagovne znamke.
6. Uporablja se člen 34(4), razen če pravica prednosti starejše blagovne znamke preneha v skladu z odstavkom 4 tega člena.“;

130. vstavi se naslednji člen:

„Člen 153a

Zahteva po prednosti starejše blagovne znamke na Uradu

1. Imetnik mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, lahko z datumom objave o učinkovanju te registracije v skladu s členom 152(2) pri Uradu zahteva prednost starejše blagovne znamke za prejšnjo blagovno znamko, registrirano v državi članici, vključno z blagovno znamko, registrirano v državah Beneluksa ali na podlagi mednarodnih sporazumov z učinkom v državi članici, kot je določeno v členu 35.

2. Kadar se prednost starejše blagovne znamke zahteva pred datumom iz odstavka 1, se šteje, da je Urad to zahtevo prejel na ta datum.
3. Zahteva po prednosti starejše blagovne znamke na podlagi odstavka 1 tega člena izpolnjuje pogoje iz člena 35 in vsebuje informacije, na podlagi katerih se lahko preizkusi izpolnjevanje teh pogojev.
4. Če v zvezi z zahtevo po prednosti starejše blagovne znamke niso izpolnjeni pogoji iz odstavka 3 in izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 6, Urad pozove imetnika mednarodne registracije, da odpravi pomanjkljivosti. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, ta zahtevo zavrne.
5. Če Urad zahtevo po prednosti starejše blagovne znamke sprejme, umakne ali prekliče, o tem ustrezno obvesti Mednarodni urad.
6. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati zahteva po prednosti starejše blagovne znamke na podlagi odstavka 1 tega člena, in podrobnosti o informacijah, ki se sporočijo v skladu z odstavkom 5 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).;

131. člen 154 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 154

Določitev blaga in storitev ter preverjanje absolutnih razlogov za zavrnitev

1. Pri mednarodnih registracijah, v katerih je imenovana Unija, se preizkusi njihova skladnost s členom 28(2) do (4) in se preverijo absolutni razlogi za zavrnitev po istem postopku kot pri prijavi blagovne znamke EU.
2. Če se ugotovi, da je mednarodna registracija, v kateri je imenovana Unija, v skladu s členom 28(4) ali členom 37(1) te uredbe neupravičena do varstva vsega ali katerega koli dela blaga in storitev, za katere je bila registrirana pri Mednarodnem uradu, Urad Mednarodnemu uradu po uradni dolžnosti pošlje obvestilo o začasni zavrnitvi v skladu s členom 5(1) in (2) Madridskega protokola.
3. Kadar mora biti imetnik mednarodne registracije v skladu s členom 92(2) zastopan pred Uradom, obvestilo iz odstavka 2 tega člena vključuje poziv k imenovanju zastopnika v smislu člena 93(1).
4. V obvestilu o začasni zavrnitvi se navedejo razlogi za zavrnitev in določen rok, v katerem lahko imetnik mednarodne registracije predloži svoje pripombe in po potrebi imenuje zastopnika. Rok začne teči na dan, ko Urad izda začasno zavrnitev.
5. Kadar Urad ugotovi, da v mednarodni prijavi, v kateri je imenovana Unija, ni naveden drugi jezik v skladu s členom 161b te uredbe, Urad Mednarodnemu uradu po uradni dolžnosti pošlje obvestilo o začasni zavrnitvi v skladu s členom 5(1) in (2) Madridskega protokola.
6. Kadar imetnik mednarodne registracije v ustreznem roku ne odpravi vzrokov za zavrnitev varstva ali, če je ustrezno, ne imenuje zastopnika ali navede drugega jezika, Urad zavrne varstvo v celoti ali za del blaga in storitev, za katere je mednarodna registracija registrirana. Zavrnitev varstva je izenačena z zavrnitvijo prijave blagovne znamke EU. Zoper to odločitev je dovoljena pritožba v skladu s členi 58 do 65.

7. Kadar Urad do začetka roka za ugovor iz člena 156(2) po uradni dolžnosti ni izdal obvestila o začasni zavrnitvi v skladu z odstavkom 2 tega člena, Mednarodnemu uradu pošlje izjavo, v kateri navede, da se je preizkus absolutnih razlogov za zavrnitev na podlagi člena 37 zaključil, vendar pa tretje stranke še vedno lahko ugovarjajo ali dajo pripombe k mednarodni registraciji. Ta začasna izjava ne posega v pravico Urada, da na lastno pobudo kadar koli pred podelitvijo varstva ponovno preizkusi absolutne razloge.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih morajo vsebovati obvestila o začasni zavrnitvi, ki se po uradni dolžnosti pošlje Mednarodnemu uradu, in končna obvestila o dokončni podelitvi ali zavrnitvi varstva, ki se pošljejo Mednarodnemu uradu. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

132. vstavi se naslednji člen:

„Člen 154a

Kolektivne in certifikacijske znamke

1. Kadar mednarodna registracija temelji na osnovni prijavi ali osnovni registraciji v zvezi s kolektivno, certifikacijsko ali garancijsko znamko, se mednarodna registracija, v kateri je imenovana Unija, obravnava kot kolektivna znamka EU oziroma certifikacijska znamka EU, kakor je ustrezno.

2. Imetnik mednarodne registracije predloži pravilnik o uporabi znamke v skladu s členoma 67 in 74b neposredno Uradu v roku dveh mesecev od dneva, ko Mednarodni urad obvesti Urad o mednarodni registraciji.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo podrobnosti postopka glede mednarodnih registracij na podlagi osnovne prijave ali osnovne registracije v zvezi s kolektivno, certifikacijsko ali garancijsko znamko.“;

133. člen 155 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednje besedilo:

„če Urad prejme zahtevo za poročilo o poizvedbi v skladu s členom 38(1) v enem mesecu od datuma obvestila.“;

(b) odstavku 2 se doda naslednje besedilo:

„če Urad prejme zahtevo za poročilo o poizvedbi v skladu s členom 38(2) v enem mesecu od datuma obvestila ter je pristojbina za poizvedbo plačana v istem roku.“;

(c) v odstavku 4 se doda naslednji stavek:

„To stori ne glede na to, ali je imetnik mednarodne registracije zahteval poročilo o poizvedbi na ravni EU, razen če je imetnik prejšnje registracije ali prijave zahteval, da se mu uradno obvestilo ne pošlje.“;

134. člen 156 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ugovor se vloži v roku treh mesecev, ki začne teči en mesec po datumu objave v skladu s členom 152 (1). Ugovor se šteje za ustrezno vloženege šele po plačilu pristojbine za ugovor.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 163a, ki določajo postopek za vložitev in preizkus ugovora, vključno s potrebnimi obvestili, ki se pošljejo Mednarodnemu uradu.“;

135. v členu 158 se dodata naslednja odstavka:

„3. Kadar se učinki mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v skladu s členom 57 ali členom 100 te uredbe in tem členom razglasijo za nične z dokončno odločbo, Urad v skladu s členom 5(6) Madridskega protokola uradno obvesti Mednarodni urad.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati uradno obvestilo, ki se v skladu z odstavkom 3 tega člena pošlje Mednarodnemu odboru. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

136. vstavijo se naslednji členi:

„Člen 158a

Pravni učinki registracije prenosov

Vpis spremembe lastništva mednarodne registracije v mednarodni register ima enak učinek kot vnos prenosa v register v skladu s členom 17.

Člen 158b

Pravni učinki registracije licenc in drugih pravic

Vpis licence ali omejitve imetnikove pravice razpolaganja v zvezi z mednarodno registracijo v mednarodnem registru ima enak učinek kot registracija stvarne pravice, izvršbe, postopkov zaradi insolventnosti ali licence v registru v skladu s členom 19, 20, 21 oziroma 22.

Člen 158c

Preizkus zahtev za registracijo prenosov, licenc ali omejitev imetnikove pravice razpolaganja

Urad pošlje zahteve za registracijo spremembe lastništva, licence ali omejitve imetnikove pravice razpolaganja, spremembe ali izbrisa licence ali izbrisa omejitve imetnikove pravice razpolaganja, ki so bile vložene pri njem, Mednarodnemu uradu, če so priložena ustrezna dokazila o prenosu, licenci ali omejitvi pravice razpolaganja ali dokazila, da licenca ne obstaja več ali je bila spremenjena ali da je bila omejitev pravice razpolaganja izbrisana.“;

137. člen 159 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v imenovanje države članice, podpisnice Madridskega protokola, če je bilo na dan zahteve za konverzijo možno imenovati to državo članico neposredno po Madridskem protokolu. Uporabljajo se členi 112, 113 in 114 te uredbe.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kot datum nacionalne prijave blagovne znamke ali imenovanja države članice, podpisnice Madridskega protokola, ki je posledica konverzije imenovanja Unije v mednarodni registraciji, se za zadevno državo članico šteje datum mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datum razširitve na Unijo v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola, če je do razširitve prišlo po mednarodni registraciji, ali datum prednosti te registracije in, kjer je to ustrezno, datum prednosti starejše blagovne znamke te države, ki se zahteva v skladu s členom 153 te uredbe.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„4. Zahteva za konverzijo mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo nacionalne blagovne znamke vsebuje informacije in navedbe iz člena 113(1).

5. Kadar se konverzija zahteva v skladu s tem členom in členom 112(5) te uredbe, potem ko mednarodna registracija ni bila podaljšana, zahteva iz odstavka 4 tega člena vsebuje tozadevno navedbo in datum, ko je varstvo poteklo. Rok treh mesecev iz člena 112(5) te uredbe začne teči dan po zadnjem dnevu, na katerega je podaljšanje še vedno mogoče v skladu s členom 7(4) Madridskega protokola.

6. Člen 113(3) in (5) se smiselno uporablja tudi za zahteve za konverzijo iz odstavka 4 tega člena.

7. Zahteva za konverzijo mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v imenovanje države članice, pogodbenice Madridskega protokola, vsebuje navedbe in elemente iz odstavkov 4 in 5.

8. Člen 113(3) se smiselno uporablja tudi za zahteve za konverzijo iz odstavka 7 tega člena. Urad prav tako zavrne zahtevo za konverzijo, če pogoji za imenovanje države članice, pogodbenice Madridskega protokola ali Madridskega sporazuma, niso bili izpolnjeni ne na datum imenovanja Unije ne na datum, ko je Urad prejel zahtevo za konverzijo oziroma se na podlagi zadnjega stavka člena 113(1) šteje, da jo je prejel.

9. Kadar zahteva za konverzijo iz odstavka 7 izpolnjuje pogoje iz te uredbe in pravila, sprejeta v skladu s to uredbo, jo Urad nemudoma posreduje Mednarodnemu uradu. Urad obvesti imetnika mednarodne registracije o datumu posredovanja.

10. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih se določijo:

(a) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za konverzijo iz odstavkov 4 in 7;

(b) podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava zahtev za konverzijo v skladu z odstavkom 3.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

138. v členu 161 se dodajo naslednji odstavki:

„3. Da bi prijava blagovne znamke EU v skladu s členom 9quinquies Madridskega protokola veljala za spremembo mednarodne registracije, ki jo je Mednarodni urad izbrisal na zahtevo urada izvora, vsebuje tozadevno navedbo. Ta navedba se zagotovi pri vložitvi prijave.

4. Kadar Urad pri preizkusu v skladu s členom 36(1)(b) ugotovi, da prijava ni bila vložena v treh mesecih od datuma, ko je Mednarodni urad izbrisal mednarodno registracijo, ali kadar blago in storitve, za katere naj bi se blagovna znamka EU registrirala, niso vključeni na seznam blaga in storitev, za katere je bila mednarodna registracija v zvezi z Unijo registrirana, Urad prijavitelja pozove, da odpravi pomanjkljivosti.

5. Če pomanjkljivosti iz odstavka 4 niso odpravljene v roku, ki ga določi Urad, pravica do datuma mednarodne registracije ali ozemeljske razširitve in morebitna pravica do datuma prednostne pravice mednarodne registracije prenehata.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava za spremembo iz odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 163(2).“;

139. vstavita se naslednja člena:

„Člen 161a

Komuniciranje z Mednarodnim uradom

Komuniciranje z Mednarodnim uradom poteka na način in v obliki, o katerih se dogovorita Mednarodni urad in Urad, in po možnosti v elektronski obliki. Za vsako sklicevanje na obrazce se šteje, da vključuje obrazce, ki so na voljo v elektronski obliki.

Člen 161b

Uporaba jezikov

Za uporabo te uredbe in pravil, sprejetih v skladu z njo, pri mednarodnih registracijah, v katerih je imenovana Unija, je jezik vložitve mednarodne prijave tisti, ki se uporablja v postopkih v smislu člena 119(4), drugi jezik, ki je naveden v mednarodni prijavi, pa je drugi jezik v smislu člena 119(3).“;

140. člen 162 se črta;

141. člen 163 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 163

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za izvedbena pravila. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

142. vstavi se naslednji člen:

„Člen 163a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 42a, člena 43(3), členov 57a in 65a, členov 77(4), 78(6), 79(5), 79b(2), 79c(5), 80(3) in 82a(3), členov 93a in 136b ter členov 154a(3) in 156(4) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 23. marca 2016. Zlasti je pomembno, da Komisija pred sprejetjem teh delegiranih aktov ravna v skladu s svojo običajno prakso ter opravi posvetovanja s strokovnjaki, vključno s strokovnjaki držav članic.

3. Prenos pooblastila iz odstavka 2 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 42a, člena 43(3), členov 57a in 65a, členov 77(4), 78(6), 79(5), 79b(2), 79c(5), 80(3) in 82a(3) členov 93a in 136b, ter členov 154a(3) in 156(4) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

143. člen 164 se črta;

144. vstavi se naslednji člen:

„Člen 165a

Ocena in pregled

1. Komisija do 24. marca 2021 in nato vsakih pet let oceni izvajanje te uredbe.

2. V oceni se pregleda pravni okvir za sodelovanje Urada, glavnih uradov držav članic za intelektualno lastnino in Urada Beneluksa za intelektualno lastnino, s posebnim poudarkom na mehanizmu financiranja, določenem v členu 123c. V oceni se nadalje ocenijo vpliv, uspešnost in učinkovitost Urada in njegovih delovnih praks. Pri oceni se obravnavajo zlasti morebitna potreba po spremembi mandata Urada in finančne posledice kakršnih koli tovrstnih sprememb.

3. Komisija poročilo o oceni skupaj s svojimi sklepi na podlagi poročila posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in upravnemu odboru. Ugotovitve ocene se objavijo.

4. Pri vsaki drugi oceni se ob upoštevanju ciljev, mandata in nalog Urada ocenijo njegovi rezultati.“;

145. vstavi se Priloga, določena v Prilogi I k tej uredbi.

Člen 2

Uredba (ES) št. 2868/95 se spremeni:

1. pravilo 1(3) se črta;

2. pravilo 2 se črta;

3. pravilo 4 se črta;

4. pravilo 5 se črta;

5. pravilo 5a se črta;

6. pravilo 9(3) se spremeni:

(a) v točki (a) se besedilo „iz pravil 1, 2 in 3“ nadomesti z besedilom „iz pravil 1 in 3 ter člena 28 Uredbe“;

(b) v točki (b) se besedilo „po pravilu 4(b)“ nadomesti z besedilom „po členu 26(2) Uredbe“;

7. pravilo 11(2) se črta;

8. pravilo 12(k) se črta;

9. naslov IV se črta;

10. v odstavku 2 pravila 62 se besedi „v Skupnosti“ nadomestita z besedami „v Evropskem gospodarskem prostoru“;

11. v odstavku 1 pravila 71 se besedi „v Skupnosti“ nadomestita z besedami „v Evropskem gospodarskem prostoru“;

12. pravilo 76(2) se črta;

13. pravilo 78 se spremeni:

(a) v točki (c) odstavka 2 se besedi „v Skupnosti“ nadomestita z besedami „v Evropskem gospodarskem prostoru“;

(b) v odstavku 2(b) ter odstavkih 3 in 5 se besedi „država članica“ v različnih slovničnih oblikah nadomestita z besedami „država članica Evropskega gospodarskega prostora“ v potrebnih slovničnih oblikah;

14. pravilo 84 se črta;

15. pravilo 87 se črta;

16. v naslovu XI se črta del K;

17. pravilo 112(2) se črta.

Člen 3

Uredba (ES) št. 2869/95 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na Uredbo (ES) št. 207/2009 in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 4

Ta uredba začne veljati 23. marca 2016.

Naslednje točke člena 1 te uredbe se uporabljajo od 1. oktobra 2017:

točke 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, kolikor se nanaša na odstavek 1(d) in odstavek 3 člena 26 Uredbe (ES) št. 207/2009, 29, 30, kolikor se nanaša na odstavka 1 in 3 člena 30 Uredbe (ES) št. 207/2009, 31, kolikor se nanaša na odstavka 1 in 2 člena 33 Uredbe (ES) št. 207/2009, 32, kolikor se nanaša na odstavke 1a, 4 in 6 člena 34 Uredbe (ES) št. 207/2009, 33, 34, 35, kolikor se nanaša na odstavek 3 člena 37 Uredbe (ES) št. 207/2009, 37, kolikor se nanaša na drugi stavek odstavka 1 ter odstavka 3 in 4 člena 39 Uredbe (ES) št. 207/2009, 43, kolikor se nanaša na odstavke 2, 3, 4a in 8 člena 44 Uredbe (ES) št. 207/2009, 46, kolikor se nanaša na tretji stavek odstavka 5 člena 48 Uredbe (ES) št. 207/2009, 47 kolikor se nanaša na prvi pododstavek odstavka 1 in odstavke 2 do 5 člena 48a Uredbe (ES)

št. 207/2009, 48, kolikor se nanaša na odstavek 3 člena 49 Uredbe (ES) št. 207/2009, 49, kolikor se nanaša na odstavke 2, 3 in 4 člena 50 Uredbe (ES) št. 207/2009, 61, 62, 63, 64, kolikor se nanaša na odstavek 1 člena 67 Uredbe (ES) št. 207/2009, 67, razen odstavka 3 člena 74b Uredbe (ES) št. 207/2009, 68, 71, kolikor se nanaša na odstavka 3 in 5 člena 78 Uredbe (ES) št. 207/2009, 72, kolikor se nanaša na odstavke 1 do 4 člena 79 Uredbe (ES) št. 207/2009, 73, razen odstavka 2 člena 79b Uredbe (ES) št. 207/2009 in odstavka 5 člena 79c Uredbe (ES) št. 207/2009, 74, kolikor se nanaša na odstavke 1, 2 in 4 člena 80 Uredbe (ES) št. 207/2009, 75, kolikor se nanaša na odstavek 2 člena 82 Uredbe (ES) št. 207/2009, 76, kolikor se nanaša na odstavka 1 in 2 člena 82a Uredbe (ES) št. 207/2009, 77, 78, kolikor se nanaša na odstavke 1, 6 in 7 člena 85 Uredbe (ES) št. 207/2009, 80, kolikor se nanaša na točko (m) odstavka 2 in točko (y) odstavka 3 člena 87 Uredbe (ES) št. 207/2009, 84, kolikor se nanaša na odstavke 1, 2 in 3 člena 89 Uredbe (ES) št. 207/2009, 97, razen odstavka 6 člena 113 Uredbe (ES) št. 207/2009, 98, 102, kolikor se nanaša na odstavke 5, 5a, 6, 8 in 9 člena 119 Uredbe (ES) št. 207/2009, 103, 108, kolikor se nanaša na člen 128(4)(o) Uredbe (ES) št. 207/2009, 111, kolikor se nanaša na tretji stavek odstavka 2 člena 132 Uredbe (ES) št. 207/2009, 113, 125, 126, kolikor se nanaša na odstavke 1 in 3 do 8 člena 147 Uredbe (ES) št. 207/2009, 127, kolikor se nanaša na odstavek 1 člena 148a Uredbe (ES) št. 207/2009, 128, kolikor se nanaša na odstavke 1, 3 in 4 člena 149 Uredbe (ES) št. 207/2009, 129, kolikor se nanaša na člen 153 Uredbe (ES) št. 207/2009, 130, kolikor se nanaša na odstavke 1 do 5 člena 153a Uredbe (ES) št. 207/2009, 132, 135, kolikor se nanaša na odstavek 3 člena 158 Uredbe (ES) št. 207/2009, 136, 137, kolikor se nanaša na odstavke 4 do 9 člena 159 Uredbe (ES) št. 207/2009, 138, kolikor se nanaša na odstavke 3 do 5 člena 161 Uredbe (ES) št. 207/2009, ter 139.

Kolikor se točka 108 nanaša na člena 124(1)(f) in 128(4)(n) Uredbe (ES) št. 207/2009, se uporablja od datuma, ko začne veljati sklep, določen v členu 124(2) Uredbe (ES) št. 207/2009, ali 12 mesecev po datumu, določenem v drugem odstavku tega člena, kar nastopi prej. Do navedenega datuma pooblastila iz člena 124(1)(f) Uredbe (ES) št. 207/2009 izvaja izvršni direktor.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. decembra 2015

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. SCHMIT

PRILOGA I

Vstavi se naslednja priloga:

„PRILOGA -I

ZNESEK PRISTOJBIN

A. Pristojbine, ki se v skladu s to uredbo plačujejo Uradu, znašajo (v EUR):

1. Osnovna pristojbina za prijavo posamezne blagovne znamke EU (člen 26(2)):
1 000 EUR.
2. Osnovna pristojbina za elektronsko prijavo posamezne blagovne znamke EU (člen 26(2)):
850 EUR.
3. Pristojbina za drugi razred blaga in storitev za posamezno blagovno znamko EU (člen 26(2)):
50 EUR.
4. Pristojbina za vsak razred blaga in storitev, ki presega dva razreda, za posamezno blagovno znamko EU (člen 26(2)):
150 EUR.
5. Osnovna pristojbina za prijavo kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU (člen 26(2) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
1 800 EUR.
6. Osnovna pristojbina za elektronsko prijavo kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU (člen 26(2) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
1 500 EUR.
7. Pristojbina za drugi razred blaga in storitev za kolektivno znamko EU ali certifikacijsko znamko EU (člen 26(2) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
50 EUR.
8. Pristojbina za vsak razred blaga in storitev, ki presega dva, za kolektivno znamko EU ali certifikacijsko znamko EU (člen 26(2) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
150 EUR.
9. Pristojbina za poizvedbo o prijavi blagovne znamke EU (člen 38(2)) ali o mednarodni registraciji, v kateri je imenovana Unija (člen 38(2) in člen 155(2)): 12 EUR, pomnoženo s številom glavnih uradov za industrijsko lastnino iz člena 38(2); Urad objavi ta znesek in naknadne spremembe v Uradnem listu Urada.
10. Pristojbina za ugovor (člen 41(3)):
320 EUR.
11. Osnovna pristojbina za podaljšanje posamezne blagovne znamke EU (člen 47(3)):
1 000 EUR.
12. Osnovna pristojbina za elektronsko podaljšanje posamezne blagovne znamke EU (člen 47(3)):
850 EUR.

13. Pristojbina za podaljšanje drugega razreda blaga in storitev za posamezno blagovno znamko EU (člen 47(3)):
50 EUR.
14. Pristojbina za podaljšanje vsakega razreda blaga in storitev, ki presega dva razreda, za posamezno blagovno znamko EU (člen 47(3)):
150 EUR.
15. Osnovna pristojbina za podaljšanje kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU (člen 47(3) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
1 800 EUR.
16. Osnovna pristojbina za elektronsko podaljšanje kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU (člen 47(3) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
1 500 EUR.
17. Pristojbina za podaljšanje drugega razreda blaga in storitev za kolektivno znamko EU ali certifikacijsko znamko EU (člen 47(3) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
50 EUR.
18. Pristojbina za podaljšanje vsakega razreda blaga in storitev, ki presega dva, za kolektivno znamko EU ali certifikacijsko znamko EU (člen 47(3) in člen 66(3) ali člen 74a(3)):
150 EUR.
19. Dodatna pristojbina za zapoznelo plačilo pristojbine za podaljšanje ali zapoznelo vložitev zahteve za podaljšanje (člen 47(3)): 25 % zapoznele pristojbine za podaljšanje, največ pa 1 500 EUR.
20. Pristojbina za zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti (člen 56(2)):
630 EUR.
21. Pristojbina za pritožbo (člen 60(1)):
720 EUR.
22. Pristojbina za vložitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje (člen 81(3)):
200 EUR.
23. Pristojbina za vložitev zahteve za konverzijo prijave blagovne znamke EU ali za konverzijo blagovne znamke EU (člen 113(1), tudi v povezavi s členom 159(1)):
 - (a) v prijavo nacionalne blagovne znamke;
 - (b) v imenovanje držav članic na podlagi Madridskega protokola:200 EUR.
24. Pristojbina za nadaljevanje postopkov (člen 82(1)):
400 EUR.
25. Pristojbina za izjavo o delitvi registrirane blagovne znamke EU (člen 49(4)) ali prijave blagovne znamke EU (člen 44(4)):
250 EUR.

26. Pristojbina za prijavo registracije licence ali druge pravice v zvezi z registrirano blagovno znamko EU (pred 1. oktobrom 2017, pravilo 33(2) Uredbe (ES) št. 2868/95 in od tega dne dalje člen 22a(2)) ali za prijavo blagovne znamke EU (pred 1. oktobrom 2017, pravilo 33(2) Uredbe (ES) št. 2868/95 in od tega dne dalje člen 22a(2)):
- (a) dodelitev licence;
 - (b) prenos licence;
 - (c) nastanek stvarne pravice;
 - (d) prenos stvarne pravice;
 - (e) izvršba:
- 200 EUR na registracijo, vendar ta znesek v primeru, da je v isti vlogi ali hkrati podanih več zahtev, ne presega skupnega zneska v višini 1 000 EUR.
27. Pristojbina za izbris registracije licence ali druge pravice (pred 1. oktobrom 2017, pravilo 35(3) Uredbe (ES) št. 2868/95 in od tega dne dalje člen 24a(3)): 200 EUR na izbris, vendar ta znesek v primeru, da je v isti vlogi ali hkrati podanih več zahtev, ne presega skupnega zneska v višini 1 000 EUR.
28. Pristojbina za spremembo registrirane blagovne znamke EU (člen 48(4)):
- 200 EUR.
29. Pristojbina za izdajo kopije prijave blagovne znamke EU (člen 88(7)), kopije potrdila o registraciji (člen 45(2)) ali izpisa iz registra (člen 87(7)):
- (a) neoverjena kopija ali izpis:
- 10 EUR;
- (b) overjena kopija ali izpis:
- 30 EUR.
30. Pristojbina za pregled spisov (člen 88(6)):
- 30 EUR.
31. Pristojbina za izdajo kopij dokumentov iz spisov (člen 88(7)):
- (a) neoverjena kopija:
- 10 EUR;
- (b) overjena kopija:
- 30 EUR;
- in na stran, če je več kot deset strani:
- 1 EUR.
32. Pristojbina za posredovanje informacij v spisu (člen 88(9)):
- 10 EUR.
33. Pristojbina za revizijo določitve stroškov postopka, ki se jih povrne (pred 1. oktobrom 2017, pravilo 94(4) Uredbe (ES) št. 2868/95 in od tega dne dalje člen 85(7)):
- 100 EUR.

34. Pristojbina za vložitev mednarodne prijave pri Uradu (pred 1. oktobrom 2017 člen 147(5) in od tega dne dalje člen 147(4)):

300 EUR.

B. Pristojbine, ki se plačujejo Mednarodnemu uradu

I. Posamezne pristojbine za mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Unija

1. Vložnik prijave za mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Unija, mora Mednarodnemu uradu plačati posamezno pristojbino za imenovanje Unije v skladu s členom 8(7) Madridskega protokola.
2. Imetnik mednarodne registracije, ki po mednarodni registraciji vloži zahtevo za ozemeljsko razširitev, v kateri je imenovana Unija, mora Mednarodnemu uradu plačati posamezno pristojbino za imenovanje Unije v skladu s členom 8(7) Madridskega protokola.
3. Višina pristojbine iz B.I.1 ali B.I.2 je enaka protivrednosti v švicarskih frankih, kakor določi generalni direktor Svetovne organizacije za intelektualno lastnino v skladu s pravilom 35(2) Skupnih pravil v skladu z Madridskim sporazumom in protokolom, za naslednje zneske:
 - (a) za posamezno blagovno znamko: 820 EUR in po potrebi 50 EUR za drugi razred blaga in storitev ter 150 EUR za vsak razred blaga in storitev iz mednarodne registracije, ki presega dva razreda;
 - (b) za kolektivno znamko ali certifikacijsko znamko: 1 400 EUR in po potrebi 50 EUR za drugi razred blaga in storitev ter 150 EUR za vsak razred blaga in storitev, ki presega dva razreda.

II. Posamezne pristojbine za podaljšanje mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija

1. Imetnik mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, mora kot del pristojbin za podaljšanje mednarodne registracije Mednarodnemu uradu plačati posamezno pristojbino za imenovanje Unije v skladu s členom 8(7) Madridskega protokola.
2. Višina pristojbine iz B.II.1 je enaka protivrednosti v švicarskih frankih, kakor določi generalni direktor Svetovne organizacije za intelektualno lastnino v skladu s pravilom 35(2) Skupnih pravil v skladu z Madridskim sporazumom in protokolom, za naslednje zneske:
 - (a) za posamezno blagovno znamko: 820 EUR in po potrebi 50 EUR za drugi razred blaga in storitev ter 150 EUR za vsak razred blaga in storitev iz mednarodne registracije, ki presega dva razreda;
 - (b) za kolektivno znamko ali certifikacijsko znamko: 1 400 EUR in po potrebi 50 EUR za drugi razred blaga in storitev ter 150 EUR za vsak razred blaga in storitev iz mednarodne registracije, ki presega dva razreda.“

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 2869/95	Uredba (ES) št. 207/2009
Člen 1	—
Člen 2	Priloga -I, del A, točke 1 do 34
Člen 3	Člen 144(1)
Člen 4	Člen 144(2)
Člen 5(1)	Člen 144a(1), prvi pododstavek
Člen 5(2)	Člen 144a(1), drugi pododstavek
Člen 5(3)	Člen 144a(1), tretji pododstavek
Člen 6	Člen 144a(1), četrti pododstavek
Člen 7(1)	Člen 144a(2)
Člen 7(2)	Člen 144a(3)
Člen 8	Člen 144b
Člen 9	Člen 144c(1) in (2)
Člen 10	Člen 144c(4)
Člen 11	Priloga -I, del B(I), točke 1 do 3
Člen 12	Priloga -I, del B(II), točki 1 in 2
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)



Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL